

รายงานการพิจารณาการศึกษา

เรื่อง ข้อเสนอแนะในการปฏิรูปการอาชีวศึกษา

ของ คณะกรรมการการศึกษาและการกีฬา
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สำนักกรรมการ ๓
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
ปฏิบัติน้ำที่สำนักงานเลขาธิการ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

รายงานการพิจารณาศึกษา
เรื่อง
ข้อเสนอแนะในการปฏิรูปการอาชีวศึกษา

ของ
คณะกรรมการการศึกษาและการกีฬา
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สำนักกรรมการ ๓
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

(สำเนา)

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะกรรมการการศึกษาและการกีฬา สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ที่ สว (สนช)(กมธ๓) ๐๐๑๙/ร ๑๐๖

วันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

เรื่อง รายงานการพิจารณาการศึกษาของคณะกรรมการการศึกษาและการกีฬา สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ด้วยในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๑๔/๒๕๕๗ วันพฤหัสบดีที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๗ ที่ประชุมได้มีมติตั้งคณะกรรมการสามัญประจำสภานิติบัญญัติแห่งชาติตามข้อบังคับการประชุม สภานิติบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๗ ข้อ ๘๔ วรรคสอง (๕) ซึ่งคณะกรรมการการศึกษาและการกีฬา สภานิติบัญญัติแห่งชาติ เป็นคณะกรรมการสามัญประจำสภานิติบัญญัติแห่งชาติคณะหนึ่ง มีอำนาจหน้าที่ พิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญหรือร่างพระราชบัญญัติ กระทำกิจการ พิจารณาสอบสวน หรือศึกษาเรื่องใด ๆ ที่เกี่ยวกับการจัดการศึกษา การวิจัย การพัฒนาการศึกษาของชาติ การส่งเสริมโอกาสทางการศึกษา รวมทั้ง การส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนากีฬาของชาติ ตลอดจนศึกษาปัญหาและอุปสรรคของการพัฒนาการศึกษา ซึ่งคณะกรรมการคณะนี้ประกอบด้วย

๑. นายตวง อันทะไชย	ประธานคณะกรรมการ
๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์เฉลิมชัย บุญยะลีพรรณ	รองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง
๓. พลเอก งามอาจ พงษ์ศักดิ์	รองประธานคณะกรรมการ คนที่สอง
๔. นายวิทวัส บุญญสถิตย์	รองประธานคณะกรรมการ คนที่สาม
๕. พลตรี จารึก อารีราชการันย์	รองประธานคณะกรรมการ คนที่สี่
๖. ผู้ช่วยศาสตราจารย์วุฒิศักดิ์ ลาภเจริญทรัพย์	รองประธานคณะกรรมการ คนที่ห้า
๗. รองศาสตราจารย์ประดิษฐ์ วรรณรัตน์	โฆษกคณะกรรมการ
๘. นายปรีชา บัววิรัตน์เลิศ	เลขาธิการคณะกรรมการ
๙. รองศาสตราจารย์คุณหญิงสมณฑา พรหมบุญ	ที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๑๐. พลเอก อู๊ด เปื้องบน	ที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๑๑. ศาสตราจารย์ภิรมย์ กมลรัตนกุล	ที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๑๒. รองศาสตราจารย์กิตติชัย ไตรรัตนศิริชัย	กรรมการ
๑๓. นายโกศล เพ็ชรสุวรรณ	กรรมการ
๑๔. พลเอก จีระศักดิ์ ชมประสพ	กรรมการ
๑๕. พลเรือเอก ชุมพล วงศ์เวคิน	กรรมการ
๑๖. รองศาสตราจารย์ชูศักดิ์ ลิมสกุล	กรรมการ
๑๗. รองศาสตราจารย์นิเวศน์ นันทจิต	กรรมการ
๑๘. พลเรือเอก พิจารณ์ อธิเนตร	กรรมการ

๑๙. พลอากาศเอก...

๑๙. พลอากาศเอก เพิ่มเกียรติ ลวณะมัลย์	กรรมาธิการ
๒๐. นายวีระศักดิ์ พุทธระกุล	กรรมาธิการ
๒๑. รองศาสตราจารย์วุฒิชัย กบิลกาญจน์	กรรมาธิการ
๒๒. นายสมพร เทพสิทธา	กรรมาธิการ
๒๓. พลเอก อุดลยเดช อินทะพงษ์	กรรมาธิการ
๒๔. พลเอก อนันตพร กาญจนรัตน์	กรรมาธิการ
๒๕. พลอากาศเอก อานนท์ จารย์ะพันธ์	กรรมาธิการ
๒๖. พลเอก อุดมชัย ธรรมสาโรรัชต์	กรรมาธิการ

อนึ่ง เมื่อวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๘ พลเอก อนันตพร กาญจนรัตน์ ได้ขอลาออกจากการเป็นสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ จึงมีผลให้พ้นจากการเป็นกรรมาธิการการศึกษาและการกีฬา ตามข้อบังคับการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๗ ข้อ ๑๐๔ (๖) และในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๒๘/๒๕๕๘ วันพฤหัสบดีที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ที่ประชุมได้มีมติตั้ง พลเรือเอก ณะ อารีนิจ เป็นกรรมาธิการสามัญในคณะกรรมการการศึกษาและการกีฬา แทนตำแหน่งที่ว่าง ซึ่งปัจจุบันคณะกรรมการประกอบด้วย

๑. นายตวง อันทะไชย	ประธานคณะกรรมการ
๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์เฉลิมชัย บุญยะลีพรรณ	รองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง
๓. พลเอก องอาจ พงษ์ศักดิ์	รองประธานคณะกรรมการ คนที่สอง
๔. นายวิฑูรย์ บุญญสถิตย์	รองประธานคณะกรรมการ คนที่สาม
๕. พลตรี จารึก อารีราชการณีย์	รองประธานคณะกรรมการ คนที่สี่
๖. ผู้ช่วยศาสตราจารย์วุฒิศักดิ์ ลาภเจริญทรัพย์	รองประธานคณะกรรมการ คนที่ห้า
๗. รองศาสตราจารย์ประดิษฐ์ วรรณรัตน์	โฆษกคณะกรรมการ
๘. นายปรีชา บัววิรัตน์เลิศ	เลขาธิการคณะกรรมการ
๙. รองศาสตราจารย์คุณหญิงสุนันทา พรหมบุญ	ที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๑๐. พลเอก อุต เบื้องบน	ที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๑๑. ศาสตราจารย์ภิรมย์ กมลรัตนกุล	ที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๑๒. รองศาสตราจารย์กิตติชัย ไตรรัตน์ศิริชัย	กรรมาธิการ
๑๓. นายโกศล เพ็ชรสุวรรณ	กรรมาธิการ
๑๔. พลเอก จีระศักดิ์ ชมประสพ	กรรมาธิการ
๑๕. พลเรือเอก ชุมพล วงศ์เวคิน	กรรมาธิการ
๑๖. รองศาสตราจารย์ชูศักดิ์ ลิ่มสกุล	กรรมาธิการ
๑๗. รองศาสตราจารย์นิเวศน์ นันทจิต	กรรมาธิการ
๑๘. พลเรือเอก พิจารณ์ ธีรเนตร	กรรมาธิการ
๑๙. พลอากาศเอก เพิ่มเกียรติ ลวณะมัลย์	กรรมาธิการ

๒๐. นายวีระศักดิ์ พุทธระกุล	กรรมการ
๒๑. รองศาสตราจารย์วุฒิชัย กปิลาภญจน์	กรรมการ
๒๒. นายสมพร เทพสิทธา	กรรมการ
๒๓. พลเอก อุดมเดช อินทะพงษ์	กรรมการ
๒๔. พลอากาศเอก อานนท์ จารย์ะพันธ์	กรรมการ
๒๕. พลเอก อุดมชัย ธรรมสาโรรัชต์	กรรมการ
๒๖. พลเรือเอก ณะ อารีนิจ	กรรมการ

บัดนี้ คณะกรรมการได้ดำเนินการพิจารณาศึกษา เรื่อง ข้อเสนอแนะในการปฏิรูป การอาชีวศึกษา เสร็จเรียบร้อยแล้ว จึงขอรายงานผลการพิจารณาเรื่องดังกล่าวต่อสภานิติบัญญัติ แห่งชาติ ตามข้อบังคับการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๗ ข้อ ๑๐๑

จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดทราบและนำเสนอรายงานของคณะกรรมการต่อที่ประชุมสภา นิติบัญญัติแห่งชาติต่อไป

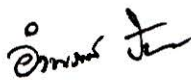
(ลงชื่อ) ตวง อันทะไชย

(นายตวง อันทะไชย)

ประธานคณะกรรมการการศึกษาและการกีฬา

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สำเนาถูกต้อง

(นางอำพรณนี ปินตาวงศ์)

ผู้บังคับบัญชากลุ่มงาน

ปฏิบัติหน้าที่ผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ

การศึกษาและการกีฬา

ฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการการศึกษาและการกีฬา

สำนักกรรมการ ๓ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

โทรศัพท์ ๐ ๒๘๓๑ ๙๒๑๗ - ๘

โทรสาร ๐ ๒๘๓๑ ๙๒๑๘

นพรินทร์ พิมพ์

อำพรณนี/เจตจำนงค์ ทาน

คณะกรรมการการศึกษาและการกีฬา

สถานิติบัญญัติแห่งชาติ

นายตวง อันทะไชย

ประธานคณะกรรมการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์เฉลิมชัย บุญยะลีพรรณ

รองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง

พลเอก งามอาจ พงษ์ศักดิ์

รองประธานคณะกรรมการ คนที่สอง

นายวิฑูรย์ บุญญสถิตย์

รองประธานคณะกรรมการ คนที่สาม

พลตรี จารึก อารีราชการันย์

รองประธานคณะกรรมการ คนที่สี่

ผู้ช่วยศาสตราจารย์วุฒิศักดิ์ ลาภเจริญทรัพย์

รองประธานคณะกรรมการ คนที่ห้า

รองศาสตราจารย์ประดิษฐ์ วรรณรัตน์

โฆษกคณะกรรมการ

นายปรีชา บัววิรัตน์เลิศ

เลขาธิการคณะกรรมการ

รองศาสตราจารย์คุณหญิงสุนงษา พรหมบุญ

ที่ปรึกษาคณะกรรมการ

พลเอก อู๊ด เบื้องบน

ที่ปรึกษาคณะกรรมการ

ศาสตราจารย์ภิรมย์ กมลรัตนกุล

ที่ปรึกษาคณะกรรมการ

รองศาสตราจารย์กิตติชัย ไตรรัตนศิริชัย

กรรมการ

นายโกศล เพ็ชรสุวรรณ

กรรมการ

พลเอก จีระศักดิ์ ชมประสพ
กรรมการ

พลเรือเอก ชุมพล วงศ์เวคิน
กรรมการ

รองศาสตราจารย์ชูศักดิ์ ลิ้มสกุล
กรรมการ

ศาสตราจารย์คลินิกนิเวศน์ นันทจิต
กรรมการ

พลเรือเอก พิจารณ์ อีร์เนตร
กรรมการ

พลอากาศเอก เพิ่มเกียรติ ลวณะมालย์
กรรมการ

นายวีระศักดิ์ พุดระกูล
กรรมการ

รองศาสตราจารย์วุฒิชัย กปิลกาญจน์
กรรมการ

นายสมพร เทพสิทธา
กรรมการ

พลเอก อดุลยเดช อินทะพงษ์
กรรมการ

พลอากาศเอก อานนท์ จารยะพันธุ์
กรรมการ

พลเอก อุดมชัย ธรรมสาโรรัชต์
กรรมการ

พลเรือเอก ณะ อารีนิจ
กรรมการ

รายงานการพิจารณาศึกษา
เรื่อง “ข้อเสนอแนะในการปฏิรูปการอาชีวศึกษา”
ของคณะกรรมการการศึกษาและการกีฬา
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ด้วยในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๑๔/๒๕๕๗ วันพฤหัสบดีที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๗ ที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้มีมติตั้งคณะกรรมการสามัญประจำสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ตามข้อบังคับการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๗ ข้อ ๘๔ วรรคสอง (๕) ซึ่งคณะกรรมการการศึกษาและการกีฬา สภานิติบัญญัติแห่งชาติ เป็นคณะกรรมการสามัญประจำสภานิติบัญญัติแห่งชาติคณะหนึ่ง มีอำนาจหน้าที่พิจารณาร่างพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญหรือร่างพระราชบัญญัติ กระทำกิจการ พิจารณาสอบสวน หรือศึกษาเรื่องใด ๆ ที่เกี่ยวกับการจัดการศึกษา การวิจัย การพัฒนาการศึกษาของชาติ การส่งเสริมโอกาสทางการศึกษา รวมทั้ง การส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาการศึกษาของชาติ ตลอดจนศึกษาปัญหาและอุปสรรคของการพัฒนาการศึกษา

บัดนี้ คณะกรรมการได้พิจารณาศึกษา เรื่อง “ข้อเสนอแนะในการปฏิรูปการอาชีวศึกษา” และได้จัดทำรายงานการพิจารณาศึกษาเสร็จเรียบร้อยแล้ว จึงขอรายงานผลการพิจารณาศึกษาต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ตามข้อบังคับการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ซึ่งปรากฏผล ดังนี้

๑. การดำเนินงานของคณะกรรมการ

คณะกรรมการการศึกษาและการกีฬา สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้ตั้งคณะอนุกรรมการศึกษาแนวทางปฏิรูปการอาชีวศึกษา ตามคำสั่งที่ ๑๔/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๕๙ ประกอบด้วย

๑. รองศาสตราจารย์วุฒิชัย กปิลาภญจน์	ประธานคณะอนุกรรมการ
๒. นายโกศล เพ็ชรสุวรรณ	รองประธานคณะอนุกรรมการ
คนที่หนึ่ง
๓. นายวิหวัส บุญญสถิตย์	รองประธานคณะอนุกรรมการ
คนที่สอง
๔. ศาสตราจารย์ พลเรือเอก วีรวัฒน์ วงษ์คนตรี	อนุกรรมการ
๕. นายวีรวัฒน์ วรรณศิริ	อนุกรรมการ
๖. นายวีระศักดิ์ วงษ์สมบัติ	อนุกรรมการ
๗. ผู้ช่วยศาสตราจารย์จำรัส ดั่งสุวรรณ	อนุกรรมการ

(ข)

๘. ผู้ช่วยศาสตราจารย์อารีย์ วชิรวรการ	อนุกรรมการ
๙. พลเรือเอก สุรศักดิ์ ศรีอรุณ	อนุกรรมการและเลขานุการ
๑๐. นายนพรินทร์ ไทยถาวร	อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๑๑. รองศาสตราจารย์จอมพงศ์ มงคลวนิช	ที่ปรึกษาคณะอนุกรรมการ
๑๒. นายกิตติพัฒน์ สุวรรณชิน	ที่ปรึกษาคณะอนุกรรมการ
๑๓. นายมนูญ ชื่นชม	ที่ปรึกษาคณะอนุกรรมการ

โดยให้คณะทำงานนี้มีอำนาจหน้าที่

๑. ศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลสถานการณ์การจัดการศึกษาระดับอาชีวศึกษา สภาพปัญหา อุปสรรค และแนวทางในการแก้ไขปัญหาการอาชีวศึกษา
๒. ศึกษาและติดตามการดำเนินนโยบาย งบประมาณ แนวทางและกระบวนการ ในการส่งเสริมการสนับสนุน การยกระดับมาตรฐานคุณภาพการอาชีวศึกษา และการพัฒนาอาชีวศึกษา
๓. ศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลกฎหมายด้านการอาชีวศึกษา วิเคราะห์สภาพปัญหา และอุปสรรคในการบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งศึกษาผลกระทบที่อาจเกิดจากการบังคับใช้กฎหมาย
๔. ดำเนินการอื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการการศึกษาและการกีฬา หมายมอบหมาย เพื่อนำผลการพิจารณาศึกษาเสนอต่อคณะกรรมการการศึกษาและการกีฬา สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ต่อไป

๒. วิธีการพิจารณาศึกษา

๒.๑ การประชุม

คณะอนุกรรมการศึกษาแนวทางปฏิรูปการอาชีวศึกษาได้มีการประชุม เพื่อพิจารณาศึกษารายละเอียดและประเด็นในประเด็นที่เกี่ยวข้อง รวม ๖ ครั้ง

- การประชุม ครั้งที่ ๒/๒๕๕๙ วันศุกร์ที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๕๙
- การประชุม ครั้งที่ ๓/๒๕๕๙ วันศุกร์ที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๕๙
- การประชุม ครั้งที่ ๔/๒๕๕๙ วันศุกร์ที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๙
- การประชุม ครั้งที่ ๕/๒๕๕๙ วันศุกร์ที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๙
- การประชุม ครั้งที่ ๖/๒๕๕๙ วันศุกร์ที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๙
- การประชุม ครั้งที่ ๗/๒๕๕๙ วันศุกร์ที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๙
- การประชุม ครั้งที่ ๘/๒๕๕๙ วันศุกร์ที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๙
- การประชุม ครั้งที่ ๙/๒๕๕๙ วันศุกร์ที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๙
- การประชุม ครั้งที่ ๑๐/๒๕๕๙ วันศุกร์ที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๕๙
- การประชุม ครั้งที่ ๑๑/๒๕๕๙ วันศุกร์ที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๙

(ค)

- การประชุม ครั้งที่ ๑๒/๒๕๕๙ วันศุกร์ที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๙
- การประชุม ครั้งที่ ๑๓/๒๕๕๙ วันศุกร์ที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๙
- การประชุม ครั้งที่ ๑๔/๒๕๕๙ วันศุกร์ที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๙
- การประชุม ครั้งที่ ๑๕/๒๕๕๙ วันอังคารที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๕๙
- การประชุม ครั้งที่ ๑๖/๒๕๕๙ วันอังคารที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๙
- การประชุม ครั้งที่ ๑๗/๒๕๕๙ วันอังคารที่ ๒ กันยายน ๒๕๕๙
- การประชุม ครั้งที่ ๑๘/๒๕๕๙ วันศุกร์ที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๙
- บันทึกการประชุม ครั้งที่ ๑๙/๒๕๕๙ วันศุกร์ที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๕๙

๒.๒ การเชิญผู้มาให้ข้อมูลและเสนอความเห็น

๒.๒.๑ กรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา

สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ

- นายประยูร เขียววัฒนา รองประธานคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูประบบการจัดการศึกษา ในคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ด้านการศึกษา สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ

๒.๒.๒ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

- ๑) นายบุญส่ง จำปาโพธิ์ ผู้ช่วยเลขาธิการคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
- ๒) นายอุบลศักดิ์ บัวหลวงงาม ประธานที่ประชุมนายกสภาสถาบันการอาชีวศึกษา และนายกสภาสถาบันการอาชีวศึกษา ภาคกลาง ๒
- ๓) นายโกเมศ แดงทองดี นายกสภาสถาบันการอาชีวศึกษา ภาคกลาง ๔
- ๔) นายพงษ์เดช ศรีวิชัยประดิษฐ์นายกสภาสถาบันการอาชีวศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ๒
- ๕) นายวีระศักดิ์ วงษ์สมบัติ นายกสถาบันการอาชีวศึกษาเกษตร ภาคกลาง
- ๖) นายไชยศิริ สมสกุล ผู้อำนวยการสถาบันการอาชีวศึกษา ภาคกลาง ๑

(ง)

- ๗) นายศิริ จันบำรุง ผู้อำนวยการสถาบันการอาชีวศึกษา
ภาคกลาง ๓
- ๘) นายโสภณ กันภัย รองผู้อำนวยการ
สถาบันการอาชีวศึกษา ภาคกลาง ๓
- ๙) นายพีลีน สุกุม่า รองผู้อำนวยการ
สถาบันการอาชีวศึกษา ภาคกลาง ๕
- ๑๐) พันจ่าเอก สันติ เลิศไกร ผู้อำนวยการกลุ่มพัฒนาระบบบริหาร
- ๑๑) นางณัฐฐิ ศรีสวัสดิ์ นักทรัพยากรบุคคลชำนาญการพิเศษ
- ๑๒) นางเรณู สันตโยภาส นักทรัพยากรบุคคลชำนาญการพิเศษ
- ๑๓) นายจักรพันธ์ พุทธวงศ์ นิติกรชำนาญการพิเศษ
- ๑๔) นายประพล วิระพรสวรรค์ ที่ปรึกษาด้านกำลังคนอาชีวศึกษา
- ๑๕) นางสาวสุภาพร ปราบภัย เลขานุการที่ปรึกษาด้านกำลังคน
อาชีวศึกษา
- ๑๖) นายชัยรัตน์ พูลเผ่า เจ้าหน้าที่ศูนย์ประสานงานสถาบัน
การอาชีวศึกษา
- ๑๗) นายอนุรักษ์ เป่าลี พนักงานราชการ

๒.๒.๒ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน

- ๑) นางพวงพรรณ ชันติธรรมากร ผู้อำนวยการกลุ่มงานโรงเรียน
อาชีวศึกษา
- ๒) นายปาพจน์ วิณิชยกุล นิติกรชำนาญการพิเศษ
- ๓) นายนิรันดร์ สุวรรณประดับ นิติกรปฏิบัติการ
- ๔) นายชลภัทร์ เฉลิมสันต์ นิติกรปฏิบัติการ

๒.๒.๒ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต ๒๗

- ๑) นายบัณฑิต ศรีม่วง รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๒๗
- ๒) นายอัมพร กุลาเพ็ญ ผู้อำนวยการกลุ่มนิเทศ ติดตามและ
ประเมินผลการศึกษา
- ๓) นายศิริ ธนะมูล ผู้อำนวยการโรงเรียนสุวรรณภูมิ
วิทยาลัย
- ๔) นายวิระ โกสุมาลย์ ครู โรงเรียนสุวรรณภูมิวิทยาลัย

๒.๓ การสัมภาษณ์

๑) นาวาเอก จักรชัย ชื่นวาริน	รองเจ้ากรมพัฒนาการช่าง
กรมอุทหาเรือ
๒) นายพสุ โลหารชุน	ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาอุตสาหกรรม
สนับสนุน กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม.
๓) นางศิริพรรณ ชุมนุม	รองเลขาธิการคณะกรรมการ
การอาชีวศึกษา
๔) นายสมยศ บำรุงเมือง	สำนักงานปรมาณูเพื่อสันติ
๕) นายสุรพล พลอยสุข	ผู้อำนวยการศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงาน
สระบุรี
๖) คุณวราวรรณ ภาปราษฎ์	ผู้อำนวยการกลุ่มงานกฎหมาย
กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน

๒.๔ การเดินทางไปศึกษาดูงาน

คณะกรรมการการศึกษาและการกีฬา สภานิติบัญญัติแห่งชาติ เดินทาง
ไปศึกษาดูงานด้านการปฏิรูปการอาชีวศึกษาด้วยระบบทวิศึกษา ตามโครงการ “ร้อยเอ็ดโมเดล”
ณ โรงเรียนสุวรรณภูมิวิทยาลัย จังหวัดร้อยเอ็ด เมื่อวันศุกร์ที่ ๒ กันยายน ๒๕๕๙

๒.๕ การพิจารณาเอกสารที่เกี่ยวข้อง

พระราชบัญญัติ/กฎหมาย

- ๑) รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗
- ๒) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม
- ๓) พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑
- ๔) พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๕
- ๕) พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๗
- ๖) ร่างพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษาเอกชน พ.ศ.
- ๗) ร่างพระราชบัญญัติช่างเทคนิค พ.ศ.

คำสั่ง

- ๑) คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ ๘/๒๕๕๙
เรื่อง การบริหารจัดการรวมสถานศึกษาอาชีวศึกษาภาครัฐและภาคเอกชน
- ๒) คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๐/๒๕๕๙
เรื่อง การขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการในภูมิภาค
- ๓) คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑/๒๕๕๙
เรื่อง การบริหารราชการของกระทรวงศึกษาธิการในภูมิภาค

- ๔) คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ ๓๐/๒๕๕๙ เรื่อง มาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาท ของนักเรียนและนักศึกษา
- ๕) คำสั่งสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ที่ ๑๕๖๗/๒๕๕๘ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำแนวปฏิบัติการจัดการอาชีวศึกษาระบบ ทวิภาคี ตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง มาตรฐานการจัดการ อาชีวศึกษาระบบทวิภาคี

กฎ ระเบียบ ประกาศ

- ๑) ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง มาตรฐานการจัดการอาชีวศึกษา ระบบทวิภาคี ลงวันที่ ๑๗ ตุลาคม พ.ศ.๒๕๕๗
- ๒) ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง กรอบมาตรฐานคุณวุฒิอาชีวศึกษา แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๖.
- ๓) ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง มาตรฐานคุณวุฒิอาชีวศึกษาระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ พ.ศ. ๒๕๕๖ ลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๖
- ๔) ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง มาตรฐานคุณวุฒิอาชีวศึกษาระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พ.ศ. ๒๕๕๖ ลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๖
- ๕) ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง มาตรฐานคุณวุฒิอาชีวศึกษาระดับ ปริญญาตรี สายเทคโนโลยีหรือสายปฏิบัติการ พ.ศ. ๒๕๕๖ ลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๖
- ๖) ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการกำหนดมาตรการช่วยเหลือ นักเรียนในโรงเรียนเอกชนเป็นเงินอุดหนุนรายบุคคล พ.ศ. ๒๕๕๘

ข้อบังคับ

- ข้อบังคับสภานิติบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

๓. ผลการพิจารณาศึกษา

คณะกรรมการได้พิจารณาศึกษา เรื่อง “ข้อเสนอแนะในการปฏิรูปการอาชีวศึกษา” โดยคณะกรรมการได้พิจารณามอบหมายให้คณะอนุกรรมการศึกษาแนวทางปฏิรูปการอาชีวศึกษา พิจารณาศึกษา โดยแบ่งออกเป็น ๓ บท ดังนี้

- บทที่ ๑ บทนำ
 - บทที่ ๒ การปฏิรูปการอาชีวศึกษา
 - บทที่ ๓ สรุปและข้อเสนอแนะ
- เอกสารอ้างอิง
ภาคผนวก

(ช)

คณะกรรมการการได้มีมติเห็นชอบรายงานการพิจารณาศึกษา เรื่อง “ข้อเสนอแนะในการปฏิรูปการอาชีวศึกษา” ซึ่งคณะอนุกรรมการการศึกษาแนวทางปฏิรูปการอาชีวศึกษา ได้ดำเนินการจัดทำเสร็จเรียบร้อยแล้ว ดังนั้น คณะกรรมการจึงขอเสนอรายงานการพิจารณาศึกษา พร้อมข้อสังเกตและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการตามรายงานท่ายนี้ เพื่อให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติได้โปรดพิจารณา หากสภานิติบัญญัติแห่งชาติให้ความเห็นชอบด้วยกับผลการพิจารณาศึกษา รวมทั้งข้อสังเกตและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการแล้ว ขอให้โปรดแจ้งไปยังรัฐบาล คณะรัฐมนตรี และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อพิจารณาดำเนินการตามที่เห็นสมควร ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ของประเทศชาติและประชาชนสืบไป

(นายปรีชา บัววิรัตน์เลิศ)

เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาและการกีฬา

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

บทสรุปสำหรับผู้บริหาร

ตามที่รัฐบาลได้มีนโยบายสนับสนุนผู้เรียนสายอาชีวศึกษาให้มีสัดส่วนเพิ่มมากขึ้น เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการกำลังคนในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ ด้านอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม เกษตรกรรม การท่องเที่ยวและบริการ แต่การอาชีวศึกษายังไม่ได้รับความนิยมในกลุ่มผู้เข้าศึกษาต่อเท่าที่ควร อนุกรมวิธานการศึกษาแนวทางปฏิรูปการอาชีวศึกษาจึงได้พิจารณาศึกษา ปัญหาต่าง ๆ ของการอาชีวศึกษา ได้แก่ ๑) ปัญหาการบริหารงานของการอาชีวศึกษา ๒) ศึกษาประเด็นเกี่ยวกับแนวทางในการจัดการศึกษาระบบทวิภาคีและรูปแบบทวิศึกษา ๓) มาตรการในการพัฒนาและยกระดับมาตรฐานคุณภาพของการอาชีวศึกษา และ ๔) พิจารณาแก้ไข กฎหมายและกฎระเบียบต่าง ๆ ที่เป็นอุปสรรคต่อการจัดการอาชีวศึกษา

และมีผลการศึกษา รวมทั้งข้อเสนอในประเด็นสำคัญ ได้แก่ ๑) ข้อเสนอเชิงนโยบาย ในการแก้ไขปัญหของการอาชีวศึกษาในภาพรวม ๒) ข้อเสนอมาตรการสำหรับการเพิ่มประสิทธิภาพ ของการบริหารจัดการของสถาบันการอาชีวศึกษา ๓) ข้อเสนอขอแก้ไขพระราชบัญญัติ การอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ ๔) ข้อเสนอมาตรการสำหรับการปรับปรุงประสิทธิภาพของศูนย์ข้อมูล กำลังคนอาชีวศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ๕) ข้อเสนอแนะสำหรับการจัดการ การอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี และ ๖) ข้อเสนอแนะสำหรับการจัดการ การศึกษาเรียนรู้ร่วมหลักสูตรอาชีวศึกษาและมีอัตรากำลังพลหรือ **ทวิศึกษา** และอนุกรมวิธานฯ ได้จัดทำเอกสารรายงานที่มีรายละเอียดของผลการพิจารณาศึกษาแยกสำหรับแต่ละประเด็นดังได้แสดงไว้ใน **บรรณานุกรม** ของรายงานฉบับนี้

อนุกรมวิธานฯ ได้ดำเนินการพิจารณาศึกษาและได้จัดทำข้อเสนอที่จัดได้ว่าเป็น **การปฏิรูป** แนวทางการบริหารจัดการการอาชีวศึกษา ดังนี้

๑. การแก้ไขปรับปรุงพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ เพื่อให้ทันสมัย กับการที่สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาสามารถดำเนินการให้สถาบันการอาชีวศึกษา มีสถานภาพเป็นนิติบุคคลได้อย่างสมบูรณ์

๒. การนำเสนอร่างพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษาเอกชน พ.ศ. ที่สืบเนื่อง จากการที่สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาต้องมีอำนาจหน้าที่ โดยต้องกำกับดูแลการบริหาร จัดการของสถานศึกษาอาชีวศึกษาภาคเอกชนเพิ่มขึ้นจากการกำกับดูแลเฉพาะสถานศึกษาอาชีวศึกษา ภาครัฐเท่านั้น ตามความในคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบที่ ๘/๒๕๕๙ เพื่อให้การบริหารจัดการ ของสถานศึกษาอาชีวศึกษาภาคเอกชนมีคุณภาพเท่าเทียมกับสถานศึกษาอาชีวศึกษาของภาครัฐ

๓. การเสนอให้มีกฎหมายควบคุมการประกอบอาชีพของผู้จบการศึกษา จากสถานศึกษาอาชีวศึกษาเฉพาะอาชีพที่อาจทำให้เกิดอันตรายและความเสียหายต่อสาธารณชน ให้ครอบคลุมทั้งประเภทอุตสาหกรรมบริการและเกษตรกรรม ในลักษณะเดียวกันกับการประกอบ อาชีพของผู้จบการศึกษาจากสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา เช่น ทุนยา ความ วิศวกร แพทย์ พยาบาล ฯลฯ

๔. การนำเสนอรูปแบบและระดับของการศึกษาให้มีสองเส้นทางหลัก คือ เส้นทาง สายสามัญ (Innovative Track) ที่เริ่มต้นด้วยระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (ที่ต่อจากมัธยมศึกษาปีที่ ๓)

และระดับอุดมศึกษา (ปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก) และเส้นทางสายอาชีพศึกษา (Practical Track) ที่เริ่มต้นด้วยหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ต่อด้วยหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง และระดับปริญญาสายปฏิบัติการและเทคโนโลยีที่ประกอบด้วยปริญญาตรี โท และเอก เช่นเดียวกัน

สถานศึกษาสามารถจัดการเรียนการสอนเฉพาะสายใดสายหนึ่งหรือทั้งสองสายก็ได้ และผู้จบการศึกษาจากสายหนึ่งสามารถเข้าศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นของอีกสายหนึ่งได้

คำนำ

จากสถานการณ์ความต้องการแรงงานด้านอาชีวศึกษาในปัจจุบันจะพบว่าภาคประกอบการมีความต้องการแรงงานสายอาชีวศึกษาค่อนข้างสูง ในขณะที่สถานศึกษาอาชีวศึกษาผลิตบุคลากรออกมาเข้าสู่ภาคประกอบการยังไม่เพียงพอกับความต้องการ ทั้งทางด้านปริมาณและคุณภาพ ในทางตรงกันข้าม ยังมีความนิยมในเรื่องการเรียนเพื่อได้ปริญญา โดยเฉพาะทางด้านสังคมศาสตร์ โดยเมื่อจบการศึกษาออกมามีบัณฑิตว่างงานเป็นจำนวนมาก นับได้ว่าเป็นความสูญเสียอันเกิดจากการจัดการศึกษา ประกอบกับภาพลักษณ์ของการอาชีวศึกษาเป็นไปในทางลบ ส่งผลให้ไม่ได้รับความสนใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนสายอาชีวศึกษา ซึ่งเป็นการซ้ำเติมให้การอาชีวศึกษาไม่ได้รับความนิยมน้อยลงเรื่อยๆ ถึงแม้ปัจจุบันรัฐบาลมีนโยบายในการเพิ่มปริมาณผู้เรียนสายอาชีวศึกษาให้มีสัดส่วนที่เพิ่มมากขึ้น เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการกำลังคนในการพัฒนาภาคเศรษฐกิจของประเทศ ทั้งสายอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม เกษตรกรรม การท่องเที่ยวและบริการ รวมถึงความร่วมมือในการจัดการศึกษารูปแบบต่าง ๆ ซึ่งเป็นภารกิจสำคัญของการอาชีวศึกษาที่จะต้องผลิตกำลังคนที่มีคุณภาพ มีทักษะ ฝีมือ มีสมรรถนะในการทำงาน สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานทั้งในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ เพื่อสร้างความเข้มแข็งและความมั่นคงยั่งยืนให้ประเทศก็ตาม แต่ปัญหาของการอาชีวศึกษาก็ยังคงมีอยู่ และยังคงรอการแก้ไขอยู่ตลอดเวลาในเรื่องต่าง ๆ ดังนี้

๑) ศูนย์ข้อมูลกำลังคนอาชีวศึกษา หรือ v-cop.net ซึ่งเป็นศูนย์กลางในการรวบรวมข้อมูลของผู้เรียนสายอาชีวศึกษา เพื่อเป็นหน่วยประสานงานความร่วมมือระหว่างผู้ผลิต (สถานศึกษา) และผู้ใช้กำลังคน (ภาคประกอบการ) เป็นลักษณะของการจัดทำระบบฐานข้อมูล (Database) สำหรับผู้เรียนในสถานศึกษาอาชีวศึกษาของรัฐ ซึ่งมีการตอบรับจากภาคแรงงานและสถานประกอบการต่าง ๆ เป็นอย่างดี แต่ปัญหาสำคัญ คือ ระบบข้อมูลศูนย์กำลังคนอาชีวศึกษาที่ใช้อยู่ยังไม่เป็นที่กว้างขวางเพียงพอและยังไม่สามารถรองรับการใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพเพียงพอ

๒) การจัดการศึกษาอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี ซึ่งเป็นกระบวนการจัดการศึกษาที่มุ่งให้ผู้เรียนได้ศึกษาทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติพร้อมกันไป โดยการจัดการศึกษารูปแบบดังกล่าวจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือระหว่างสถานศึกษาอาชีวศึกษาและสถานประกอบการในการจัดการเรียนการสอนในภาคปฏิบัติให้ผู้เรียน ปัญหาสำคัญคือ มีสถานประกอบการในพื้นที่ต่าง ๆ ไม่เพียงพอที่จะรองรับผู้เรียนกลุ่มดังกล่าวได้ รวมทั้งหลักสูตรการเรียนการสอนที่ไม่ทันสมัยและไม่สอดคล้องกับบริบทปัจจุบัน

๓) การบริหารจัดการสถาบันการอาชีวศึกษา สถาบันการอาชีวศึกษาเป็นสถานศึกษาและเป็นหน่วยปฏิบัติการที่เกิดจากการรวมสถานศึกษาอาชีวศึกษาและจัดตั้งเป็นสถาบันการอาชีวศึกษา เพื่อสร้างความเข้มแข็งในการจัดการศึกษาให้สามารถผลิตกำลังคนที่ตอบสนองต่อความต้องการของผู้ประกอบการได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยใช้ทรัพยากร บุคลากร เครื่องมือ วัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ที่มีอยู่ร่วมกันเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด แต่ปัญหาสำคัญ คือ

ยังไม่มีมีการกระจายอำนาจในการบริหารจัดการทั้งทางด้านงบประมาณ บุคลากร และด้านอื่น ๆ ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๑๐ (๑) ส่งผลให้เกิดปัญหาตามมา

ดังนั้น เพื่อเป็นการสร้างความเข้มแข็งให้การอาชีวศึกษาขับเคลื่อนและเดินหน้าไปสู่จุดหมายปลายทางในการผลิตและพัฒนากำลังคนอาชีวศึกษาให้มีคุณภาพ จึงควรต้องเร่งแก้ไขปัญหาดังกล่าวข้างต้นอย่างเป็นระบบ พร้อมการสร้างเส้นทางความก้าวหน้าในการเรียนสายอาชีวศึกษาให้มีความชัดเจนตามข้อเสนอในรายงานการพิจารณาศึกษานี้

นอกเหนือจากปัญหาหลัก ๓ เรื่องที่กล่าวมาข้างต้นแล้ว คณะอนุกรรมการยังได้ศึกษาและพิจารณาศึกษากรณีของการให้การศึกษแก่นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในลักษณะให้เรียนร่วมหลักสูตรอาชีวศึกษากับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือที่เรียกกันว่า การเรียนแบบทวิศึกษาอีกด้วย การให้การศึกษแบบนี้ทั้งข้อดีและข้อด้อยที่ต้องชี้แจงให้ผู้ปกครองตระหนักเสียก่อน การประกาศใช้ คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๘/๒๕๕๙ ทำให้ต้องมีพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษาเอกชนที่อนุกรรมการได้ศึกษาอย่างรอบคอบและได้รับความเห็นชอบจากฝ่ายที่เกี่ยวข้องแล้ว การศึกษาเกี่ยวกับการประกอบอาชีพของผู้จบการศึกษาจากสถานศึกษาอาชีวศึกษาทำให้เห็นว่าผู้ประกอบอาชีพที่อาจส่งผลเสียหายในรูปแบบต่างกับสาธารณชน จำต้องมีองค์กรทางวิชาชีพควบคุม ให้คำแนะนำทั้งทางวิชาการและการประพฤติในลักษณะเดียวกับสภาวิศวกร ควบคุมวิศวกร สภานายความควบคุมทนายความ และแพทยสภาควบคุมแพทย์ คณะอนุกรรมการจึงได้จัดทำร่างพระราชบัญญัติช่างเทคนิค พ.ศ. มาให้เป็นตัวตัวอย่างว่าควรจะมีกฎหมายควบคุมผู้มีอาชีพเป็นช่างเทคนิคอย่างไร และมีความตระหนักว่าจำเป็นจะต้องมีกฎหมายให้ลักษณะคล้ายกันสำหรับควบคุมผู้ประกอบอาชีพที่จบการศึกษาระดับอาชีวศึกษาในกลุ่มวิชาชีพภาคบริการ ภาคเกษตรกรรม เช่นเดียวกับพระราชบัญญัติช่างเทคนิคฯ ที่มีเจตนารมณ์สำหรับใช้ควบคุมผู้ประกอบอาชีพในกลุ่มอุตสาหกรรม

รองศาสตราจารย์

(วุฒิชัย กบิลกาญจน์)

ประธานคณะอนุกรรมการศึกษาแนวทางปฏิรูปการอาชีวศึกษา

วันที่

สารบัญ

	หน้า
บทสรุปสำหรับผู้บริหาร	ก
คำนำ	ค
สารบัญ	จ
บทที่ ๑ บทนำ	๑
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	๑
วัตถุประสงค์ของการศึกษา	๒
ขอบเขตของการศึกษา	๒
นิยามศัพท์	๒
คำอธิบายอักษรย่อ	๓
บทที่ ๒ การปฏิรูปการอาชีวศึกษา	๕
ข้อมูลที่เกี่ยวข้อง	๕
ผลการศึกษาของคณะอนุกรรมการ	๙
๑. พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ กับสถาบันการอาชีวศึกษา	๙
๒. การบริหารจัดการรวมสถานศึกษาอาชีวศึกษาภาครัฐและภาคเอกชน	๑๐
๓. การจัดตั้งศูนย์ข้อมูลกำลังคนอาชีวศึกษา	๑๑
๔. การจัดการศึกษาอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี	๑๓
๕. การจัดการศึกษาเรียนร่วมหลักสูตรอาชีวศึกษา และมีมัธยมศึกษาตอนปลาย (ทวิศึกษา)	๑๕
การปฏิรูปการอาชีวศึกษา	๑๗
๑. การแก้ไขเพิ่มเติม พ.ร.บ. การอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑	๑๗
๒. การจัดทำร่าง พ.ร.บ. การอาชีวศึกษาเอกชน พ.ศ.	๑๘
๓. กฎหมายว่าด้วยการประกอบอาชีพของผู้จบวิชาชีพอาชีวศึกษา	๑๘
๔. การจัดระดับการศึกษาของไทย	๑๙
บทที่ ๓ สรุปและข้อเสนอแนะ	๒๙
สรุป	๒๙
ข้อเสนอแนะ	๒๙
บรรณานุกรม	๓๑
ผนวก ก ร่างพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษาเอกชน พ.ศ.	๓๓
ผนวก ข ร่างพระราชบัญญัติช่างเทคนิค พ.ศ.	๗๑

บทที่ ๑

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การจัดการศึกษาอาชีวศึกษามีความสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศเป็นอย่างมาก แต่ปัจจุบันการอาชีวศึกษาไม่ได้รับความนิยมในการเข้าศึกษาต่อของกลุ่มผู้เรียนเท่าที่ควร ปัญหาส่วนหนึ่งอาจมาจากภาพลักษณ์ของการอาชีวศึกษาที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ซึ่งยังไม่สามารถสะท้อนมาตรฐานและคุณภาพการศึกษาได้เท่าที่ควร อีกทั้งผู้ประกอบการยังให้ความนิยมในการเรียนระดับปริญญาตรีมากกว่า ประกอบกับเส้นทางความเจริญก้าวหน้าในทางอาชีวศึกษาก็ยังคงมีอยู่น้อยมาก ยิ่งเป็นเหตุผลซ้ำเติมให้การอาชีวศึกษาไม่ได้รับความนิยมมากขึ้นไปอีก ข้อมูลในตารางที่ ๑ เป็นอัตราส่วนระหว่างจำนวนนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ ๔ และจำนวนนักเรียนในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ ๑ หรือ (ปวช. ๑) มีค่าเท่ากับ ๖๐ ต่อ ๔๐ โดยประมาณมาตั้งแต่ปี ๒๕๔๙

ตารางที่ ๑ สัดส่วนระหว่างนักเรียนมัธยมปลาย และนักเรียน ปวช. (ภาครัฐ + เอกชน)

อัตราส่วนจำนวนนักเรียน	ปี ๒๕๔๙	ปี ๒๕๕๐	ปี ๒๕๕๑	ปี ๒๕๕๒	ปี ๒๕๕๓	ปี ๒๕๕๔
มัธยมปลาย สายสามัญ	๕๗	๕๗	๕๘	๖๐	๕๙	๖๐
ปวช. (ภาครัฐ + เอกชน)	๔๓	๔๓	๔๒	๔๐	๔๑	๔๐

ที่มา วีรวัฒน์ วรรณศิริ, จอมพงศ์ มงคลวนิช และจิตาภา ถิรศิริกุล, ๒๕๕๕.

แม้แต่ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยเฉพาะในส่วนของคำนิยาม ก็มีได้ให้ความสำคัญและไม่ได้ครอบคลุมนิยามความหมายของการอาชีวศึกษาและแนวทางการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาแต่อย่างใด การจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาในปัจจุบันก็เน้นสาระวิชาทางสามัญเป็นอย่างมาก ซึ่งในทางปฏิบัติแล้วควรต้องให้ความสำคัญกับการศึกษาที่เน้นการปฏิบัติมากกว่า ทั้งนี้ เนื่องจากการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาเป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้ในรูปแบบพิเศษ ที่มีการนำวิชาชีพเข้ามาสู่ระบบการศึกษา เป็นการผนวกรวมกันของโลกการศึกษาและโลกของการประกอบอาชีพ เข้ามาอยู่ในระบบเดียวกัน หรือเป็นการศึกษาเพื่อการประกอบอาชีพ ซึ่งต่างจากการศึกษาขั้นพื้นฐานและการศึกษาระดับอุดมศึกษา สิ่งสำคัญคือครูผู้สอนทางด้านอาชีวศึกษาก็ไม่มีความรู้ความเข้าใจระบบการศึกษาอาชีวศึกษา การคัดเลือกครูที่มาของครูอาชีวศึกษาก็ต้องมีลักษณะพิเศษกว่าครูในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน เนื่องจากแนวทางและกระบวนการจัดการศึกษามีความแตกต่างกัน จึงจำเป็นจะต้องมีระบบการสรรหาครูอาชีวศึกษาที่มีความรู้ความสามารถ มีความเชี่ยวชาญและมีประสบการณ์ในสาขาวิชานั้น ๆ เพื่อใช้ประสบการณ์ในการทำงานที่ผ่านมา ปรับให้เข้ากับระบบการจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษา การจัดการศึกษาอาชีวศึกษามีความจำเป็นที่จะต้องประสานและทำความร่วมมือร่วมกันกับทั้งหน่วยงานภาครัฐ

ต่างกระทรวง หน่วยงานภาคเอกชน และสถานประกอบการไปพร้อม ๆ กัน จึงจะสามารถสร้างความเข้มแข็งและสร้างความมั่นคง ให้การอาชีวศึกษาเดินหน้าต่อไปได้ เมื่อการศึกษาอาชีวศึกษามีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาภาคอุตสาหกรรมของประเทศในภาพรวมเป็นอย่างมาก จึงต้องแสวงหาแนวทางและช่องทางความก้าวหน้าต่าง ๆ เพื่อให้การอาชีวศึกษาได้มีเส้นทางความเจริญก้าวหน้าในทางอาชีพ เพื่อเป็นการสร้างแรงจูงใจให้คนในวงการอาชีวศึกษาเกิดความตระหนักและมีความภาคภูมิใจในการศึกษาอาชีวศึกษาและการประกอบอาชีพของตน

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

๑. เพื่อศึกษาและแก้ไขปัญหาการบริหารของการจัดการอาชีวศึกษา
๒. เพื่อศึกษาประเด็นเกี่ยวกับแนวทางในการจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีและทวิศึกษา
๓. เพื่อเสนอแนะมาตรการในการพัฒนาและยกระดับคุณภาพมาตรฐานของการอาชีวศึกษา
๔. เพื่อพิจารณาแนวทางแก้ไขกฎหมายและระเบียบที่เป็นอุปสรรคต่อการจัดการอาชีวศึกษา

ขอบเขตของการศึกษา

๑. การศึกษาและแก้ไขการบริหารของการอาชีวศึกษา จะมุ่งประเด็นไปที่ปัญหาของการบริหารจัดการของสถาบันการอาชีวศึกษา ในส่วนของการกระจายอำนาจเพื่อให้มีสถานภาพเป็นนิติบุคคลอย่างสมบูรณ์
๒. การศึกษาเกี่ยวกับการจัดการศึกษาในระบบทวิศึกษา จะมุ่งไปที่กลไกที่จะส่งเสริมให้เกิดผลเป็นรูปธรรมอย่างแท้จริง ด้วยการศึกษานโยบายปฏิบัติของสำนักงานการอาชีวศึกษาที่ปฏิบัติอยู่ และร่วมพิจารณาหาหนทางสนับสนุนให้เกิดความสัมฤทธิ์ผลโดยเร็ว
๓. การศึกษาเกี่ยวกับการจัดการทวิศึกษาจะพิจารณาผลกระทบที่เกิดกับนักเรียนในโครงการ แล้วพิจารณาจัดทำข้อเสนอแนะโดยยึดเอาสมรรถนะของผู้จบการศึกษาเป็นตัวชี้วัด
๔. การศึกษาผลของกฎหมายทุกระดับที่ใช้บังคับสำหรับกิจกรรมด้านต่าง ๆ ของการอาชีวศึกษา กฎหมายฉบับใดที่มีผลเป็นอุปสรรคต่อการอาชีวศึกษาจะพิจารณาแนวทางการแก้ไข
๕. การศึกษาจะดำเนินการระหว่าง ๑๘ เมษายน ถึง ๑๕ กันยายน ๒๕๕๙

นิยามศัพท์

๑. **การจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี** หมายถึง การจัดการศึกษาวิชาชีพที่เกิดจากข้อตกลงระหว่างสถานศึกษากับสถานประกอบการในเรื่องการจัดหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การจัดการฝึกอาชีพ การวัดและการประเมินผล
๒. **ทวิศึกษา** หมายถึง การจัดการเรียนการสอนแบบคู่ขนานสำหรับนักเรียนระดับมัธยมปลาย เนื้อหาของหลักสูตรประกอบด้วยส่วนที่พัฒนามาจากหลักสูตรมัธยมปลายของสำนักงาน

การศึกษาขั้นพื้นฐาน อีกส่วนหนึ่งพัฒนามาจากหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ นักเรียนที่จบการศึกษาแบบทวิศึกษาจะได้รับประกาศนียบัตรมัธยมศึกษาตอนปลายและประกาศนียบัตรวิชาชีพ

๓. สถาบันการอาชีวศึกษา หมายถึง สถานศึกษาด้านวิชาชีพในระดับปริญญา สายปฏิบัติการของกระทรวงศึกษาธิการ จัดตั้งขึ้นด้วยการรวมสถานศึกษาด้านอาชีวศึกษาของรัฐบาล ในกำกับของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาตามข้อกำหนดของกฎกระทรวง ตามความในมาตรา ๑๓ ของพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑

คำอธิบายอักษรย่อ

ก.พ.	คณะกรรมการข้าราชการพลเรือน
ปวช.	ประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ปวส.	ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
พ.ร.บ.	พระราชบัญญัติ
สช.	สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน
สอศ.	สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

หน้าว่าง

บทที่ ๒

การปฏิรูปการอาชีวศึกษา

ข้อมูลที่เกี่ยวข้อง

๑. พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑

๑.๑ พระราชบัญญัติฉบับนี้มีเนื้อหาสาระที่จะทำให้การจัดการอาชีวศึกษาในประเทศไทยเป็นระบบที่ชัดเจน โดยมีกฎหมายรองรับเป็นครั้งแรก สาระโดยรวมจะกำหนดการจัดการอาชีวศึกษาโดยมีคณะกรรมการการอาชีวศึกษาเป็นองค์กรที่กำหนดนโยบายและทิศทางการจัดการอาชีวศึกษา

๑.๒ การศึกษาในสายอาชีวศึกษาสามารถดำเนินการได้ในรูปแบบเดียวกันกับการศึกษาในสายสามัญ กล่าวคือ การศึกษาในระบบและการศึกษานอกระบบ นอกจากนั้นพระราชบัญญัตินี้ยังกำหนดให้มีการศึกษาแบบทวิภาคี ซึ่งการศึกษาแบบทวิภาคีเป็นเรื่องใหม่ที่ผู้ศึกษาใช้เวลาส่วนหนึ่งในสถานการศึกษาอาชีวศึกษาและยังใช้เวลาอีกส่วนหนึ่งเรียนภาคปฏิบัติในสถานประกอบการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของรัฐ การจัดการอาชีวศึกษาทุกแบบให้จัดตามหลักสูตร ๓ ระดับ คือ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) และปริญญาตรีสายเทคโนโลยีหรือสายปฏิบัติการ

๑.๓ สถานศึกษาอาชีวศึกษาสามารถรวมกันเป็นสถาบันการอาชีวศึกษาตามคำแนะนำของคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เพื่อประโยชน์สูงสุดในการใช้ทรัพยากรร่วมกัน โดยให้ออกเป็นกฎกระทรวง และให้สนับสนุนสถานศึกษาเอกชนในการจัดการศึกษาและเข้าร่วมเป็นเครือข่ายของสถาบันการอาชีวศึกษา หรือเข้าร่วมดำเนินการจัดตั้งศูนย์วิจัยห้องทดลองหรือห้องปฏิบัติการในสถาบันการอาชีวศึกษาของรัฐ

๒. คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๘/๒๕๕๙ เรื่อง การบริหารจัดการรวมสถานศึกษาอาชีวศึกษาภาครัฐและภาคเอกชน

คำสั่งนี้มีวัตถุประสงค์ให้โอนอำนาจหน้าที่ทุก ๆ ด้านที่เกี่ยวกับการกำกับดูแลวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน ทั้งด้านการบริหารจัดการเจ้าหน้าที่ การอนุญาตและการมอบหมายจากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน สำนักปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ไปเป็นอำนาจหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

๓. การจัดตั้งศูนย์กำลังคนอาชีวศึกษา

ศูนย์กำลังคนอาชีวศึกษาเป็นองค์กรแห่งความร่วมมือ ทั้งในระดับภูมิภาคและระดับประเทศ ใช้ระบบบริหารการจัดการผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต www.v-cop.net ประกอบไปด้วยชุดข้อมูลสำคัญด้านกำลังคน เช่น สภาวะการจ้างงานในสาขาต่าง ๆ ความต้องการจ้างงานในแต่ละท้องถิ่น ข้อมูลของกำลังคนที่เป็นนักศึกษาอาชีวศึกษาทั้งที่กำลังศึกษาและจบการศึกษาไปแล้ว รวมทั้งข้อมูลที่สามารถแลกเปลี่ยนข่าวสารด้านแรงงาน

ศูนย์กำลังคนอาชีวศึกษา เป็นแหล่งรวบรวมข้อมูลสารสนเทศที่สำคัญ อาทิ

- ๓.๑ ข้อมูลกำลังคนอาชีวศึกษาที่ผลิตในปัจจุบัน
- ๓.๒ ข้อมูลกำลังคนอาชีวศึกษาที่สำเร็จการศึกษา
- ๓.๓ ข้อมูลความต้องการแรงงานในปัจจุบันและแนวโน้มในอนาคต
- ๓.๔ ข้อมูลสถานประกอบการในแต่ละพื้นที่
- ๓.๕ ข้อมูลการจ้างแรงงาน และความต้องการมีงานทำของกำลังคนอาชีวศึกษา
- ๓.๖ ข้อมูลความต้องการฝึกงาน และความต้องการร่วมจัดอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี

นอกจากนี้ ศูนย์กำลังคนอาชีวศึกษา ยังเป็นศูนย์กลางการแลกเปลี่ยนข่าวสารด้านแรงงาน ความร่วมมือในการผลิต การพัฒนา และการบริหารจัดการกำลังคนอาชีวศึกษาผ่านเครือข่ายอิเล็กทรอนิกส์ โดยที่นักศึกษาอาชีวศึกษาและศิษย์เก่าที่สำเร็จการศึกษาสามารถค้นหารายละเอียดของสถานประกอบการประเภทต่าง ๆ ที่ต้องการรับนักศึกษาฝึกงานและจ้างงานในแต่ละพื้นที่ทั้งการทำงานแบบเต็มเวลาและการทำงานระหว่างเรียน รวมทั้งนำเสนอรายละเอียดข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อให้สถานประกอบการพิจารณารับสมัครเข้าทำงานผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต โดยสามารถทำการบันทึกข้อมูลส่วนบุคคลและใช้บริการจากระบบดังกล่าว

๔. การบริหารจัดการการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี

การจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี (Dual Vocational Training หรือ DVT) คือ การจัดการศึกษาด้วยความร่วมมือของสองฝ่าย คือ สถานประกอบการ และสถานศึกษา โดยทั้งสองฝ่ายร่วมมือกันฝึกและให้การศึกษาแก่นักศึกษาให้มีคุณภาพ ในสถานประกอบการจะเน้นการฝึกทักษะขณะที่ในชั้นเรียนจะเน้นในการเรียนภาคทฤษฎี โดยทั่วไปจะใช้เวลาในการเรียนรู้ในสถานศึกษาครึ่งหนึ่ง และการฝึกทักษะเพื่อเสริมสมรรถนะในสถานประกอบการอีกครึ่งหนึ่ง การศึกษาระบบทวิภาคีเป็นการจัดการศึกษาวิชาชีพที่เกิดจากข้อตกลงระหว่างสถานศึกษาอาชีวศึกษากับสถานประกอบการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของรัฐในเรื่องหลักสูตร กระบวนการจัดการเรียนการสอน การวัดผล และประเมินผล

ประเทศไทยเริ่มจัดการเรียนการสอนระบบทวิภาคีมาตั้งแต่ ปี ๒๕๒๗ ครั้งที่มีการอาชีวศึกษาเป็นหน่วยงานที่กำกับดูแลการอาชีวศึกษาของประเทศ โดยได้รับความช่วยเหลือจากสาธารณรัฐเยอรมนี แต่ต่อมากิจกรรมด้านนี้ได้ลดความเข้มข้นลง และได้รับการผลักดันให้มีความเข้มข้นอีกครั้ง โดยได้มีการจัดตั้งศูนย์อาชีวศึกษาทวิภาคีขึ้น ภายในสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (สอศ.) ในปี ๒๕๕๖ และ สอศ. ได้จัดทำแนวทางปฏิบัติการจัดการ การจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี ในปี ๒๕๕๗ เพื่อให้สถานศึกษาและสถานประกอบการนำไปใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติ (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ๒๕๕๗)

๕. การจัดการศึกษาเรียนร่วมหลักสูตรอาชีวศึกษาและมัธยมศึกษาตอนปลาย (ทวิศึกษา)

การจัดการศึกษาในลักษณะนี้มีจุดเริ่มมาจากการหาวิธีแก้ปัญหา การที่มีโรงเรียนที่มีนักเรียนไม่เกิน ๑๒๐ คน เป็นจำนวนมาก จึงมีแนวความคิดที่จะมีหลักสูตรที่สอนวิชาสายสามัญร่วมกับวิชาชีพขนานกันไป สำหรับนักเรียนในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ผลปรากฏว่าได้รับความนิยม

เนื่องจากนักเรียนส่วนที่ไม่เรียนต่อในระดับอุดมศึกษาหางานทำได้ง่ายซึ่กว่านักเรียนในหลักสูตรปกติ เนื่องจากมีความรู้สายวิชาชีพ โครงการนี้เรียกอย่างไม่เป็นทางการว่า “ทวิศึกษา” หรือ “ร้อยเอ็ดโมเดล” การจัดการศึกษาในลักษณะนี้ได้รับการรับรองจากกระทรวงศึกษาธิการ โดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการได้ลงนามในประกาศกระทรวงศึกษาธิการ ลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๘ ผู้สำเร็จการศึกษาจากการจัดการศึกษาแบบทวิศึกษาจะได้รับประกาศนียบัตรมัธยมศึกษาตอนปลาย และประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)

๖. โครงการสานพลังประชารัฐยกระดับคุณภาพวิชาชีพ

โครงการสานพลังประชารัฐ เป็นโครงการที่เกิดจากความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคมในครั้งนี้ เพื่อทำหน้าที่ร่วมกันขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศ ตามนโยบายประชารัฐ ซึ่งถือเป็นก้าวที่มีความสำคัญมากและเป็นเรื่องใหม่ เพราะศักยภาพของภาคเอกชนถูกดึงมาใช้ให้เกิดประโยชน์โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการศึกษาที่เป็นเรื่องใหญ่ที่สุดของประเทศ เพราะประเทศจะก้าวต่อไปข้างหน้าไม่ได้หากไม่มีคนที่มีความสามารถ ซึ่งอาชีวศึกษาไม่ได้มีความสำคัญน้อยกว่าการศึกษาในระดับปริญญาตรี – โท – เอก ซึ่งเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศ วิชาชีพเป็นประเด็นสำคัญ ประเทศชาติจะเคลื่อนไปในทิศทางใดต้องอาศัยกำลังคนด้านอาชีวศึกษาทั้งสิ้น

๖.๑.ภารกิจหลักที่ต้องร่วมกันดำเนินการ ๕ ประการ ได้แก่

๖.๑.๑ การสร้างค่านิยมหรือแรงจูงใจให้เด็กมาเรียนอาชีวะมากขึ้น

๖.๑.๒ การผลิตผู้เรียนอาชีวะในสาขาที่ขาดแคลนให้มีปริมาณเพียงพอต่อการพัฒนาประเทศ โดยเฉพาะการผลิตกำลังคนตามความเร่งด่วนใน ๑๐ กลุ่มอุตสาหกรรมใหม่ (Clusters) ที่เป็นความต้องการของภาคอุตสาหกรรม

๖.๑.๓ การสร้างคุณภาพให้เกิดขึ้นกับผู้เรียนอาชีวะ เพื่อให้เป็นที่ยอมรับตรงตามความต้องการของตลาด โดยร่วมมือกันจัดทำและพัฒนาหลักสูตร เพื่อให้เกิดแนวทางในการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องและเป็นไปในแนวทางเดียวกันกับการพัฒนาธุรกิจของภาคเอกชน

๖.๑.๔ การสร้างอาชีวะให้มีความเป็นเลิศในแต่ละด้าน โดยพัฒนาแบบครบวงจร ทั้งในเรื่องหลักสูตร ครูผู้สอน อุปกรณ์เครื่องมือ สื่อการเรียนการสอน เทคโนโลยีสมัยใหม่

๖.๑.๕ ให้อาชีวะมีความเป็นสากลและมีความร่วมมือกับต่างประเทศมากขึ้น โดยการนำเทคโนโลยีที่ทันสมัย ได้มาตรฐานสากลมาประยุกต์ใช้กับหลักสูตรสายอาชีพอย่างเหมาะสม ต้องพัฒนาศักยภาพให้ทันกับความก้าวหน้าของเศรษฐกิจโลก (ในอดีตมีความร่วมมือจัดตั้ง “โรงเรียนเทคนิคไทย - เยอรมัน” ซึ่งต่อมาคือมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ)

๖.๒ บทบาทของภาครัฐในการขับเคลื่อนการดำเนินงานตามนโยบายประชารัฐด้านการยกระดับคุณภาพวิชาชีพ มีดังนี้

๖.๒.๑ ประสานความร่วมมือระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ ของภาครัฐที่เกี่ยวข้อง อาทิ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงพาณิชย์ เป็นต้น เพื่อขอข้อมูลสถิติ รวมทั้งการกำหนดและประเมินมาตรฐานฝีมือแรงงาน

๖.๒.๒ สนับสนุนนโยบาย รวมทั้ง ปรับกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องและสิทธิประโยชน์ให้เอื้อและอำนวยความสะดวกในการขับเคลื่อนการดำเนินงานในการยกระดับคุณภาพวิชาชีพ

๖.๒.๓ จัดสรรทรัพยากรและงบประมาณการดำเนินการ โดยจัดสรรงบประมาณให้ตรงจุด ตรงประเด็น เพื่อผลิตและพัฒนาคุณภาพการศึกษาสายวิชาชีพในสาขาที่ขาดแคลนให้สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาของประเทศ

๖.๒.๔ มีความคิดพื้นฐาน (Mindset) ที่สอดคล้องกับการยกระดับคุณภาพวิชาชีพอาชีวศึกษา ด้วยการกำหนดแผนงาน (Blueprint) ที่ชัดเจน ร่วมมือกับภาคเอกชน จัดการศึกษาทวิภาคี และพิจารณาค่าตอบแทนตามสมรรถนะวิชาชีพ

๖.๒.๕ ให้ความร่วมมือและสนับสนุนภาคเอกชน ในการร่วมดำเนินการยกระดับคุณภาพวิชาชีพ

ทั้งนี้ ความยั่งยืนของการดำเนินการขับเคลื่อนนโยบายสานพลังประชารัฐด้านการยกระดับคุณภาพวิชาชีพมีกำหนดระยะเวลาเริ่มต้น ๒ ปี และจะมีการติดตามและประเมินผลเป็นระยะ เพื่อพัฒนาการดำเนินงาน และเมื่อครบ ๒ ปีแล้ว จะมีการประเมินผลในภาพรวม หากผลการดำเนินงานมีประสิทธิภาพ ก็จะกำหนดแผนการขับเคลื่อนในระยะต่อไป

๖.๓ บทบาทของภาคเอกชน

ภาคเอกชนมีบทบาทสำคัญคือ ให้คำแนะนำ เสนอแนะโครงการและวิธีการ รวมทั้งยกระดับคุณภาพวิชาชีพอาชีวศึกษา โดยการลงมือดำเนินโครงการและเป็นกระบอกเสียงให้สังคมได้รับรู้ เข้าใจ และเห็นความสำคัญของอาชีวศึกษา ตลอดจนส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินโครงการต่าง ๆ ตามแนวทางของภาครัฐ โดยแนวทางการขับเคลื่อนการยกระดับวิชาชีพอาชีวศึกษาแบ่งเป็น ๒ ระยะ คือ

๖.๓.๑ การขับเคลื่อนระยะแรก (Quick Win) จะใช้เวลาดำเนินการ ๖ เดือน ในการดำเนินโครงการ ดังนี้

(๑) Re-Branding คือ การสร้างแรงจูงใจผ่านภาพลักษณ์ที่ดีให้กับนักเรียน และอาจารย์ในสายอาชีวศึกษา โดยสื่อสารให้เห็นถึงโอกาสความก้าวหน้าในวิชาชีพ รวมทั้ง ผลตอบแทนที่ดีตามระดับทักษะความสามารถที่ได้รับการประเมินตามมาตรฐาน อีกทั้งต้องสร้างความภาคภูมิใจให้บุคลากรสายอาชีวศึกษาภาคภูมิใจที่เป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศ

(๒) การสร้าง Excellence Model Schools ซึ่งจะพิจารณาคัดเลือกสถานศึกษาที่มีความเชี่ยวชาญ มีรูปแบบ (Model) การเรียนการสอนที่เหมาะสม และสามารถเป็นที่เลี้ยงสถานศึกษาอาชีวศึกษาได้ รวมทั้ง ปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอนให้ภาคเอกชน

เข้าไปมีส่วนร่วม นอกจากนี้ จะสนับสนุนให้นักเรียนนำความรู้ความสามารถในการเรียนมาทำประโยชน์แก่ชุมชนและสังคมผ่านโครงการจิตอาสาต่าง ๆ

(๓) ร่วมกันพัฒนาฐานข้อมูล (Database) ทั้งในส่วนอุปสงค์ของความต้องการแรงงานวิชาชีพ (Demand) และอุปทานของแรงงานวิชาชีพที่เรียนจบมา (Supply) ของภาพรวมทั้งประเทศ เพื่อรองรับการขยายตัวทางธุรกิจ โดยมุ่งเน้นความเร่งด่วนใน ๑๐ กลุ่มอุตสาหกรรมใหม่

๖.๓.๒ การขับเคลื่อนระยะที่สอง (Medium & Long Term) ขณะทำงานมีแผนงาน ดังนี้

(๑) กำหนดมาตรฐานทักษะวิชาชีพ การเรียนการสอน การจ้างงาน ค่าตอบแทนให้เหมาะสมและสอดคล้องกับความรู้ ความสามารถ และทักษะฝีมือ

(๒) แก้ไขกฎหมาย เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อภาพรวม การยกระดับคุณภาพวิชาชีพอาชีวศึกษา

(๓) ส่งเสริมการยกระดับคุณภาพวิชาชีพอาชีวศึกษาให้ยั่งยืน

(๔) ผลักดันให้มีหน่วยงานที่รวบรวม Database ของวิชาชีพอาชีวศึกษาให้เป็นรูปธรรม

(๕) พัฒนาหลักสูตรและครูผู้สอน โดยให้มีสถาบันพัฒนาครูระดับอาชีวศึกษา

ผลการศึกษาของคณะอนุกรรมการ

๑. พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ กับสถาบันการอาชีวศึกษา

๑.๑ พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑

เป็นความหวังที่สำคัญประการหนึ่งสำหรับการยกระดับคุณภาพของการอาชีวศึกษาของไทย พ.ร.บ. ฉบับนี้กำหนดหลักการให้สถานศึกษาในกำกับของ สอศ. รวมกันเป็นสถาบันการอาชีวศึกษา ซึ่งเป็นสถานศึกษาของ สอศ. ที่ให้การศึกษแก่นักศึกษาด้านวิชาชีพ จนถึงระดับปริญญา และเชื่อว่าเป็นปัจจัยสำคัญในการสร้างแรงจูงใจให้เยาวชนหันมาสนใจเข้าเรียนสายวิชาชีพมากขึ้น นอกจากนั้นแล้ว ยังเป็นการประหยัดด้านงบประมาณที่สถานศึกษาของ สอศ. ที่รวมกันเป็นสถาบันการอาชีวศึกษาสามารถใช้ทรัพยากรทั้งด้านบุคลากรและครุภัณฑ์ร่วมกัน โดยมีต้องต่างฝ่ายต่างจัดหาตั้งในอดีต

ทั้งนี้ การบริหารจัดการเกี่ยวกับสถานศึกษาของ สอศ. ในปัจจุบันยังไม่ราบรื่น เนื่องจากสถานศึกษาในระดับวิทยาลัยมิได้รวมกันเป็นสถาบันการอาชีวศึกษาทั้งหมด มีจำนวนไม่น้อยที่ยังเป็นหน่วยขึ้นตรงกับ สอศ. เหมือนเดิม การบริหารจึงไม่เป็นไปในแนวทางเดียวกัน นอกจากนั้น ยังมีข้อจำกัดในการบริหารจัดการภายในสถาบันการอาชีวศึกษา ประเด็นที่เป็นปัญหาหลักของการบริหาร คือ สถาบันการอาชีวศึกษาไม่มีอำนาจบริหารจัดการด้านการงบประมาณ ด้านบุคลากร และด้านการบริหารงานทั่วไปบางประการ

๑.๒ แนวทางการแก้ไขปัญหา

สถาบันการอาชีวศึกษาคือความหวังในการยกระดับและพัฒนา การอาชีวศึกษาให้มีคุณภาพ จึงควรต้องมีเส้นทางความเจริญก้าวหน้าในสายวิชาชีพเป็นของตนเอง จึงจะสามารถเข้าสู่การแข่งขันกับสถาบันอุดมศึกษาอื่นทั้งของรัฐและเอกชนได้ ตลอดจน ต้องมีการทำความร่วมมือในการจัดการศึกษารูปแบบต่าง ๆ เพื่อแสวงหาความมั่นคงและความก้าวหน้า ให้การอาชีวศึกษา โดยต้องมีแนวทางสร้างแรงจูงใจรูปแบบต่าง ๆ ให้มีความต่อเนื่อง

เพื่อให้กระบวนการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาทั้งระบบมีความเจริญก้าวหน้า ไปในทิศทางเดียวกันอย่างสมบูรณ์ จึงควรต้องให้สถานศึกษาอาชีวศึกษาทั้งหมด อยู่ภายใต้การกำกับ ดูแลของสถาบันการอาชีวศึกษา เพื่อสร้างความร่วมมือและร่วมกันใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างคุ้มค่า และเกิดประโยชน์สูงสุดกับการจัดการศึกษาเพื่อสร้างอาชีพ และหากปล่อยปละละเลยให้สถานศึกษา อาชีวศึกษาอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสองส่วน ซึ่งก็คือสถาบันการอาชีวศึกษาและสำนักงาน คณะกรรมการการอาชีวศึกษาโดยตรงแล้วนั้น ในอนาคตอาจมีปัญหามากมาย และจะทำให้ไม่สามารถกระจายทรัพยากรที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์สูงสุดได้

กระบวนการจัดการศึกษา การจัดหลักสูตรการเรียนการสอนและ การรับสมัครผู้เรียนเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีทางด้านเทคโนโลยีสายปฏิบัติการนั้น เป็นการจัดการศึกษาเฉพาะทางรูปแบบหนึ่ง ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา โดยสถาบัน การอาชีวศึกษาสามารถจัดการเรียนการสอนและสามารถรับผู้เรียนเพิ่มได้ตามความต้องการ ของตลาดแรงงาน และตามความเหมาะสมในสาขาวิชาและหลักสูตรตามที่ภาคประกอบการต้องการ แต่ทั้งนี้ ต้องคำนึงถึงมาตรฐานวิชาชีพและคุณภาพผู้เรียนด้วย

แนวทางการแก้ไขปัญหา คือ การโอนอำนาจสั่งการจากส่วนกลาง (สอศ.) ไปให้สถาบันการอาชีวศึกษาในด้านต่าง ๆ ที่กล่าวมาข้างต้น การแก้ปัญหบางประการทำให้ มีความจำเป็นจะต้องแก้ไข พ.ร.บ. การอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ ด้วย รายละเอียดของปัญหา แนวทางการแก้ไขปัญหา และข้อเสนอแนะ มีปรากฏอยู่ในเอกสารรายงานการพิจารณาศึกษา เรื่อง “แนวทางในการแก้ไขปัญหการบริหารจัดการสถาบันการอาชีวศึกษา” ของอนุกรรมการ การศึกษาแนวทางปฏิรูปการอาชีวศึกษา

๒. การบริหารจัดการรวมสถานศึกษาอาชีวศึกษาภาครัฐและภาคเอกชน

๒.๑ ความเป็นมาเกี่ยวกับการบริหารจัดการการอาชีวศึกษา

ในอดีต หน่วยงานของกระทรวงศึกษาธิการที่กำกับดูแลการบริหารจัดการ ของสถานศึกษาอาชีวศึกษาภาคเอกชน คือ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช.) สังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ในภาพรวมแล้ว สช. มีอำนาจหน้าที่กำกับดูแลสถานศึกษา เอกชน ตั้งแต่ระดับโรงเรียนอนุบาลจนถึงสถานศึกษาอาชีวศึกษาทั่วประเทศ ตามข้อกำหนดใน พ.ร.บ. โรงเรียนเอกชน พ.ศ. ๒๕๔๐ ส่วนราชการที่กำกับดูแลเฉพาะสถานศึกษาอาชีวศึกษานั้น คือ กลุ่มบุคลากร จำนวนไม่เกิน ๓๐ คน ของ สช. สิ่งนี้เป็นปัญหาข้อขัดข้องประการหนึ่งของปัญหาการบริหารจัดการ ของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนในต่อนั้น คณะกรรมการการศึกษา วุฒิสภา ได้นำปัญหา ในภาพรวมของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนมาทำการพิจารณาศึกษาข้อเสนอแนะประการหนึ่งของ ผลการพิจารณาการศึกษา ได้เสนอให้ “เปลี่ยนแปลงให้สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

เป็นหน่วยงานกำกับดูแลโรงเรียนอาชีวศึกษาแทนสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน” ด้วยเหตุผลเพื่อให้ได้รับความสะดวกในการบริหาร และได้รับประโยชน์จากทรัพยากรด้านต่าง ๆ ของ สอศ. เนื่องจากสถานศึกษาอาชีวศึกษาภาคเอกชนมีส่วนในการแบ่งเบาภาระการให้การศึกษา ด้านการอาชีวศึกษาแก่เยาวชนไปจากรัฐบาลมากถึงหนึ่ง เพราะจำนวนสถานศึกษาภาคเอกชน มีใกล้เคียงกับจำนวนสถานศึกษาภาครัฐ (ดูรายละเอียดใน “รายงานการพิจารณาศึกษา เรื่อง แนวทางการปรับปรุงการบริหารจัดการของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน” ของคณะกรรมการการศึกษา วิทยาลัยฯ พ.ศ. ๒๕๕๓)

๒.๒ ข้อขัดข้องและแนวทางแก้ปัญหา

การประกาศใช้คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๘/๒๕๕๙ จึงมีผลให้ข้อจำกัดของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนดังกล่าวข้างต้นหมดไป และสถานศึกษา อาชีวศึกษาเอกชนจะได้รับประโยชน์ตามที่วุฒิสภาได้เคยพิจารณาศึกษาไว้ การบริหารจัดการ ในด้านต่าง ๆ ของสถานศึกษาอาชีวศึกษาภาคเอกชนจึงต้องเป็นไปตามกฎเกณฑ์และระเบียบต่าง ๆ ที่ สอศ. มีใช้อยู่ ซึ่งได้กำหนดขึ้นตามวัตถุประสงค์ของ พ.ร.บ. การอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ โดยอนุโลม คณะอนุกรรมการการอาชีวศึกษาฯ ได้พิจารณาศึกษาแล้วพบว่า มีความไม่สะดวกหลายประการ เนื่องจาก พ.ร.บ. ฉบับนี้มีเจตนารมณ์สำหรับการบริหารจัดการของสถานศึกษาภาครัฐเท่านั้น แนวทางการแก้ปัญหาทั้งสองหนทางเลือก คือ ๑) การปรับปรุง พ.ร.บ. การอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ ให้ใช้ได้กับสถานศึกษาเอกชน และ ๒) การจัดทำร่าง พ.ร.บ. การอาชีวศึกษาเอกชนขึ้นใหม่ เมื่อพิจารณาอย่างรอบคอบแล้ว คณะอนุกรรมการฯ ได้เลือกหนทางเลือกที่ ๒ ดังมีรายละเอียด ในหัวข้อ “การปฏิรูปการอาชีวศึกษา”

๓. การจัดตั้งศูนย์ข้อมูลกำลังคนอาชีวศึกษา

๓.๑ สถานศึกษาอาชีวศึกษาในปัจจุบันมุ่งผลิตผู้เรียนให้เข้าสู่การประกอบอาชีพ หรือเข้าสู่ภาคแรงงานต่าง ๆ มากมาย

แต่ความเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างตัวผู้เรียน ภาคประกอบการ และสถานศึกษา อาชีวศึกษาต่าง ๆ ที่มีอยู่ยังมีข้อจำกัดอย่างมาก สถานประกอบการไม่สามารถหาคนที่มีสมรรถนะ ได้ตรงตามความต้องการ สถานศึกษาก็ไม่สามารถติดตามผลการจัดการศึกษาและการมีงานทำ ของผู้เรียนได้ ผู้เรียนก็ไม่สามารถหางานทำได้ตรงตามที่ต้องการและมีทักษะความเชี่ยวชาญ ภายใต้อสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นและข้อจำกัดดังกล่าว สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จึงได้มีการจัดทำระบบ “ศูนย์ข้อมูลกำลังคนอาชีวศึกษา (www.v-cop.net)” ขึ้นมา เพื่อเป็น หน่วยประสานงานความร่วมมือระหว่างผู้ผลิต (สถานศึกษา) และผู้ใช้กำลังคน (ภาคประกอบการ และแรงงาน) ภายใต้อแนวคิด “ผู้ใช้ร่วมคิด ผู้ผลิตร่วมกำหนด” ซึ่งเป็นลักษณะของการจัดทำระบบ ฐานข้อมูล (Database) สำหรับผู้เรียนในสถานศึกษาอาชีวศึกษาของรัฐ ซึ่งมีการตอบรับ จากภาคแรงงานและสถานประกอบการต่าง ๆ เป็นอย่างดี

๓.๒ ปัญหาของระบบ

ปัญหาของระบบ คือ ระบบข้อมูลของศูนย์กำลังคนอาชีวศึกษาที่ใช้อยู่ ยังไม่เป็นที่กว้างขวางเพียงพอและยังไม่สามารถรองรับการใช้งานระบบ หรือแม้แต่การนำเข้า ข้อมูลต่าง ๆ ของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ อีกทั้ง การนำเข้าข้อมูล

หรือการใช้ระบบดังกล่าวร่วมกันของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนก็ยังไม่สามารถเข้าใช้งานได้ ปัญหาดังกล่าวมีสาเหตุหลายประการเริ่มต้นตั้งแต่แบบฟอร์มให้นักศึกษากรอกข้อมูลเข้าใจยาก รวมถึงระบบคอมพิวเตอร์ทั้ง Software และ Hardware ยังไม่สามารถทำ Link ไปสู่ฐานข้อมูลของกระทรวงแรงงาน รวมทั้งไม่สามารถรวมข้อมูลจากสถานศึกษาอาชีวศึกษาภาคเอกชน เพราะระบบออกแบบไว้สำหรับข้อมูลของสถานศึกษาภาครัฐเท่านั้น

๓.๓ แนวทางการแก้ไข

๓.๓.๑ ระบบศูนย์ข้อมูลกำลังคนอาชีวศึกษาดังกล่าว ควรต้องเชื่อมโยงกับฐานข้อมูลของกระทรวงแรงงานด้วย แต่ปัญหาสำคัญ คือ ระบบฐานข้อมูลของกระทรวงแรงงาน จะไม่มีการปรับปรุงระบบข้อมูลต่าง ๆ ให้เป็นปัจจุบัน สถานประกอบการต่าง ๆ จึงให้ความสนใจในการสืบค้นข้อมูลแรงงานอาชีวศึกษาจากศูนย์ข้อมูลกำลังคนอาชีวศึกษามากกว่า

๓.๓.๒ ปัจจุบันประเทศไทยเข้าสู่การเป็นประชาคมอาเซียน ดังนั้น การพัฒนาระบบฐานข้อมูลของศูนย์กำลังคนอาชีวศึกษาดังกล่าว ควรต้องมีความหลากหลาย มีระบบสืบค้นทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษเพื่อเพิ่มช่องทางการเข้าถึงให้มากขึ้น

๓.๓.๓ ปัจจุบันระบบศูนย์ข้อมูลกำลังคนอาชีวศึกษา ยังไม่ครอบคลุมถึงกลุ่มผู้เรียนในสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน จึงควรต้องมีการขยายและพัฒนาระบบฐานข้อมูลต่าง ๆ ให้ครอบคลุมกลุ่มผู้เรียนอาชีวศึกษาทุกสถานศึกษาทั่วประเทศอย่างเร่งด่วน

๓.๓.๔ เนื่องจากระบบศูนย์ข้อมูลกำลังคนอาชีวศึกษาซึ่งทางสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาดำเนินการมาในปัจจุบันไม่ทันสมัยเท่าที่ควร และไม่สามารถรองรับจำนวนและปริมาณข้อมูลที่มีจำนวนมากได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ ดังนั้น ในการพัฒนาระบบศูนย์ข้อมูลดังกล่าว ควรต้องมีการปรับปรุงทั้งในส่วนของ Software และ Hardware พร้อมกันไป เพื่อให้สามารถขยายความสามารถในการทำงานและรองรับข้อมูลในอนาคตได้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด

๓.๓.๕ ควรพัฒนาระบบการเข้าถึงฐานข้อมูลของศูนย์กำลังคนอาชีวศึกษาให้ทันสมัย ทั้งในส่วนของการจัดทำ Application เพื่อให้การเข้าถึงข้อมูลผ่านโทรศัพท์ และการพัฒนาเครือข่ายความเชื่อมโยงต่าง ๆ มีประสิทธิภาพมากขึ้น ทั้งสถานประกอบการ สถานศึกษาอาชีวศึกษาของรัฐและเอกชน และผู้เรียน

๓.๓.๖ การพัฒนาระบบฐานข้อมูลของศูนย์กำลังคนอาชีวศึกษานั้น ควรจะต้องบูรณาการระบบข้อมูลผู้เรียนในสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนด้วย เพื่อสร้างการเข้าถึงข้อมูล และสร้างระบบการติดต่อสื่อสารผ่านศูนย์ข้อมูลดังกล่าว ให้สถานประกอบการได้มีช่องทางในการเลือกบุคลากรเข้าปฏิบัติงานได้อย่างตรงตามความต้องการ ผู้เรียนสามารถเลือกงานได้ตามที่ถนัด สามารถสร้างความเชื่อมโยงและความทั่วถึงในการมีงานทำได้อย่างเสมอภาค

๓.๓.๗ กระทรวงศึกษาธิการควรสนับสนุนงบประมาณในการบำรุงรักษาระบบศูนย์ข้อมูลกำลังคนอาชีวศึกษาด้านองค์วัตถุให้ระบบสามารถใช้งานได้อย่างต่อเนื่อง

หมายเหตุ ดูรายละเอียดในรายงานการพิจารณาศึกษา เรื่อง “ข้อเสนอเชิงนโยบายในการบริหารจัดการศูนย์ข้อมูลกำลังคนอาชีวศึกษา (www.V-cop.net)” ของคณะกรรมการการศึกษาแนวทางการปฏิรูปการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๙

๔. การจัดการศึกษาอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี

๔.๑ ลักษณะทั่วไปของระบบทวิภาคี

๔.๑.๑ การจัดการเรียนการสอนด้วยระบบทวิภาคี เป็นสิ่งพิสูจน์ให้เห็นว่าเกิดผลดีต่อการศึกษาสายอาชีวศึกษามากกว่าวิธีอื่น กล่าวคือ สามารถสร้างแรงงานระดับกลางที่ดี มีคุณภาพเข้าสู่ภาคการผลิตและการบริการ และส่งผลให้เศรษฐกิจของประเทศได้พัฒนาไปรวดเร็ว ดั่งมีตัวอย่างของประเทศที่ประสบความสำเร็จของการนำระบบทวิภาคีมาใช้ทั้งในยุโรปและเอเชีย ระบบทวิภาคีเกิดขึ้นและได้รับความสำเร็จเป็นอย่างมากในกลุ่มประเทศที่ประชากรมีบรรพบุรุษร่วมกับชาวเยอรมัน มีภาคเอกชนเป็นจุดเริ่มของการเรียนการสอนระบบทวิภาคี กล่าวคือ ภาคเอกชนจะเป็นผู้ดำเนินงานและมีบทบาทหลักในการจัดการเรียนการสอนแบบทวิภาคีนี้ เมื่อนักศึกษาต้องการเรียนอาชีวศึกษาโดยผ่านระบบทวิภาคี ต้องไปติดต่อกับสถานประกอบการให้ทำการทดสอบฝีมือ และจัดหาสถานศึกษาให้ ในกรณีนี้ สถานประกอบการยินดีรับผิดชอบค่าใช้จ่ายเกือบทั้งหมด ในระหว่างที่นักศึกษาฝึกหัด สถานประกอบการจะจ่ายค่าตอบแทนเสมือนนักศึกษาคนนั้นเป็นพนักงานของสถานประกอบการ

๔.๑.๒ ปัจจัยความสำเร็จของระบบทวิภาคีสำหรับประเทศไทย

- (๑) สภาวะทางเศรษฐกิจและสังคมที่ต้องการกำลังคนทั้งคุณภาพและปริมาณที่สอดคล้องกับความต้องการของสถานประกอบการและยุทธศาสตร์กำลังคนของประเทศ
- (๒) กฎหมายและระเบียบที่สนับสนุนการศึกษาระบบทวิภาคี
- (๓) คุณวุฒิวิชาชีพที่มีมาตรฐาน และการได้ค่าตอบแทนที่เหมาะสมของนักศึกษาฝึกงาน โดยสถานประกอบการและสมาคมวิชาชีพมีส่วนร่วมในการกำหนดแนวทาง
- (๔) ความร่วมมือไตรภาคีระหว่างรัฐบาล ภาคประกอบการ และภาคการศึกษาโดยมีองค์กรกลาง ได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางในการขับเคลื่อนการปฏิรูปการอาชีวศึกษาสู่อาชีวศึกษาระบบทวิภาคี
- (๕) สถานศึกษามีความพร้อมที่จะจัดการเรียนการสอนแบบทวิภาคี
- (๖) สถานประกอบการมีความพร้อมที่จะรับนักศึกษาในระบบทวิภาคีเข้าฝึกปฏิบัติงานในสถานประกอบการ
- (๗) ความพร้อมของผู้เรียนและผู้ปกครอง
- (๘) การมีรายได้ของนักศึกษาระหว่างการฝึกงาน รายได้ที่ได้รับต้องเกิดความพอใจ
- (๙) การพัฒนาความเชี่ยวชาญของบุคลากรที่เกี่ยวข้อง บุคลากรที่เกี่ยวข้องที่สำคัญ คือ ครูในสถานประกอบการและครูในสถานศึกษา
- (๑๐) โอกาสศึกษาต่อและความก้าวหน้าทางวิชาชีพ
- (๑๑) การประชาสัมพันธ์และการสนับสนุนจากภาครัฐในการกำกับติดตามการดำเนินงาน การเรียนการสอนในระบบทวิภาคี

๔.๒ ข้อขัดข้อง

สาเหตุส่วนหนึ่งที่ระบบทวิภาคียังไม่เจริญแพร่หลาย ทั้ง ๆ ที่ได้เริ่มดำเนินการมาตั้งแต่ปี ๒๕๒๗ คือ ความยากที่จะเกิดความร่วมมือระหว่างสถานประกอบการกับสถานศึกษา เมื่อเกิดความร่วมมือแล้ว ก็ยังเป็นการยากที่จะบริหารให้โครงการประสบความสำเร็จได้ ความร่วมมือนี้ต้องอาศัยผู้บริหารสถานศึกษาที่มีวิสัยทัศน์ และเล็งเห็นสิ่งที่ดีกว่าการเรียนการสอนในวิธีปกติ และมีความมุ่งมั่นที่จะเอาชนะอุปสรรค ส่วนด้านผู้บริหารสถานประกอบการนั้น จะต้องเป็นผู้มีวิสัยทัศน์และมองเห็นประโยชน์ที่นอกจากจะเกิดกับสถานประกอบการแล้ว ยังเกิดกับสังคมและประเทศชาติอีกด้วย ปัจจัยที่สำคัญ คือ มีความพร้อมด้านการเงินที่จะสนับสนุนโครงการ ดังนั้นในหนึ่งโครงการอาจจะประกอบด้วยสถานประกอบการมากกว่า ๑ แห่ง ที่มีแนวคิดเหมือนกัน

๔.๓ แนวทางสู่ความสำเร็จ

แนวทางสู่ความสำเร็จ คือ ต้องจัดการให้ได้มาซึ่งปัจจัยความสำเร็จที่สำคัญดังต่อไปนี้

๔.๓.๑ นักศึกษาที่สมัครเข้าโครงการทวิภาคี จะต้องเป็นผู้สนใจอย่างจริงจังที่จะได้ความรู้เชิงปฏิบัติ และรักการเรียนรู้ด้วยการทำงานในบรรยากาศการผลิตอย่างแท้จริง ต้องมีความตระหนักว่าจะพบความลำบากและไม่สุขสบายเหมือนการเรียนแต่ในห้องเรียนเป็นส่วนใหญ่ของการสอนในหลักสูตรปกติ ข้อมูลจากวิทยาลัยเทคนิคมาบตาพุด วิทยาลัยเทคนิคสัตหีบ และมูลนิธิเฟื่องพัฒนา ชี้ให้เห็นว่าจำนวนนักเรียนที่เข้าสู่โครงการทวิภาคีน้อยกว่านักเรียนที่เรียนในภาคปกติเป็นอันมาก อย่างไรก็ตามตัวเลขนี้ไม่สามารถนำไปสรุปได้ทันทีว่าสิ่งใดคือสาเหตุ ทั้งนี้ อาจเนื่องจากขนาดและสิ่งอำนวยความสะดวกของสถานประกอบการมีจำกัด ทำให้จำเป็นต้องรับนักเรียนเข้าโครงการไม่มากกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

๔.๓.๒ นอกจากนี้ ผู้ปกครองก็เป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการสนับสนุนให้บุตรหลานที่ศึกษาด้านอาชีวศึกษาเข้าสู่โครงการระบบทวิภาคี ผู้ปกครองที่มีสายตากว้างไกลย่อมมองเห็นประโยชน์ของการศึกษาระบบทวิภาคีว่าดีกว่าการนั่งเรียนเฉพาะในห้องเรียน แต่เป็นการฝึกปฏิบัติงานตามรูปแบบของการทำงานจริงในสถานประกอบการ สิ่งที่นักศึกษาจะได้รับคือ ประสบการณ์การปฏิบัติงานและทักษะการทำงานที่ตรงกับความต้องการของสถานประกอบการ และโอกาสที่จะมีงานทำในทันทีที่จบการศึกษา และยังมีรายได้ระหว่างการศึกษาอีกด้วย

๔.๓.๓ ระบบทวิภาคีเป็นการจัดการเรียนการสอนที่ให้โอกาสแก่นักศึกษาทั้งที่มีผลการเรียนดีและมีผลการเรียนอ่อน นักศึกษาที่เข้าเรียนในโครงการ V-ChEPC จะต้องมีความสำเร็จ GPA ไม่ต่ำกว่า ๒.๗๕ เพื่อเป็นการประกันความสำเร็จ เหตุผลก็คือความเชื่อถือในความมุ่งมั่นของผู้บริหารสถานศึกษาและผู้บริหารสถานประกอบการที่จะสามารถบริหารโครงการอย่างสุดความสามารถ ส่งผลให้นักศึกษาฝึกงานมีทักษะของการทำงานที่ซึมซับความรู้ทางทฤษฎีที่จำเป็นเอาไว้ด้วย สิ่งนี้เป็นสิ่งที่การวัดผลต้องการ นอกจากนั้น นักศึกษายังเป็นผู้มีวินัย มีคุณธรรม ซึ่งเป็นคุณสมบัติที่เป็นผลพลอยได้ของโครงการ อีกประการหนึ่ง สอศ. ยังมีระเบียบกำกับความประพฤติของนักศึกษา กล่าวคือ นักศึกษาที่สอบตกในระบบทวิภาคีจะต้องออกจากโครงการกฎเกณฑ์และการปฏิบัติทั้งหลายทั่วปวงข้างต้นจะให้นักศึกษาผ่านการวัดผลได้

๔.๓.๔ รายได้ที่นักศึกษาจะได้รับจากสถานประกอบการจัดว่าเป็นแรงจูงใจอีกประการหนึ่งในทุกโครงการนักศึกษาฝึกงานจะได้รับรายได้ตามข้อตกลงที่สถานศึกษาทำกับสถานประกอบการ รายได้นี้จะแปรเปลี่ยนไปในแต่ละโครงการ อย่างน้อยที่สุดนักศึกษาจะได้รับรายได้เท่ากับค่าแรงขั้นต่ำ ในพื้นที่บางโครงการให้เงินเดือนนักศึกษาเท่ากับพนักงาน และให้โบนัสเหมือนกับที่พนักงานได้รับ รวมทั้งค่าใช้จ่ายอื่น ๆ

๔.๓.๕ ปัญหาสำคัญประการหนึ่ง คือ ประเทศไทยมิใช่ประเทศอุตสาหกรรมหนักดังเช่นสหพันธสาธารณรัฐเยอรมนี ดังนั้น จำนวนสถานประกอบการที่มีความพร้อมในการเข้าร่วมโครงการทวิภาคีในบางพื้นที่อาจมีไม่มากหรือไม่มีเลย แนวทางการแก้ไขปัญหาคือต้องอาศัยความมุ่งมั่นของผู้อำนวยการสถานศึกษาและองค์กรเอกชนร่วมกันพิจารณาประสานกับสถานประกอบการในพื้นที่อื่นที่มีแนวคิดตรงกันและมีความพร้อม

หมายเหตุ สามารถอ่านรายละเอียดเพิ่มเติมได้ในรายงานการพิจารณาการศึกษาเรื่อง “แนวทางในการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี” จัดทำโดย คณะอนุกรรมการการศึกษาแนวทางปฏิรูปการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๔

๕. การจัดการศึกษาเรียนร่วมหลักสูตรอาชีวศึกษา และมัธยมศึกษาตอนปลาย (ทวิศึกษา)

๕.๑ การจัดการศึกษารูปแบบทวิศึกษา เป็นแนวคิดใหม่และเป็นการสร้างนวัตกรรมในการจัดการศึกษารูปแบบใหม่ที่เป็นการเพิ่มโอกาสทางการศึกษาให้ผู้เรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในการศึกษาทางด้านวิชาชีพ เพื่อเพิ่มทักษะและความรู้ความสามารถต่าง ๆ ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญในการประกอบอาชีพ รวมทั้ง เพิ่มโอกาสในการมีงานทำมากกว่าการมีวุฒิการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายเพียงอย่างเดียว การจัดการเรียนการสอนคู่ขนาน รูปแบบผสมหน่วยกิตของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพให้กับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ภายใต้โครงการ “ร้อยเอ็ดโมเดล” ได้เริ่มดำเนินการมาตั้งแต่ปี ๒๕๕๓ โดยความร่วมมือของผู้อำนวยการสถานศึกษาสายสามัญและผู้อำนวยการสถานศึกษาอาชีวศึกษาในจังหวัดร้อยเอ็ด และความเห็นชอบของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ต่อมาในปี ๒๕๕๘ สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน ได้มีมติให้การรับรองคุณวุฒิและรับทราบการปรับปรุงหลักสูตรของผู้สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จำนวน ๕๖ หลักสูตร ดังนั้น การจัดการศึกษาเรียนร่วมหลักสูตรอาชีวศึกษาและมัธยมศึกษาตอนปลายจึงเป็นการดำเนินการที่สอดคล้องกฎหมาย

๕.๒ เมื่อเปรียบเทียบแผนการเรียนของหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พ.ศ. ๒๕๕๑ กับแผนการเรียนของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พ.ศ. ๒๕๕๖ จะพบว่าชื่อของวิชาบางส่วนจะคล้ายกัน เช่น ภาษาไทย ภาษาต่างประเทศ วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ สังคมศาสตร์ ฯลฯ แต่เมื่อศึกษาในรายละเอียดของสาระ (Content) ของแต่ละวิชาจะพบความแตกต่างในรายละเอียดและวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้ ดังนั้น สถานศึกษาทั้งสองสายที่เข้าร่วมโครงการทวิศึกษาจึงต้องร่วมมือกันปรับปรุงสาระในแผนการเรียน และสาระในแผนการสอนให้มีประสิทธิภาพสูงสุด

๕.๓ การจัดการศึกษารูปแบบทวิศึกษา เป็นมิติใหม่ของการจัดการศึกษา เนื่องจากผู้เรียนส่วนใหญ่ต้องการเรียนอยู่ในพื้นที่ใกล้บ้าน เพื่อเป็นการประหยัดค่าใช้จ่ายของผู้ปกครองที่เกิดขึ้นในการจัดการศึกษาให้แก่ผู้เรียน และสามารถสร้างอาชีพให้กับผู้เรียนได้ในภูมิลำเนาของตน เมื่อสำเร็จการศึกษา ในกรณีนี้ รัฐควรมอบหมายให้หน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการปฏิรูปประเทศ ด้านการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ที่สถานศึกษาตั้งอยู่ว่ามีศักยภาพที่จะสร้างงานสาขาวิชาใดบ้าง และจะทำให้เกิดการจ้างงาน จำนวนเท่าใด หลังจากนั้น จึงกำหนดแผนการผลิตกำลังคนให้ตอบสนองต่อความต้องการดังกล่าว ที่สำคัญการจัดการศึกษารูปแบบทวิศึกษาควรสอดคล้องกับนโยบายการจัดการศึกษาเชิงพื้นที่ ตามแผนปฏิรูปการอาชีวศึกษาของสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา

๕.๔ หลักการสำคัญในการจัดการศึกษารูปแบบทวิศึกษา คือ การส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้เรียนในสถานศึกษาสามัญที่ตั้งอยู่ในพื้นที่ห่างไกลหรือไม่มีสถานศึกษาอาชีวศึกษา ในบริเวณใกล้เคียง ได้เข้าสู่ระบบการอาชีวศึกษาที่เป็นการปูพื้นฐานเพื่อการประกอบอาชีพในสาขา อาชีพต่าง ๆ ดังนั้น การจัดการศึกษาทางด้านอาชีวศึกษาต้องคำนึงถึงคุณภาพและมาตรฐาน การอาชีวศึกษาเป็นหลัก เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะและมีพื้นฐานทางวิชาชีพตามที่หน่วยงาน ของรัฐและสถานประกอบการของภาคเอกชนต้องการ

๕.๕ หน่วยงานที่ได้รับมอบหมายให้เป็นผู้รับผิดชอบด้านการปฏิรูปประเทศ ด้านการศึกษาควรมอบหมายให้กระทรวงและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องโดยเฉพาะอย่างยิ่ง สำนักงาน คณะกรรมการข้าราชการพลเรือนไปพิจารณาแก้ไขปัญหา เรื่อง การกำหนดคุณสมบัติเฉพาะ สำหรับตำแหน่งและอัตราเงินเดือนให้เหมาะสมกับสมรรถนะของแรงงาน และการพัฒนา สถานประกอบการส่วนใหญ่ให้สามารถกำหนดแผนภูมิการจัดโครงสร้างองค์กร (Organization Chart) ของสถานประกอบการและการกำหนดคุณสมบัติเฉพาะและสมรรถนะทางวิชาชีพในตำแหน่งต่าง ๆ ในแผนภูมิการจัดโครงสร้างองค์กรของสถานประกอบการที่มีมาตรฐาน

๕.๖ เพื่อให้การประเมินมาตรฐานวิชาชีพของผู้ที่สำเร็จการศึกษาในระบบ ทวิศึกษาและการประกันคุณภาพหลักสูตรเป็นไปโดยถูกต้องตามข้อเท็จจริงตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ใน หนังสือแนวทางการจัดการศึกษาเรียนร่วมหลักสูตรอาชีวศึกษาและมีธยมศึกษาตอนปลาย (ทวิศึกษา) คณะกรรมการภาครัฐร่วมเอกชนเพื่อพัฒนากำลังคนอาชีวศึกษา (กรอ.อศ.) และกระทรวงศึกษาธิการจึงควรกำหนดนโยบายให้สถานศึกษาที่เข้าร่วมโครงการทวิศึกษา ระบุคำว่า “ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ทวิศึกษา) หรือ ปวช. (ทวิศึกษา)” ไว้ในใบประกาศนียบัตรวิชาชีพ ที่มอบให้กับผู้สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรดังกล่าวข้างต้น นอกจากนี้ ในการประเมินผลการศึกษา และมาตรฐานวิชาชีพ กระทรวงศึกษาธิการควรส่งเสริมและสนับสนุนนโยบายให้มีผู้แทน จากภาคประชาชนและภาคประชาสังคมได้เข้าไปมีส่วนร่วมในการประเมิน นอกเหนือจากการประเมิน โดยหน่วยงาน / สถานประกอบการและองค์กรภายนอกด้วย

๕.๗ สถานศึกษาที่เข้าร่วมโครงการจัดการศึกษารูปแบบทวิศึกษา ควรนำผู้สำเร็จ การศึกษาเข้าทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน หรือหน่วยงานอื่นที่มีหน้าที่ทดสอบ เพื่อวัดระดับความชำนาญในสาขาอาชีพให้เป็นไปตามระดับทักษะความรู้ความสามารถและสมรรถนะ ของสถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (องค์การมหาชน)

๕.๘ รัฐบาลควรสนับสนุนงบประมาณเพิ่มเติมให้แก่สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในการส่งเสริมการจัดการศึกษารูปแบบทวิศึกษา เนื่องจาก ปัจจุบันภาระค่าใช้จ่ายบางส่วน เช่น ค่าใช้จ่ายในการจัดหายานพาหนะรับ - ส่งนักเรียนจากสถานศึกษาสายสามัญไปยังสถาบันอาชีวศึกษาหรือสถานศึกษาอาชีวศึกษายังเป็นภาระของผู้ปกครองนักเรียนรวมทั้ง ค่าตอบแทนครูอาชีวศึกษาที่มีภาระงานเพิ่มขึ้นในการสอนนักเรียนจากสถานศึกษาสายสามัญที่เข้าร่วมโครงการ

๕.๙ รัฐบาลควรสนับสนุนให้สถานศึกษาอาชีวศึกษาของภาคเอกชนได้มีโอกาสร่วมในการจัดการศึกษาระบบทวิศึกษากับสถานศึกษาสายสามัญ โดยรัฐเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายส่วนเกินให้แก่สถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนแทนผู้ปกครองนักเรียน เพื่อเป็นการแบ่งเบาภาระของครูและบุคลากรทางการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาของภาครัฐที่เข้าร่วมจัดการศึกษารูปแบบทวิศึกษา และเพื่อเป็นการเยียวยาผลกระทบต่อสถานศึกษาอาชีวศึกษาของภาคเอกชนที่มีจำนวนนักศึกษาลดน้อยลง

๕.๑๐ การขยายผลการจัดการศึกษารูปแบบทวิศึกษาให้ครอบคลุมพื้นที่ทั้งประเทศ กระทรวงศึกษาธิการควรพิจารณาอย่างรอบคอบ โดยอาจจัดให้มีโครงการนำร่องในแต่ละพื้นที่เพื่อประเมินผลโครงการ ปรับปรุงและพัฒนาโครงการแล้วจึงค่อยขยายผล โดยต้องคำนึงถึงความพร้อมและความเหมาะสมในการดำเนินการทั้งในส่วนของสถานที่ งบประมาณ ครู บุคลากรอาชีวศึกษา วัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ต่าง ๆ รวมทั้งสถานประกอบการที่ตั้งอยู่ในพื้นที่ที่เหมาะสมด้วย และตัวชีวิตที่สำคัญที่สุดคือสภาวะการมีงานทำของผู้สำเร็จการศึกษา

๕.๑๑ รัฐบาลควรเร่งรัดให้กระทรวงศึกษาธิการออกระเบียบเกี่ยวกับการใช้เงินในโครงการทวิศึกษาให้ผู้บริหารสถานศึกษาทั้งสองสายปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง

หมายเหตุ ดุรายละเอียดเพิ่มเติมได้ในรายงานการพิจารณาศึกษา เรื่อง “แนวทางการจัดการศึกษาเรียนร่วมหลักสูตรอาชีวศึกษาและมัธยมศึกษาตอนปลาย (ทวิศึกษา)”. อนุกรมวิชาการศึกษาแนวทางปฏิรูปการอาชีวศึกษา, ๒๕๕๙.

การปฏิรูปการอาชีวศึกษา

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๕๔ ให้ความหมายของการปฏิรูปไว้ว่า การปฏิรูป หมายถึง “การปรับปรุงให้สมควร” คณะอนุกรมวิชาการได้พิจารณาศึกษาแนวทางปฏิรูปการอาชีวศึกษาที่จัดว่าเป็น “การปฏิรูป” มี ๔ เรื่อง ดังต่อไปนี้

๑. การแก้ไขเพิ่มเติม พ.ร.บ. การอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑

จากผลการศึกษาพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ กับสถาบันการอาชีวศึกษา ในข้อ ๑ ได้ชี้ให้เห็นว่า การบริหารจัดการในภาพรวมของสถาบันการอาชีวศึกษายังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร และต้นเหตุของปัญหามาจากการที่ สอศ. มิได้ปรับปรุงแนวทางการบริหารให้สอดคล้องกับการเกิดขึ้นของสถาบันการอาชีวศึกษา นอกจากนั้น การที่ สอศ. มีอำนาจหน้าที่เพิ่มขึ้นจากเดิม คือ ต้องกำกับดูแลการบริหารงานของสถานศึกษาอาชีวศึกษาภาคเอกชน ทำให้

มีความจำเป็นต้องมีการแก้ไขเพิ่มเติม พ.ร.บ. การอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ ดังมีรายละเอียดในรายงานการพิจารณาศึกษา เรื่อง “แนวทางการแก้ไขปัญหาการบริหารจัดการสถาบันการอาชีวศึกษา”

๒. การจัดทำร่าง พ.ร.บ. การอาชีวศึกษาเอกชน พ.ศ.

จากผลการศึกษาด้านการบริหารจัดการรวมสถานศึกษาอาชีวศึกษาภาครัฐและภาคเอกชน ในข้อ ๒ ได้ชี้ให้เห็นว่า การที่ สอศ. มีอำนาจหน้าที่เพิ่มขึ้น โดยต้องเป็นหน่วยงานราชการที่กำกับดูแลสถานศึกษาอาชีวศึกษาภาคเอกชนเพิ่มขึ้นจากสถานศึกษาอาชีวศึกษาภาครัฐ ตามคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๘/๒๕๕๙ จึงมีความจำเป็นต้องมี “พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษาเอกชน” เพื่อเป็นแนวทางการบริหารงานของ สอศ. และบรรดาสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนทั้งปวง คณะทำงานได้จัดทำร่างพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษาเอกชน และได้รับการเห็นชอบจากสมาคมวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทยแล้ว ดังมีรายละเอียดของร่าง พ.ร.บ. การอาชีวศึกษาเอกชน พ.ศ. ในภาคผนวกของรายงานฉบับนี้

๓. กฎหมายว่าด้วยการประกอบอาชีพของผู้จบวิชาชีพอาชีวศึกษา

๓.๑ การประกอบอาชีพสาขาต่าง ๆ ของผู้จบการศึกษาจากสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาในประเทศไทย และในประเทศที่พัฒนาแล้วต้องอยู่ภายใต้การควบคุมของสภาวิชาชีพสำหรับสาขานั้น ๆ เช่น แพทยสภา สภาวิศวกร สภานายความ สภายาบาล ฯลฯ สภาวิชาชีพที่กล่าวมานั้น มีอำนาจหน้าที่ส่งเสริมการปฏิบัติงาน ควบคุมความประพฤติและการดำเนินงานให้ความช่วยเหลือ แนะนำ ให้การบริการทางวิชาการ และให้คำปรึกษาแก่ผู้ประกอบการอาชีพในอาชีพที่สามารถทำให้อันตรายและความเสียหายในวงกว้าง ถ้าการทำงานไม่ถูกต้อง เป็นไปตามหลักวิชาการควบคุมของสภาวิชาชีพที่กล่าวต้องมีกฎหมายสำหรับการดำเนินการ เช่น พ.ร.บ. วิศวกรสำหรับการประกอบอาชีพของวิศวกร เป็นต้น

การประกอบอาชีพของผู้จบการศึกษาระดับอาชีวศึกษาในทุกกลุ่มอาชีพ (อุตสาหกรรม การบริการและเกษตรกรรม) ก็มีโอกาสนำให้เกิดอันตรายและความเสียหายในวงกว้างเช่นเดียวกัน เช่น ช่างโยธา ช่างสำรวจ ผู้ประกอบอาหาร ฯลฯ ดังนั้น การปฏิบัติงานในการประกอบอาชีพของผู้จบการศึกษาระดับอาชีวศึกษา จึงมีความจำเป็นต้องมีกฎหมายสำหรับการดำเนินการในลักษณะเดียวกัน ให้ครอบคลุมทุกอาชีพที่ผู้จบการศึกษาจากสถานศึกษาอาชีวศึกษาสามารถประกอบอาชีพได้

๓.๒ ในปี ๒๕๕๖ คณะทำงานของสำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการร่วมภาครัฐและเอกชนเพื่อการพัฒนาการศึกษาเพื่ออาชีพ (กรอ.พอ.) กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ได้จัดทำร่าง พ.ร.บ. ช่างเทคนิค พ.ศ. ขึ้น ร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้มีเจตนารมณ์ให้มีสภาช่างเทคนิคทำหน้าที่ควบคุมการทำงานของช่างเทคนิคในลักษณะเดียวกับสภาวิศวกรควบคุมการทำงานของวิศวกร แม้ว่าร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้เป็นเครื่องมือควบคุมผู้จบการศึกษาประเภทวิชาอุตสาหกรรมเท่านั้น แต่สามารถใช้เป็นตัวอย่างที่ดีสำหรับแนวทางการจัดทำกฎหมายเพื่อควบคุมผู้จบการศึกษาและประกอบอาชีพในกลุ่มการบริการ และกลุ่มเกษตรกรรมได้เป็นอย่างดี ซึ่งสามารถดูรายละเอียดของ “ร่างพระราชบัญญัติช่างเทคนิค พ.ศ.” ในภาคผนวกของรายงานฉบับนี้

๔. การจัดระดับการศึกษาของไทย

สืบเนื่องจากการประกาศโครงการสานพลังประชารัฐ ยุกระดับคุณภาพวิชาชีพ อาชีวศึกษาที่มีสาระสำคัญเกี่ยวข้องกับการอาชีวศึกษาหลายประเด็น คณะอนุกรรมการได้ดำเนินการจัดทำร่างโครงสร้างและเส้นทางความก้าวหน้าของการศึกษาสายอาชีวศึกษาที่สอดคล้องกับโครงการสานพลังประชารัฐยุกระดับคุณภาพวิชาชีพอาชีวศึกษา

๔.๑ การศึกษาระดับอนุบาล

เป็นการศึกษาเพื่อมุ่งเน้นการปลูกฝัง อบรมเลี้ยงดู และพัฒนาความพร้อมของผู้เรียน ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม วินัย สติปัญญา และบุคลิกภาพ

๔.๒ การศึกษาระดับประถมศึกษา

เป็นการศึกษามุ่งวางรากฐานของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะพื้นฐาน ทักษะการดำรงชีวิต รวมทั้งคุณลักษณะนิสัยหรือพฤติกรรมที่พึงประสงค์ และคุณลักษณะของความเป็นพลเมืองที่ดี

๔.๓ การศึกษาระดับมัธยม

แบ่งออกเป็นสองตอน ดังต่อไปนี้

๔.๓.๑ เป็นการศึกษาที่มุ่งส่งเสริมเพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะ ความรู้ ความสามารถต่อจากระดับประถมศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนรู้ได้ค้นพบความต้องการ ความสนใจ และความถนัดของตนเอง ทั้งในด้านวิชาการ วิชาชีพ ตลอดจนจนสามารถประกอบการงานหรืออาชีพตามควรแก่วัย

๔.๓.๒ การศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สายสามัญและสายวิชาชีพ

เป็นการศึกษาที่มุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ศึกษาตามความถนัดและความสนใจ เพื่อเป็นฐานสำหรับการศึกษาต่อในระดับวิชาชีพและอุดมศึกษา หรือเพื่อการประกอบการงานหรืออาชีพ

“การศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญศึกษา” เป็นการศึกษาที่มุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ศึกษาตามความถนัดและความสนใจ เพื่อเป็นฐานสำหรับศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา

“การศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสายวิชาชีพ” เป็นการศึกษาที่มุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ศึกษาและฝึกทักษะตามความถนัดและความสนใจ เพื่อเป็นฐานสำหรับการประกอบอาชีพ และให้หมายความรวมถึงอาชีวศึกษา

๔.๔ การศึกษาระดับอุดมศึกษา

เป็นการศึกษาต่อจากการศึกษาขั้นพื้นฐาน แบ่งออกเป็น ๓ ระดับ ดังต่อไปนี้

๔.๔.๑ การศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญา

เป็นการศึกษาที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะ ความรู้ ความสามารถ และสมรรถนะทางวิชาชีพปานกลาง รวมทั้งความสามารถในการริเริ่มเป็นผู้ประกอบการ

๔.๔.๒ การศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า

เป็นการศึกษาที่มุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะ ความรู้ ความสามารถ และสมรรถนะทางวิชาชีพระดับสูง โดยเฉพาะการประยุกต์ทฤษฎีไปสู่การปฏิบัติ

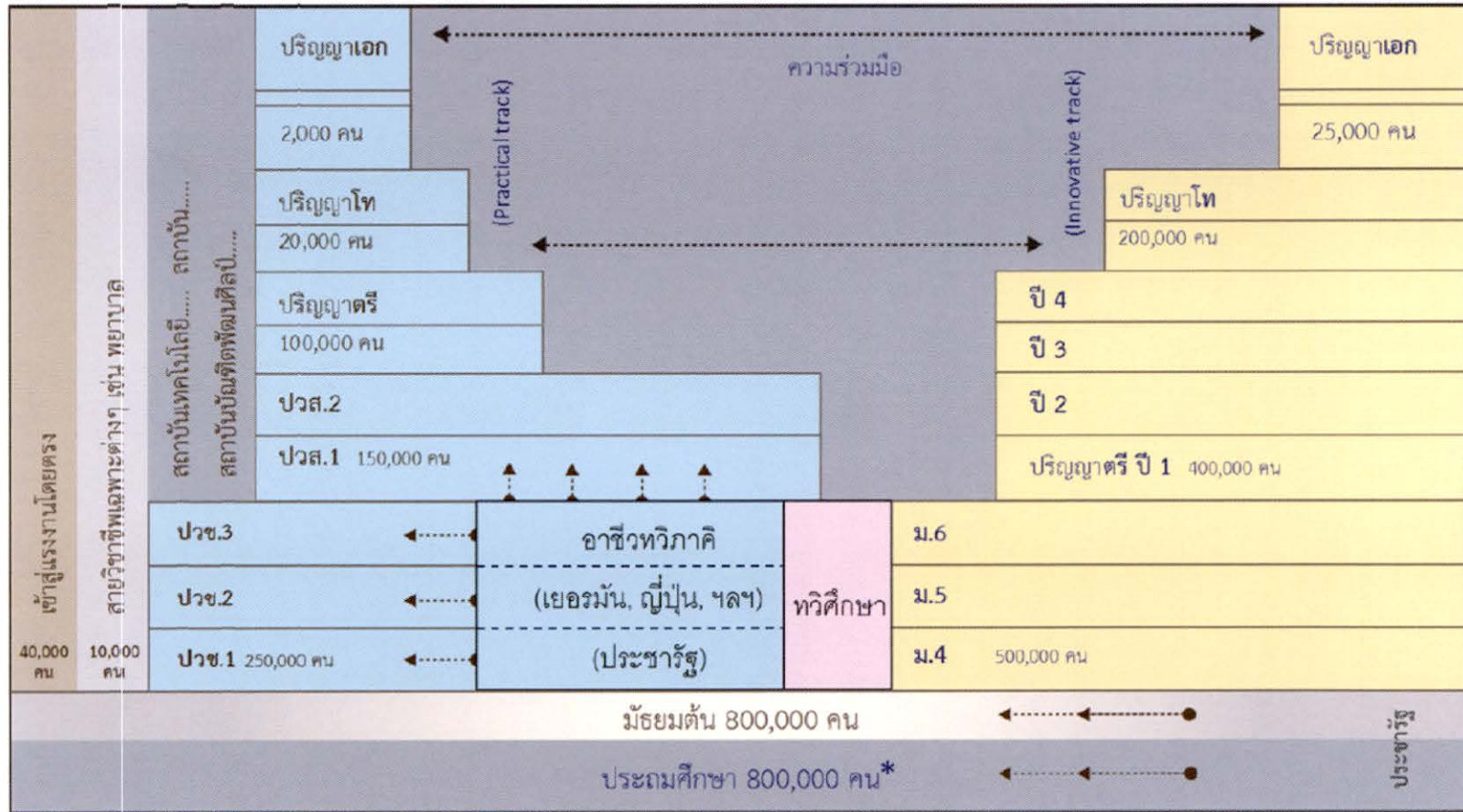
การริเริ่มการพัฒนาทั้งด้านวิชาการ วิชาชีพ การสร้างสรรค์ และการเผยแพร่ความรู้ การริเริ่มการพัฒนาประเทศ ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง วัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม รวมทั้งการส่งเสริมบทบาทของประเทศในประชาคมโลก

๔.๔.๓ การศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาหรือเทียบเท่า

เป็นการศึกษาที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะ ความรู้ ความสามารถ และสมรรถนะทางวิชาการเฉพาะทาง ให้มีความชำนาญมากยิ่งขึ้น มุ่งสร้างสรรค์ ความก้าวหน้าและความเป็นเลิศทางวิชาการ โดยเฉพาะการศึกษา ค้นคว้า วิจัย และพัฒนาองค์ความรู้ และการประยุกต์ใช้วิชาการ เพื่อการพัฒนาประเทศได้อย่างเหมาะสม

การจ้างงาน ภาคเอกชน (90%) ภาครัฐ (10%)

สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (ประเมินสมรรถนะตามมาตรฐานอาชีพ 53 สาขาอาชีพ)

การศึกษาก่อนวัยเรียน (อายุ 0-6 ปี)

*ตัวเลขประมาณการ

แผนภาพประเภทและระดับการศึกษาไทย

๔.๕ การอาชีวศึกษา

การอาชีวศึกษา หมายความว่า กระบวนการศึกษาเพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนในด้านวิชาชีพระดับฝีมือ ระดับเทคนิคและระดับเทคโนโลยี

การอาชีวศึกษา แบ่งออกเป็น ๓ ระดับ ดังต่อไปนี้

๔.๕.๑ การศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) เป็นการศึกษาที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนในพัฒนาทักษะ ความรู้ ความสามารถและสมรรถนะทางวิชาชีพขั้นพื้นฐาน รวมทั้งความสามารถในการอาชีพ เป็นผู้ประกอบการ และสร้างสรรค์นวัตกรรม

๔.๕.๒ การศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) เป็นการศึกษาที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะ ความรู้ ความสามารถและสมรรถนะทางวิชาชีพขั้นปานกลาง รวมทั้งความสามารถในการทำหน้าที่หัวหน้างาน ผู้ประกอบการและสร้างสรรค์นวัตกรรม

๔.๕.๓ การศึกษาระดับปริญญาสายปฏิบัติการและเทคโนโลยีหรือเทียบเท่า เป็นการศึกษาที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาและศึกษาให้มีความรู้ความสามารถและสมรรถนะทางวิชาชีพ เฉพาะทาง ทางด้านการวิจัย และความรู้พื้นฐานที่จำเป็นจนสามารถให้เกิดนวัตกรรมที่นำมาสู่ สิ่งประดิษฐ์หรือแนวทางการปฏิบัติในสายวิชาชีพที่สำเร็จการศึกษามา และทำให้เกิดการสร้างสรรค องค์กรความรู้ที่เมื่อแพร่หลายไปสู่สาธารณชน จะมีส่วนกระตุ้นให้เกิดแรงผลักดันการพัฒนาประเทศ ทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง วัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม รวมทั้งการส่งเสริมบทบาทของประเทศ ในประชาสังคมโลก

๔.๖ แผนภาพประเภทและระดับการศึกษาไทย

แผนภาพแสดงประเภทและระดับการศึกษาไทย ให้ข้อมูลเกี่ยวกับประเภท และระดับของการศึกษาไทย (มิใช่ประเภทของสถานศึกษา) ดังต่อไปนี้

๔.๖.๑ การศึกษาของประเทศที่ต่อเนื่องกับระดับมัธยมต้น แบ่งออกเป็น ๒ ประเภทหลัก คือ สายสามัญ (Innovative Track) และสายวิชาชีพ (Practical Track) การศึกษาในสายสามัญประกอบด้วย การศึกษาในระดับมัธยมปลายและระดับอุดมศึกษา (ปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก) การศึกษายสายวิชาชีพประกอบด้วย การศึกษาในระดับ ปวช. ปวส. และระดับปริญญา สายปฏิบัติการและเทคโนโลยี ซึ่งประกอบด้วยปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอกเช่นเดียวกัน

๔.๖.๒ สถานศึกษาทั้งภาครัฐและภาคเอกชน สามารถดำเนินการเรียนการสอน เฉพาะสายสามัญหรือเฉพาะสายวิชาชีพ หรือดำเนินการสอนทั้งสองสายในสถานศึกษาเดียวกันก็ได้

๔.๖.๓ นักศึกษาที่จบการศึกษาจากสายใดสายหนึ่ง สามารถเปลี่ยนไปศึกษาต่อ ในระดับที่สูงขึ้นของอีกสายหนึ่งได้

๔.๖.๔ จำนวนของนักเรียนและนักศึกษาที่ปรากฏ เป็นตัวเลขโดยประมาณ เพื่อประโยชน์สำหรับการเปรียบเทียบระหว่างจำนวนของผู้เรียนในระดับต่าง ๆ ในสถานการณ์ ปัจจุบันเท่านั้น

๔.๖.๕ ผู้เข้ารับราชการมีจำนวนประมาณร้อยละ ๕ ในขณะที่ผู้เข้าทำงาน ในภาคเอกชนมีจำนวนประมาณร้อยละ ๙๕ จากจำนวนของผู้จบการศึกษาแต่ละปี

๔.๖.๖ การจัดประเภทและระดับของการศึกษายังมีอีกหลายรูปแบบ นอกเหนือส่วนที่แสดงไว้ในแผนภาพนี้ ดังมีรายละเอียดในตารางที่ ๒ ตารางที่ ๓ และตารางที่ ๔

ตารางที่ ๒ จำนวนนักเรียน นักศึกษาประเภทอาชีวศึกษา จำแนกตามประเภทการศึกษา และเพศ รายสังกัด ปีการศึกษา ๒๕๕๕

สังกัด	ประเภทการศึกษา											
	รวม			ปวช.			ปวส.			ปทส.		
	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง
ทั้งหมด	๑,๐๓๕,๖๓๘	๕๙๙,๕๖๗	๔๓๖,๑๗๑	๗๒๗,๐๖๗	๔๒๕,๔๑๙	๓๐๑,๖๗๘	๓๐๘,๑๑๖	๑๗๓,๖๘๖	๑๓๔,๔๓๐	๔๒๕	๓๖๒	๖๓
กระทรวงศึกษาธิการ	๑,๐๒๗,๘๔๐	๕๙๕,๘๖๙	๔๓๑,๙๗๑	๗๑๙,๕๙๓	๔๒๒,๐๐๑	๒๙๗,๕๙๒	๓๐๗,๘๒๒	๑๗๓,๕๐๖	๑๓๔,๓๑๖	๔๒๕	๓๖๒	๖๓
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน	๓,๗๔๓	๑,๗๗๑	๒,๓๗๑	๓,๗๔๓	๑,๗๗๑	๒,๓๗๒	-	-	-	-	-	-
สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา	๖๖๑,๓๒๖	๔๐๘,๓๗๓	๒๕๒,๙๕๓	๔๕๖,๑๐๙	๒๘๓,๑๖๓	๑๗๒,๙๔๖	๒๐๔,๗๙๒	๑๒๔,๘๕๘	๗๙,๙๔๔	๔๒๕	๓๖๒	๖๓
สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา	๑๖,๖๒๙	๑๐,๒๘๔	๖,๓๔๕	๗,๑๓๔	๔,๗๕๓	๒,๓๘๑	๙,๔๙๕	๕,๔๙๑	๔,๐๐๔	-	-	-
- มหาวิทยาลัยในกำกับรัฐ	๑,๘๗๕	๑,๒๙๑	๕๘๔	๑,๘๗๕	๑,๒๙๑	๕๘๔	-	-	-	-	-	-
- มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล	๗,๘๖๔	๔,๔๗๖	๓,๓๘๘	๔๐๖	๒๗๑	๑๓๕	๗,๔๕๘	๔,๒๐๕	๓,๒๕๓	-	-	-
- มหาวิทยาลัยของรัฐ	๓,๗๕๖	๒,๔๔๙	๑,๓๐๗	๒,๑๐๙	๑,๔๒๐	๖๘๙	๑,๖๔๓	๑,๐๒๙	๖๑๘	-	-	-
วิทยาลัยชุมชน	๓,๑๓๔	๒,๐๒๘	๑,๑๐๖	๒,๗๕๔	๑,๗๗๑	๙๗๓	๓๓๐	๒๕๗	๑๓๓	-	-	-
สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน	๓๔๖,๑๕๒	๑๗๕,๘๘๑	๑๗๐,๒๖๑	๒๕๒,๖๐๗	๑๓๒,๗๑๔	๑๑๙,๘๙๓	๙๓,๕๓๕	๔๓,๑๖๗	๕๐,๓๖๘	-	-	-
กระทรวงวัฒนธรรม	๕,๑๐๗	๒,๐๙๒	๓,๐๑๕	๔,๙๓๔	๑,๙๘๗	๒,๙๔๗	๑๗๓	๑๐๕	๖๘	-	-	-
สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กรมศิลปากร	๕,๑๐๗	๒,๐๙๒	๓,๐๑๕	๔,๙๓๔	๑,๙๘๗	๒,๙๔๗	๑๗๓	๑๐๕	๖๘	-	-	-
- วิทยาลัยนาฏศิลป์	๔,๐๑๘	๑,๔๕๘	๒,๕๖๐	๔,๐๑๘	๑,๔๕๘	๒,๕๖๐	-	-	-	-	-	-
- วิทยาลัยช่างศิลป์	๑,๐๘๙	๖๓๔	๔๕๕	๙๑๖	๕๒๙	๓๘๗	๑๗๓	๑๐๕	๖๘	-	-	-
กระทรวงมหาดไทย	๒,๖๙๑	๑,๕๐๖	๑,๑๘๕	๒,๕๗๐	๑,๔๓๑	๑,๑๓๙	๑๒๑	๗๕	๔๖	-	-	-
สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๒,๖๙๑	๑,๕๐๖	๑,๑๘๕	๒,๕๗๐	๑,๔๓๑	๑,๑๓๙	๑๒๑	๗๕	๔๖	-	-	-

ที่มา สภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

ตารางที่ ๓ จำนวนผู้เรียนการศึกษาเฉพาะทาง จำแนกตามระดับการศึกษาและหน่วยงาน ปี ๒๕๕๕

หน่วยงาน	รวม	ระดับ มัธยมศึกษา ตอนปลาย	ระดับอุดมศึกษา				ประกาศนียบัตรอื่น ๆ (เทียบวุฒิมหาวิทยาลัย ไม่ได้)
			รวม	อนุปริญญา/ เทียบเท่า	ปริญญาตรี	สูงกว่า ปริญญาตรี	
ทั้งหมด	๗๖,๙๙๗	๔,๖๒๒	๓๔,๗๖๐	๕,๐๑๗	๒๙,๕๖๑	๒๘๒	๓๗,๖๑๕
กระทรวงกลาโหม	๑๐,๙๖๔	๔,๔๗๕	๓,๓๕๒	๔๗๖	๒,๘๒๔	๕๒	๓,๑๓๗
กองบัญชาการกองทัพไทย	๓,๔๖๔	๓,๓๓๙	๑๒๕	๘๙	๓๖	-	-
- โรงเรียนเตรียมทหาร	๑,๗๓๒	๑,๗๓๒	-	-	-	-	-
- โรงเรียนช่างฝีมือทหาร	๑,๖๐๗	๑,๖๐๗	-	-	-	-	-
- โรงเรียนแผนที่	๑๒๕	-	๑๒๕	๘๙	๓๖	-	-
กองทัพบก	๓,๙๑๐	๑๒๐	๑,๗๑๐	-	๑,๗๑๐	-	๒,๐๘๐
- สถาบันวิชาการทหารบกชั้นสูง	-	-	-	-	-	-	-
- โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า	๗๖๔	-	๗๖๔	-	๗๖๔	-	-
- โรงเรียนนายสิบทหารบก	๑,๙๘๐	-	-	-	-	-	๑,๙๘๐
- โรงเรียนศรียางค์ทหารบก	๑๒๐	๑๒๐	-	-	-	-	-
- วิทยาลัยแพทยศาสตร์พระมงกุฎเกล้า	๕๙๒	-	๕๙๒	-	๕๙๒	-	-
- วิทยาลัยพยาบาลกองทัพบก	๔๕๔	-	๓๕๔	-	๓๕๔	-	๑๐๐
กองทัพเรือ	๑,๙๘๗	๒๒๐	๗๑๐	๗๙	๕๗๙	๕๒	๑,๐๕๗
- โรงเรียนนายเรือ	๓๑๗	-	๓๑๗	-	๒๖๕	๕๒	-
- โรงเรียนชุมพลทหารเรือ	๗๒๒	-	-	-	-	-	๗๒๒
- โรงเรียนสื่อสารและเทคโนโลยีสารสนเทศ	๖๘	-	-	-	-	-	๖๘
- โรงเรียนการขนส่งทหารเรือ	๕๙	-	-	-	-	-	๕๙
- โรงเรียนอิเล็กทรอนิกส์	๖๓	-	-	-	-	-	๖๓
- โรงเรียนทหารนาวิกโยธิน	๑๔๕	-	-	-	-	-	๑๔๕

ที่มา สภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

ตารางที่ ๓ (ต่อ)

หน่วยงาน	รวม	ระดับ มัธยมศึกษา ตอนปลาย	ระดับอุดมศึกษา				ประกาศนียบัตรอื่น ๆ (เทียบวุฒิการศึกษา ไม่ได้)
			รวม	อนุปริญญา/ เทียบเท่า	ปริญญาตรี	สูงกว่า ปริญญาตรี	
- โรงเรียนตรียางค์ทหารเรือ	๕๔	๕๔	-	-	-	-	-
- วิทยาลัยพยาบาลกองทัพเรือ	๓๑๔	-	๓๑๔	-	๓๑๔	-	-
- โรงเรียนนาวิกเวชกิจ	๗๙	-	๗๙	๗๙	-	-	-
กองทัพอากาศ	๑,๖๐๓	๗๙๖	๘๐๗	๓๐๘	๕๙๙	-	-
- โรงเรียนนายเรืออากาศ	๓๐๓	-	๓๐๓	-	๓๐๓	-	-
- โรงเรียนจ่าอากาศ	๑,๐๑๕	๗๔๗	๒๖๘	๒๖๘	-	-	-
- โรงเรียนตรียางค์ทหารอากาศ	๔๙	๔๙	-	-	-	-	-
- วิทยาลัยพยาบาลทหารอากาศ	๒๓๖	-	๒๓๖	๔๐	๑๙๖	-	-
สำนักงานตำรวจแห่งชาติ สำนักงานรัฐมนตรี	๕,๘๑๐	-	๑,๔๓๑	-	๑,๓๙๐	๔๑	๔,๓๗๙
กองบัญชาการการศึกษา	๔,๒๘๔	-	-	-	-	-	๔,๒๘๔
- ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจกลาง	๓๓๒	-	-	-	-	-	๓๓๒
- ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธร ๑	๘๖๔	-	-	-	-	-	๘๖๔
- ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธร ๓	๑,๐๔๒	-	-	-	-	-	๑,๐๔๒
- ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธร ๔	๙๙๓	-	-	-	-	-	๙๙๓
- ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธร ๖	๔๙๑	-	-	-	-	-	๔๙๑
- ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธร ๗	๕๖๒	-	-	-	-	-	๕๖๒
โรงเรียนนายร้อยตำรวจ	๑,๑๕๕	-	๑,๑๕๕	-	๑,๑๑๔	๔๑	-
- โรงเรียนนายร้อยตำรวจ	๑,๑๕๕	-	๑,๑๕๕	-	๑,๑๑๔	๔๑	-
สำนักงานแพทย์ใหญ่	๓๗๑	-	๒๗๖	-	๒๗๖	-	๙๕
- วิทยาลัยพยาบาลตำรวจ	๓๗๑	-	๒๗๖	-	๒๗๖	-	๙๕
กระทรวงมหาดไทย	๑๔๗	๑๔๗	-	-	-	-	-
การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค	๑๔๗	๑๔๗	-	-	-	-	-
- โรงเรียนการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค	๑๔๗	๑๔๗	-	-	-	-	-

ตารางที่ ๓ (ต่อ)

หน่วยงาน	รวม	ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย	ระดับอุดมศึกษา				ประกาศนียบัตรอื่น ๆ (เทียบวุฒิการศึกษาไม่ได้)
			รวม	อนุปริญญา/เทียบเท่า	ปริญญาตรี	สูงกว่าปริญญาตรี	
กระทรวงคมนาคม	๒,๘๔๖	-	๒,๘๔๖	๓๑๙	๒,๑๖๗	-	๓๖๐
กรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี	๑,๓๓๓	-	๙๗๓	-	๙๗๓	-	๓๖๐
- ศูนย์ฝึกพาณิชยนาวี	๑,๓๓๓	-	๙๗๓	-	๙๗๓	-	๓๖๐
สถาบันการบินพลเรือน	๑,๕๑๓	-	๑,๕๑๓	๓๑๙	๑,๑๙๔	-	-
- สถาบันการบินพลเรือน	๑,๕๑๓	-	๑,๕๑๓	๓๑๙	๑,๑๙๔	-	-
กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศ	๕๘	-	-	-	-	-	๕๘
กรมอุดมศึกษา	๕๘	-	-	-	-	-	๕๘
สถาบันอุดมศึกษา	๕๘	-	-	-	-	-	๕๘
กระทรวงสาธารณสุข	๒๔,๘๒๓	-	๒๔,๘๒๓	๔,๒๒๒	๒๐,๖๐๑	-	-
สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข	๒๔,๘๒๓	-	๒๔,๘๒๓	๔,๒๒๒	๒๐,๖๐๑	-	-
- สถาบันพระบรมราชชนก	๑๘,๕๕๒	-	๑๘,๕๕๒	๔,๒๒๒	๑๔,๓๒๐	-	-
- สำนักบริหารโครงการร่วมผลิตแพทย์เพิ่ม	๖,๒๘๑	-	๖,๒๘๑	-	๖,๒๘๑	-	-
กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	๓๒๓	-	๓๒๓	-	๓๒๓	-	-
กรมชลประทาน	๓๒๓	-	๓๒๓	-	๓๒๓	-	-
- วิทยาลัยการชลประทาน	๓๒๓	-	๓๒๓	-	๓๒๓	-	-
กรุงเทพมหานคร	๑,๒๕๓	-	๑,๒๕๓	-	๑,๒๕๓	-	-
มหาวิทยาลัยนวมินทราชินี	๑,๒๕๓	-	๑,๒๕๓	-	๑,๒๕๓	-	-
- คณะแพทยศาสตร์วชิรพยาบาล	๔๘๐	-	๔๘๐	-	๔๘๐	-	-
- คณะพยาบาลศาสตร์เกื้อการุณย์	๗๗๓	-	๗๗๓	-	๗๗๓	-	-
สภาอากาศไทย	๑,๑๗๖	-	๑,๐๙๒	-	๙๐๓	๑๘๙	๘๔
- วิทยาลัยพยาบาลสภาอากาศไทย	๑,๑๗๖	-	๑,๐๙๒	-	๙๐๓	๑๘๙	๘๔
เนติบัณฑิตยสภา	๒๙,๕๙๗	-	-	-	-	-	๒๙,๕๙๗
- สำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา	๒๙,๕๙๗	-	-	-	-	-	๒๙,๕๙๗

ตารางที่ ๔ จำนวนผู้เรียนการศึกษานอกระบบโรงเรียน จำแนกตามระดับ/ประเภทการศึกษา
ปีการศึกษา ๒๕๕๓ - ๒๕๕๕

ระดับ/ประเภทการศึกษา	๒๕๕๓	๒๕๕๔	๒๕๕๕
รวมทั้งหมด	๖,๙๓๑,๔๘๙	๕,๓๓๔,๐๒๖	๖,๐๕๐,๙๖๐
การส่งเสริมการรู้หนังสือ (กศน.)	๑๒๗,๙๓๑	๑๔๕,๐๖๖	๑๘๙,๖๖๗
การจัดการศึกษาพื้นที่สูง (ศศช.)	๕๖,๗๙๒	๖๘,๒๑๖	๑๒๒,๗๘๗
สายสามัญศึกษา (กศน.)	๒,๖๑๙,๐๘๕	๑,๓๐๙,๐๓๓	๒,๔๕๕,๘๑๑
ระดับประถมศึกษา	๑๗๑,๘๐๑	๑๕๑,๐๖๘	๒๙๙,๔๘๐
ระดับมัธยมศึกษา	๒,๔๔๗,๒๘๔	๑,๑๖๗,๙๖๕	๒,๑๕๖,๓๓๑
- มัธยมศึกษาตอนต้น	๘๘๓,๒๑๕	๔๗๘,๗๙๙	๙๐๑,๔๓๐
- มัธยมศึกษาตอนปลาย	๑,๕๖๔,๐๖๙	๖๘๙,๑๖๖	๑,๒๕๔,๙๐๑
- ประเภทสามัญศึกษา	๑,๕๓๐,๙๕๖	๖๖๐,๐๙๒	๑,๑๙๗,๐๕๓
- ประเภทอาชีวศึกษา	๓๓,๑๑๓	๒๙,๐๗๔	๕๗,๘๔๘
สายอาชีพ	๔,๑๒๗,๖๘๑	๓,๘๑๑,๗๑๑	๓,๒๕๒,๖๙๕
หลักสูตรพิเศษ (สอศ.)	๑,๑๘๒,๑๙๒	๑,๑๖๐,๐๖๙	๙๐๐,๓๑๑
หลักสูตรที่เอกชนขออนุมัติฯ (สช.)	๑,๒๒๖,๑๑๔	๑,๐๒๙,๗๗๗	๗๘๒,๕๑๗
หลักสูตรอาชีพระยะสั้น (กทม.)	๓๒,๑๐๓	๒๒,๒๓๔	๑๙,๘๔๖
วิทยาลัยชุมชน (หลักสูตรระยะสั้น) (สกอ.)	๑๖,๖๗๐	๒๙,๗๗๙	๑๗,๙๐๓
กลุ่มการศึกษาอาชีพของ (กศน.)	๑,๖๘๐,๖๐๒	๑,๕๖๙,๘๕๒	๑,๕๗๒,๑๑๘
- การศึกษาเพื่อพัฒนาอาชีพ	๓๙๐,๖๙๕	๕๓๒,๑๘๗	๓๖๑,๔๒๘
- การศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะชีวิต	๔๔๘,๖๕๔	๓๗๔,๑๑๐	๔๕๓,๗๐๔
- การศึกษาหลักสูตรระยะสั้น	๒๖๒,๗๘๓	๒๘๗,๘๖๑	๑๔๖,๒๐๓
- กระบวนการเรียนรู้ตามแนวปรัชญา	๕๘๔,๑๓๔	๒๖๗,๐๓๑	๓๔๓,๑๕๙
เศรษฐกิจพอเพียง			
- โครงการตามพระราชดำริ	๑๘,๓๙๖	๓๖,๙๘๓	๗๘,๗๘๙
- การจัดการศึกษาให้กลุ่มเป้าหมายพิเศษ	๑๕,๙๔๐	๗๑,๖๘๐	๑๘๘,๘๓๕

ที่มา สภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

หน้าว่าง

บทที่ ๓

สรุปและข้อเสนอแนะ

สรุป

อนุกรรมการฯ ได้ดำเนินการพิจารณาศึกษาในประเด็นต่าง ๆ ที่จัดว่าเป็นข้อจำกัดของการยกระดับคุณภาพของการอาชีวศึกษา พร้อมทั้งจัดทำแนวทางการแก้ไขปัญหาและการปฏิรูปในเชิงนโยบาย โดยได้ดำเนินการในห้วงเวลาระหว่าง ๑๘ เมษายน ถึง ๑๕ กันยายน ๒๕๕๙ อนุกรรมการฯ ได้ใช้เวลาดังกล่าวจัดทำข้อเสนอแนะในเชิงนโยบายสำหรับปัญหาทั่ว ๆ ไปของการอาชีวศึกษา การปรับปรุงศูนย์ข้อมูลกำลังคนอาชีวศึกษา การบริหารจัดการการอาชีวศึกษาด้วยระบบทวิภาคีและการจัดการศึกษาเรียนรู้ร่วมหลักสูตรอาชีวศึกษาและมัธยมศึกษาตอนปลาย (ทวิศึกษา)

ส่วนการพิจารณาศึกษาที่จัดว่าเป็นการปฏิรูปการอาชีวศึกษา ได้แก่ ๑) การเสนอให้มีการปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ เพื่อให้การบริหารของสถาบันการอาชีวศึกษามีประสิทธิภาพมากขึ้น ๒) การจัดทำร่างพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษาเอกชน พ.ศ. เพื่อให้การบริหารจัดการสถานศึกษาอาชีวศึกษาภาคเอกชนกระทำได้อย่างมีประสิทธิภาพและไปในทางเดียวกับสถานศึกษาภาครัฐ ๓) แนวความคิดในการตรากฎหมายเพื่อควบคุมการประกอบอาชีพของผู้จบการศึกษาอาชีวศึกษาที่อาจทำให้เกิดอันตรายและความเสียหายต่อสาธารณชน และ ๔) การจัดทำข้อเสนอแนะเชิงนโยบายเกี่ยวกับระดับการศึกษาและเส้นทางความก้าวหน้าของการศึกษาต่อของผู้ศึกษาสายวิชาชีพที่ได้รับการผลักดันมาจากโครงการสานพลังประชารัฐยกระดับคุณภาพอาชีวศึกษา

ข้อเสนอแนะ

๑. รัฐบาลควรแต่งตั้งให้มีคณะกรรมการพิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษาเอกชน พ.ศ. ที่อนุกรรมการฯ ได้จัดทำขึ้น เนื่องจากมีความจำเป็นต่อสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาสำหรับการบริหารจัดการสถานศึกษาอาชีวศึกษาภาคเอกชน ซึ่งเป็นอำนาจหน้าที่ที่เพิ่มขึ้นตามวัตถุประสงค์ของคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๘/๒๕๕๙

๒. กระทรวงศึกษาธิการควรแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาจัดทำร่างกฎหมายให้มีสภาวิชาชีพสำหรับควบคุมและให้คำแนะนำการประกอบอาชีพของผู้จบการศึกษาจากสถานศึกษาอาชีวศึกษาที่อาจทำให้เกิดอันตรายและความเสียหายในวงกว้าง ให้ครอบคลุมทุกอาชีพในกลุ่มอาชีพอุตสาหกรรม การบริการและเกษตรกรรม โดยใช้ร่างพระราชบัญญัติช่างเทคนิค พ.ศ. เป็นตัวอย่าง

หน้าว่าง

บรรณานุกรม

หนังสือ

คณะกรรมการการอาชีวศึกษา, สำนักงาน, กระทรวงศึกษาธิการ. แนวทางปฏิบัติการจัดการอาชีวศึกษา ระบบทวิภาคีตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง มาตรฐานการจัดการ จัดการ อาชีวศึกษาระบบทวิภาคี พ.ศ. ๒๕๕๗. กรุงเทพฯ: ศูนย์อาชีวศึกษาทวิภาคี, สำนักงาน คณะกรรมการการอาชีวศึกษา, ๒๕๕๘.

เอกสารวิจัยและรายงานการพิจารณาศึกษา

วิระวัฒน์ วรณศิริ, ผศ.จอมพงศ์ มงคลวนิช และจิตาภา ธิรศิริกุล. “การติดตามและประเมินผล การดำเนินงานตามนโยบายยุทธศาสตร์การส่งเสริมการจัดการศึกษาของเอกชน ในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานประเภทอาชีวศึกษา.” รายงานการวิจัยของสำนักงาน เลขาธิการสภาการศึกษา, กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕.

คณะกรรมการการศึกษา วุฒิสภา. “แนวทางการปรับปรุงการบริหารจัดการของโรงเรียนอาชีวศึกษา เอกชน.”, ๒๕๕๒.

คณะอนุกรรมการศึกษาแนวทางการปฏิรูปการอาชีวศึกษา. “ข้อเสนอเชิงนโยบายในการแก้ไขปัญหา การอาชีวศึกษา.” นำเสนองรรมธิการการศึกษาและการกีฬา, สภานิติบัญญัติแห่งชาติ , ๒๕๕๙.

คณะอนุกรรมการศึกษาแนวทางการปฏิรูปการอาชีวศึกษา. “แนวทางในการจัดการศึกษาอาชีวศึกษา ระบบทวิภาคี.” นำเสนองรรมธิการการศึกษาและการกีฬา สภานิติบัญญัติแห่งชาติ, ๒๕๕๙.

คณะอนุกรรมการศึกษาแนวทางการปฏิรูปการอาชีวศึกษา. “แนวทางในการแก้ไขปัญหาการบริหาร จัดการ สถาบันการอาชีวศึกษา.” นำเสนองรรมธิการการศึกษาและการกีฬา สภานิติบัญญัติแห่งชาติ, ๒๕๕๙.

คณะอนุกรรมการศึกษาแนวทางการปฏิรูปการอาชีวศึกษา. “ข้อเสนอเชิงนโยบายในการบริหารจัดการ ศูนย์ข้อมูลกำลังคนอาชีวศึกษา (www.v-cop.net).” นำเสนองรรมธิการการศึกษา และการกีฬา สภานิติบัญญัติแห่งชาติ, ๒๕๕๙

คณะอนุกรรมการศึกษาแนวทางการปฏิรูปการอาชีวศึกษา. “แนวทางการจัดการศึกษาเรียนร่วมหลักสูตร อาชีวศึกษาและมัธยมศึกษาตอนปลาย (ทวิศึกษา).” นำเสนองรรมธิการการศึกษา และการกีฬา สภานิติบัญญัติแห่งชาติ, ๒๕๕๙

กฎหมาย

“พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑”. ราชกิจจานุเบกษา. เล่มที่ ๑๒๕ ตอนที่ ๔๓ก, ๕ มีนาคม ๒๕๕๑, หน้า ๑-๒๔.

“คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๘/๒๕๕๙ เรื่อง การบริหารจัดการรวมสถานศึกษา อาชีวศึกษาภาครัฐและภาคเอกชน”. ราชกิจจานุเบกษา. เล่มที่ ๑๓๓ ตอนที่ ๔๒ง, ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙, หน้า ๓-๔.

เอกสารไม่ตีพิมพ์

ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ, สำนักงาน. จำนวนสถานศึกษา จำแนกตามสังกัดทั่วราชอาณาจักร ปีการศึกษา ๒๕๔๙-๒๕๕๗, ม.ป.ป.

ภาคผนวก

ผนวก ก

ร่างพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษาเอกชน พ.ศ.

ตามความในหัวข้อ “การอภิปราย” ในบทที่ ๒ มีความจำเป็นที่จะต้องมีกฎหมายในระดับพระราชบัญญัติ เพื่อเป็นเครื่องมือให้กระทรวงศึกษาธิการสามารถดำเนินการควบคุม กำกับดูแล และพัฒนาสถานศึกษาอาชีวศึกษาภาคเอกชนให้อยู่ในระดับเดียวกันกับสถานศึกษาอาชีวศึกษาภาครัฐ ตามเจตนารมณ์ของคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาสงบแห่งชาติที่ ๘/๒๕๕๙.

(ร่าง)

พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษาเอกชน พ.ศ.

ฉบับผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการร่างพระราชบัญญัติ
การอาชีวศึกษาเอกชน พ.ศ.

โดย

สมาคมวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย

เมื่อวันที่ ๙ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๕๙

ณ สำนักงานถาวร

สมาคมวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย

เอกสารฉบับนี้ยังคงเป็นฉบับร่าง ห้ามใช้เป็นหลักฐานในการอ้างอิง

เรื่อง	สารบัญ	หน้า
หมวดที่ ๑ การบริหารและจัดการวิทยาลัยการอาชีวศึกษาเอกชน		๔
- ส่วนที่ ๑ คณะกรรมการและคณะกรรมการ อาชีวศึกษาเอกชนประจำจังหวัด		
- ส่วนที่ ๒ การจัดการวิทยาลัยการอาชีวศึกษาเอกชน		
หมวดที่ ๒ การจัดตั้งและเปิดดำเนินการ		๖
หมวดที่ ๓ คณะกรรมการบริหารวิทยาลัย และสภาวิทยาลัย		๑๒
หมวดที่ ๔ การดำเนินงาน		
- ส่วนที่ ๑ การดำเนินงานของวิทยาลัยการอาชีวศึกษาเอกชนที่เปิดสอนระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประกาศนียบัตรวิชาชีพ		๑๓
- ส่วนที่ ๒ การดำเนินงานของวิทยาลัยการอาชีวศึกษาเอกชนที่เปิดสอน ระดับปริญญา ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงประกาศนียบัตรวิชาชีพ		๑๕
หมวดที่ ๕ ทรัพย์สินและการบัญชี		๒๒
หมวดที่ ๖ การอุดหนุนและการส่งเสริม		๒๕
หมวดที่ ๗ การกำกับดูแล		๒๕
หมวดที่ ๘ การเลิกและการโอนกิจการ		๓๐
หมวดที่ ๙ บทกำหนดโทษ		๓๒
บทเฉพาะกาล		๓๔

ร่าง
พระราชบัญญัติ
การอาชีวศึกษาเอกชน
พ.ศ.

.....
.....
.....

.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยการอาชีวศึกษาเอกชน เพื่อให้การจัดการอาชีวศึกษา
เอกชนมีความชัดเจนเป็นการเฉพาะ ก่อให้เกิดความสะดวกรวดในการกำหนดแนวนโยบายในการพัฒนา การกำ
หัดดูแลและส่งเสริมจากภาครัฐด้านการเรียนการสอนสายอาชีวศึกษาและเทคโนโลยี ซึ่งเป็นการพัฒนา
ทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพ ด้านการศึกษาวิชาชีพ วิชาชีพชั้นสูงและสายเทคโนโลยี ที่เน้นการปฏิบัติ ซึ่ง
เป็นกำลังคนที่มีความสำคัญ ในการเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันกับนานาประเทศตลอดจนการเพิ่มผลผลิตภาพ
ของการผลิตภายในประเทศ และเพื่อให้การปฏิรูปการอาชีวศึกษาเอกชนมีความสอดคล้องกับเจตนารมณ์
ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย(ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ จึงได้ตราพระราชบัญญัติขึ้น

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษาเอกชน พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้สถานศึกษาเอกชนที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไข
เพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ ที่จัดการอาชีวศึกษาตามพระราชบัญญัตินี้ และพระราชบัญญัติการ
อาชีวศึกษาพ.ศ. ๒๕๕๑ เป็นสถานศึกษาเอกชนอาชีวศึกษา ตามพระราชบัญญัตินี้และคงมีสภาพ เป็นนิติ
บุคคล

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“วิทยาลัย” หมายความว่า โรงเรียนเอกชนในระบบที่จัดการอาชีวศึกษาตามพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ และวิทยาลัยที่จัดการอาชีวศึกษา ตามพระราชบัญญัตินี้

“ผู้รับใบอนุญาต” หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับใบอนุญาต จัดตั้งวิทยาลัยและหมายความรวมถึง ผู้รับโอนใบอนุญาตจัดตั้งวิทยาลัย

“ใบอนุญาต” หมายความว่า ใบอนุญาตจัดตั้งวิทยาลัย

“ผู้อนุญาต” หมายความว่า เลขาธิการคณะกรรมการการอาชีวศึกษา หรือผู้ที่เลขาธิการคณะกรรมการการอาชีวศึกษามอบหมาย

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการการอาชีวศึกษาเอกชน

“ปริญญา” หมายความว่า ปริญญาตรีสายเทคโนโลยีหรือสายปฏิบัติการ หรือหลักสูตรอื่นในระดับปริญญาตามที่คณะกรรมการกำหนด

“สภาวิทยาลัย” หมายความว่า สภาวิทยาลัยที่เปิดสอนในระดับปริญญา

“ผู้อำนวยการ” หมายความว่า ผู้อำนวยการวิทยาลัย

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีวิทยาลัยการอาชีวศึกษาเอกชน ที่เปิดสอนในระดับปวช.หรือปวส. และปริญญา

“ผู้จัดการ” หมายความว่า ผู้จัดการวิทยาลัย

“อาจารย์” หมายความว่า ครูหรือ บุคลากรซึ่งทำหน้าที่หลักด้านการเรียนการสอน และส่งเสริมการเรียนรู้ ด้วยวิธีการต่างๆ ในวิทยาลัย และให้หมายความรวมถึงครูผู้สอนวิชาชีพเฉพาะสาขาในวิทยาลัยที่ได้รับการยกเว้น ไม่ต้องมีใบประกอบวิชาชีพ ทั้งนี้ตามที่คณะกรรมการคุรุสภากำหนด

“นักศึกษา” หมายความว่า บุคคลซึ่งเข้ารับการศึกษานในวิทยาลัย

“บุคลากรทางการศึกษา” หมายความว่า บุคคลซึ่งปฏิบัติงานหรือทำหน้าที่สนับสนุนการศึกษานในวิทยาลัย

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“ตราสารจัดตั้ง” หมายความว่า ตราสารจัดตั้งนิติบุคคลวิทยาลัย

“นิติบุคคลสถานศึกษา” หมายความว่า สถานศึกษาเอกชนที่บริหารในรูปคณะกรรมการบริหารมีอำนาจหน้าที่ในการบริหารและจัดการศึกษาทั้งด้านวิชาการ งบประมาณ บุคลากร และงานทั่วไป สามารถดำเนินการได้อย่างคล่องตัว สะดวก รวดเร็ว มีประสิทธิภาพตามหลักการบริหารที่ใช้สถานศึกษาเป็นฐาน

“กองทุนสงเคราะห์” หมายความว่า กองทุนสงเคราะห์ตามพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔

“กระทรวง” หมายความว่า กระทรวงศึกษาธิการ

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ หรือผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ พระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับแก่สถานศึกษาของเอกชนที่จัดการอาชีวศึกษาตามกฎหมายนี้ เว้นแต่ สถานศึกษาของเอกชน ที่จัดตั้งขึ้นตามสนธิสัญญาหรือความตกลงระหว่างรัฐบาลไทยกับทบวงการชำนัญพิเศษแห่งสหประชาชาติ

มาตรา ๖ ในกรณีที่พระราชบัญญัตินี้ไม่ได้บัญญัติไว้เป็นการเฉพาะให้นำกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ กฎหมายว่าด้วยการอาชีวศึกษาและกฎหมายว่าด้วย โรงเรียนเอกชน มาใช้บังคับแก่วิทยาลัยโดยอนุโลม

กรณีที่มีปัญหาโต้แย้ง หรือการตีความตามพระราชบัญญัตินี้ ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการเป็นผู้มีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาด และให้คำวินิจฉัยเป็นที่สุดท้าย

มาตรา ๗ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการรักษาการ ตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่และออกกฎกระทรวงกำหนดกิจการอื่น รวมทั้งออกระเบียบ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวง และระเบียบนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

การบริหารและจัดการวิทยาลัย

ส่วนที่ ๑

คณะกรรมการและคณะกรรมการอาชีวศึกษาเอกชนประจำจังหวัด

มาตรา ๘ ให้มีคณะกรรมการอาชีวศึกษาเอกชน ประกอบด้วย

(๑) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ เป็นประธานกรรมการ

(๒) ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ เลขาธิการสภาการศึกษา เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา ประธานสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ประธานกรรมการหอการค้าไทย ผู้อำนวยการสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) ผู้อำนวยการสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) อธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน เลขาธิการคณะกรรมการอาชีวศึกษา เลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ผู้อำนวยการกองทุนสงเคราะห์เป็นกรรมการ โดยตำแหน่ง

(๓) กรรมการ ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากนายกสมาคมวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย อุปนายกภาคทั้งห้าภาค และกรรมการสมาคมที่ได้รับการคัดเลือกจากสมาคมอีกสองคน

(๔) กรรมการ ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ได้รับการคัดเลือกจากผู้รับใบอนุญาต ผู้จัดการ ผู้อำนวยการ หรืออธิการบดี และอาจารย์ ฝ่ายละหนึ่งคนจากวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน

(๕) กรรมการ ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิด้านการอาชีวศึกษาจำนวนสองคน

ให้เลขาธิการคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เป็นกรรมการและเลขานุการ และผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมการอาชีวศึกษาเอกชนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ โดยตำแหน่ง

หลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกบุคลากร เพื่อแต่งตั้งเป็นกรรมการตาม (๓) (๔) และ (๕) ให้เป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๕ ให้คณะกรรมการมีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ให้ความเห็นชอบในกรณีที่พระราชบัญญัตินี้กำหนดไว้ให้ ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการ

(๒) เสนอความเห็นหรือให้คำแนะนำต่อรัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวง และประกาศเพื่อดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ และเรื่องอื่นๆ ที่เกี่ยวกับวิทยาลัย

(๓) ส่งเสริมสนับสนุนการจัดการอาชีวศึกษาเอกชน ประสานการใช้และรับรองหลักสูตรการศึกษาให้สอดคล้องกับมาตรฐานที่สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากำหนด

(๔) ให้ความเห็นชอบเกี่ยวกับการรับรองมาตรฐานการศึกษาและวิทยฐานะของวิทยาลัยให้สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษา ที่สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากำหนด

(๕) ออกระเบียบ และข้อบังคับเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

(๖) แต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

(๗) ปฏิบัติงานอื่นใดตามที่พระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นกำหนดให้เป็นอำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการ

มาตรา ๑๐ ให้มีสำนักส่งเสริมการอาชีวศึกษาเอกชน ในสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เพื่อทำหน้าที่เกี่ยวกับการดำเนินงานของคณะกรรมการ ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๑ การยื่นอุทธรณ์ การรับอุทธรณ์ วิธีพิจารณาอุทธรณ์ และกำหนดระยะเวลา พิจารณาอุทธรณ์ ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

การอุทธรณ์ไม่เป็นการทุเลาการปฏิบัติตามคำสั่งของผู้อนุญาต เว้นแต่ประธานกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์จะมีคำสั่งให้ทุเลาการปฏิบัติตามคำสั่งเพื่อรอคำวินิจฉัยอุทธรณ์

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการอาชีวศึกษาเอกชน ตามมาตรา ๖ วรรค ๒ ให้เป็นที่สุด

มาตรา ๑๒ การประชุมของคณะกรรมการอาชีวศึกษาเอกชน หรือคณะอนุกรรมการให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

ให้คณะกรรมการ และคณะอนุกรรมการ มีอำนาจเรียกบุคคลใดๆ มาให้ถ้อยคำหรือแจ้งให้บุคคลใดๆ ส่งเอกสารหรือหลักฐานที่จำเป็นแก่การดำเนินการตามอำนาจและหน้าที่

มาตรา ๑๓ ในกรณีที่จังหวัดใดมีความจำเป็นให้มีกลุ่มส่งเสริมวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชนประจำจังหวัด ให้กระทำได้โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ ทั้งนี้โดยคำนึงถึงความสะดวก การประหยัด และความเป็นเอกภาพของนโยบาย

ในกรณีที่คณะกรรมการพิจารณาให้มีคณะกรรมการการอาชีวศึกษาเอกชนจังหวัด ให้คณะกรรมการการอาชีวศึกษาเอกชนจังหวัดประกอบด้วย

(๑) ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้แทน เป็นประธานกรรมการ

(๒) ให้ศึกษาธิการจังหวัด และประธานอาชีวศึกษาเอกชนประจำจังหวัดซึ่งเป็นผู้แทนสมาคมวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย เป็นกรรมการ โดยตำแหน่ง

(๓) กรรมการ ซึ่งแต่งตั้งจากผู้ได้รับการคัดเลือกจากผู้รับใบอนุญาต ผู้จัดการ ผู้อำนวยการ หรืออธิการบดี และอาจารย์ ฝ่ายละหนึ่งคนจากวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชนภายในจังหวัด

(๔) ให้ผู้ว่าราชการหรือผู้แทน แต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิด้านการอาชีวศึกษาจำนวน ๒ คน

(๕) ให้ประธานอาชีวศึกษาจังหวัด เป็นกรรมการและเลขานุการ โดยตำแหน่ง

ให้คณะกรรมการการอาชีวศึกษาเอกชนจังหวัด มีอำนาจหน้าที่ตามที่คณะกรรมการการอาชีวศึกษาเอกชน เป็นผู้กำหนด

หลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกกรรมการตาม (๓) และ (๔) ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

ส่วนที่ ๒

การจัดการวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน

มาตรา ๑๔ กิจการของวิทยาลัย เฉพาะในส่วนของผู้อำนวยการ อาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา ไม่อยู่ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วย การคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วย แรงงานสัมพันธ์ กฎหมายว่าด้วยการประกันสังคมและกฎหมายว่าด้วย เงินทดแทน แต่ผู้อำนวยการ อาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาของวิทยาลัยต้องได้รับประโยชน์ตอบแทนไม่น้อยกว่า ที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วย การคุ้มครองแรงงาน การคุ้มครองการทำงาน การจัดให้มีคณะกรรมการคุ้มครองการทำงานและประโยชน์ตอบแทน

ขั้นต่ำของ ผู้อำนวยการ อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาของวิทยาลัย ให้เป็นไปตามระเบียบที่ คณะกรรมการกำหนด

ให้สถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน ที่จัดตั้งตาม พ.ร.บ. ฉบับนี้ สามารถจัดการเรียนการสอนหรือจัด กิจกรรมให้กับผู้เรียนได้ทุกวัน โดยไม่มีวันหยุดก็ได้ ทั้งนี้ สถานศึกษาต้องจัดให้บุคลากรในสถานศึกษาที่ ทำงานต่อเนื่องทุกวัน ต้องมีวันหยุดหนึ่งวันต่อสัปดาห์

มาตรา ๑๕ให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับมาตรฐานการจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพ หลักสูตรการศึกษา ระบบ แนวทางการจัดการอาชีวศึกษา และการส่งเสริมประสานงานการจัดการ อาชีวศึกษาตามกฎหมายว่าด้วย การอาชีวศึกษา รวมทั้งบทกำหนดโทษที่เกี่ยวข้องมาใช้บังคับแก่วิทยาลัย อาชีวศึกษาเอกชนโดยอนุโลม

มาตรา ๑๖ ให้วิทยาลัยและอาจารย์ได้รับสิทธิประโยชน์ โดยนำบทบัญญัติเกี่ยวกับกองทุนส่งเสริม โรงเรียนเอกชน และกองทุนสงเคราะห์ตามกฎหมายว่าด้วย โรงเรียนเอกชนและบทกำหนดโทษที่เกี่ยวข้อง มาใช้บังคับแก่วิทยาลัยโดยอนุโลม

หมวด ๒

การจัดตั้งและเปิดดำเนินการ

มาตรา ๑๗ ผู้ขอรับใบอนุญาตจัดตั้งวิทยาลัย ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบห้าปีบริบูรณ์

(๓) มีทรัพย์สินหรือฐานะพอที่จะจัดตั้งและดำเนินกิจการวิทยาลัยได้

(๔) มีความรู้ตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด

(๕) มีความประพฤติเรียบร้อยไม่บกพร่องในศีลธรรมอันดี

(๖) ไม่ฝักใฝ่หรือเลื่อมใสในลัทธิที่เป็นภัยต่อความมั่นคงหรือความปลอดภัยของประเทศหรือขัดต่อ

การปกครองระบอบประชาธิปไตยตามรัฐธรรมนูญ

(๗) ไม่เคยถูกออกจากราชการ โดยมีความผิด เว้นแต่ได้ถูกออกจากราชการมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี ก่อนวันขอรับใบอนุญาตให้จัดตั้งวิทยาลัย

(๘) ไม่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตให้จัดตั้งวิทยาลัย เว้นแต่ได้ถูกเพิกถอนใบอนุญาตดังกล่าวมาแล้ว ไม่น้อยกว่าห้าปีก่อนวันขอรับใบอนุญาตให้จัดตั้งวิทยาลัย

(๙) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๑๐) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ผู้อนุญาตเห็นว่า ไม่ขัดต่อศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ และได้พ้นโทษมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี ก่อนวันขอรับใบอนุญาตให้จัดตั้งวิทยาลัย

มาตรา ๑๘ ในกรณีผู้ขอจัดตั้งวิทยาลัยเป็นนิติบุคคล นิติบุคคลนั้น ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) มีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษา เว้นแต่นิติบุคคลที่ขอจัดตั้งนั้น เป็นองค์การของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจ

(๒) มีทรัพย์สินหรือฐานะพอที่จะจัดตั้งและดำเนินการวิทยาลัยได้

(๓) นิติบุคคลที่เป็น บริษัทมหาชนจำกัด บริษัทจำกัด หรือ ห้างหุ้นส่วน ต้องมีทุนหรือจำนวนหุ้น เป็นของผู้ถือหุ้นหรือผู้เป็นหุ้นส่วนที่มีสัญชาติไทย ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนทุนหรือจำนวนหุ้น ทั้งหมดและจะต้องมีจำนวนผู้ถือหุ้นหรือผู้เป็นหุ้นส่วน ที่มีสัญชาติไทยไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนผู้ถือหุ้นหรือผู้เป็นหุ้นส่วนทั้งหมด

(๔) นิติบุคคลที่เป็น มูลนิธิ จะต้องมีการมการที่มีสัญชาติไทยไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวน กรรมการบริหารทั้งหมด

(๕) นิติบุคคลที่เป็น สมาคมหรือสหกรณ์ จะต้องมีการมการที่มีสัญชาติไทยไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของ จำนวนกรรมการทั้งหมด และสมาชิกของสมาคมหรือสหกรณ์ต้องมีสัญชาติไทย ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของ จำนวนสมาชิกทั้งหมด

(๖) ผู้จัดการของนิติบุคคลหรือผู้แทนของนิติบุคคลนั้นต้องมีคุณสมบัติและ ไม่มีลักษณะต้องห้าม ตามวรรคหนึ่ง (๑) (๒) (๓) (๔) และ (๕)

มาตรา ๑๙ การจัดตั้งวิทยาลัย ต้องได้รับใบอนุญาต จัดตั้งวิทยาลัยจากผู้อนุญาต โดยคำแนะนำของ คณะกรรมการ

การขอรับใบอนุญาตและการออกใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข ที่กำหนด ในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๐ วิทยาลัย เป็นสถานศึกษาที่จัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพ ต้องเป็นการจัดการ ศึกษาในด้านวิชาชีพ ที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและแผนการศึกษาแห่งชาติ เพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนในด้านวิชาชีพ ระดับฝีมือ ระดับเทคนิค และระดับเทคโนโลยี รวมทั้งเป็นการ ยกกระตือการศึกษาระดับวิชาชีพให้สูงขึ้น เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน โดยนำความรู้ ในทางทฤษฎีอันเป็นสากลและภูมิปัญญาไทย มาพัฒนาผู้รับการศึกษา ให้มีความรู้ความสามารถในทาง ปฏิบัติและมีสมรรถนะ จนสามารถนำไปประกอบอาชีพในลักษณะผู้ปฏิบัติหรือประกอบอาชีพโดยอิสระได้

มาตรา ๒๑ การจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพ ให้จัดได้ในวิทยาลัยตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๒ การจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพ ให้จัดได้ โดยรูปแบบ ดังต่อไปนี้

(๑) การศึกษาในระบบ เป็นการจัดการศึกษาวิชาชีพที่เน้นการศึกษาในวิทยาลัย โดยมีการกำหนดจุดมุ่งหมายวิธีการศึกษา หลักสูตร ระยะเวลาการวัดและการประเมินผล ที่เป็นเงื่อนไขของการสำเร็จการศึกษาที่แน่นอน

(๒) การศึกษานอกระบบ เป็นการจัดการศึกษาวิชาชีพ ที่มีความยืดหยุ่นในการกำหนดจุดมุ่งหมาย รูปแบบ วิธีการศึกษา ระยะเวลา การวัดและการประเมินผลที่เป็นเงื่อนไขของการสำเร็จการศึกษา โดยเนื้อหา และหลักสูตร จะต้องมีความเหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของบุคคลแต่ละกลุ่ม

(๓) การศึกษาระบบทวิภาคี เป็นการจัดการศึกษาวิชาชีพ ที่เกิดจากข้อตกลงระหว่างวิทยาลัยกับสถานประกอบการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของรัฐ ในเรื่องการจัดหลักสูตร การเรียนการสอน การวัดและการประเมินผล โดยผู้เรียนใช้เวลาส่วนหนึ่งในวิทยาลัย และเรียนภาคปฏิบัติในสถานประกอบการ รัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานของรัฐ

(๔) การศึกษาตามอัธยาศัย เป็นการศึกษาศึกษาวิชาชีพ ที่ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเอง ตามความสนใจ ศักยภาพ ความพร้อม และโอกาสโดยศึกษาจากบุคคล ประสบการณ์ สังคม สภาพแวดล้อม สื่อหรือความรู้อื่น ๆ

เพื่อประโยชน์ในการผลิตและพัฒนากำลังคน วิทยาลัยสามารถจัดการศึกษาตามวรรคหนึ่งในหลายรูปแบบรวมกันได้ ทั้งนี้วิทยาลัยนั้น ต้องมุ่งเน้นการจัดการศึกษาระบบทวิภาคี เป็นสำคัญ

มาตรา ๒๓ การจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพตามมาตรา ๑๕ มาตรา ๒๐ และมาตรา ๒๑ ให้จัดตามหลักสูตรที่คณะกรรมการการอาชีวศึกษากำหนด ดังต่อไปนี้

(๑) ประกาศนียบัตรวิชาชีพ

(๒) ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

(๓) ปริญญาตรีสายเทคโนโลยีหรือสายปฏิบัติการ

คณะกรรมการ อาจกำหนดหลักสูตรอื่นที่จัดขึ้นเพื่อ ความรู้ หรือทักษะ ในการประกอบอาชีพหรือการศึกษาต่อ ซึ่งจัดขึ้น เป็นโครงการหรือสำหรับกลุ่มเป้าหมายเฉพาะได้

มาตรา ๒๔ ในการขอรับใบอนุญาตจัดตั้ง ผู้ขอรับใบอนุญาตต้องเสนอ โครงการจัดตั้ง ข้อกำหนด และตราสารจัดตั้งสถานศึกษา สาขาวิชา ที่จะเปิดสอนมาพร้อมกับคำขอด้วย

ข้อกำหนด และตราสารจัดตั้ง ของวิทยาลัยตามวรรคหนึ่งอย่างน้อย ต้องมีรายการ ดังต่อไปนี้

- (๑) ชื่อและประเภท
 - (๒) วัตถุประสงค์
 - (๓) ที่ตั้งและแผนผังแสดงบริเวณและอาคาร
 - (๔) รายละเอียดเกี่ยวกับที่ดินตามกฎหมายกระทรวง
 - (๕) ทุนจากผู้ขอรับใบอนุญาตและโครงการใช้จ่าย
 - (๖) ตราเครื่องหมายหรือสัญลักษณ์
 - (๗) ครุวิทยฐานะและเข้มวิทยฐานะ (ถ้ามี)
 - (๘) โครงการจัดการศึกษาและอุปกรณ์หลัก ในการจัดการศึกษา
 - (๙) โครงการจัดหาและพัฒนา ผู้อำนวยการ ผู้จัดการ อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา
 - (๑๐) หลักสูตรการสอนและการวัดผลการศึกษา
 - (๑๑) อัตราค่าเล่าเรียนค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมต่างๆ
 - (๑๒) วิธีการรับนักศึกษาและให้นักศึกษาพ้นสภาพ
 - (๑๓) เครื่องแบบนักศึกษาหรือการแต่งกายของนักศึกษา
 - (๑๔) การกำหนดตำแหน่ง คุณสมบัติของผู้อำนวยการ ผู้จัดการ อาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา การกำหนดอัตราเงินเดือน ค่าสอน ค่าชดเชย ค่าตอบแทน หลักเกณฑ์ การจ้างและเลิกจ้าง และสวัสดิการของผู้อำนวยการ ผู้จัดการ อาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา
 - (๑๕) รายการอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง
- การแก้ไขข้อกำหนดของวิทยาลัย ตามวรรคสอง ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการ เว้นแต่
- (๘) (๙) (๑๐) (๑๑) (๑๒) (๑๓) (๑๔) และ (๑๕) ให้ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารหรือสภาวิทยาลัยและต้องแจ้งให้ คณะกรรมการทราบภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่คณะกรรมการบริหารหรือสภาวิทยาลัยให้ความเห็นชอบ

มาตรา ๒๕ ผู้ขอรับใบอนุญาตจัดตั้งวิทยาลัย ต้อง

- (๑) โอนกรรมสิทธิ์สิทธิครอบครองในที่ดิน สิทธิเหนือพื้นดิน สิทธิเก็บกินหรือสิทธิการเช่า ที่ปลอดจากภาระผูกพันอย่างใดอย่างหนึ่ง ตามที่ระบุไว้ในคำขอรับใบอนุญาต ให้แก่วิทยาลัย ภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวัน นับแต่วันได้รับใบอนุญาตหรือ
- (๒) เช่าที่ดินจากส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ สำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์หรือวัด ตามกฎหมายว่าด้วย คณะสงฆ์ และมีหลักฐานแสดงให้เห็นว่า เมื่อได้รับใบอนุญาตให้จัดตั้งวิทยาลัยแล้ว จะสามารถโอนสิทธิตามสัญญาเช่าที่ดิน ดังกล่าวให้แก่วิทยาลัยได้ หรือ
- (๓) เช่าที่ดินจากเอกชนโดยมีระยะเวลาเช่าไม่น้อยกว่าสิบปี นับแต่วันที่ขอรับใบอนุญาตให้จัดตั้งวิทยาลัย และมีหลักฐานแสดงให้เห็นว่า เมื่อได้รับใบอนุญาตให้จัดตั้งวิทยาลัยแล้ว จะสามารถโอนสิทธิตามสัญญาเช่าที่ดินดังกล่าว ให้แก่วิทยาลัยได้ หรือ

(๔) ให้ใช้ประโยชน์ในที่ดิน อสังหาริมทรัพย์ และทรัพย์สินโดยไม่มีค่าตอบแทนเพื่อดำเนินกิจการของวิทยาลัย

ที่ดินตามวรรคหนึ่งต้องมีลักษณะ เนื้อที่ และเอกสารหลักฐานตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๖ เมื่อได้รับใบอนุญาตให้จัดตั้งวิทยาลัยแล้ว ให้วิทยาลัยเป็น นิติบุคคล นับแต่วันที่ได้รับใบอนุญาต และให้ผู้รับใบอนุญาต เป็นผู้แทนของนิติบุคคล

การเปิดดำเนินการวิทยาลัย ต้องได้รับความเห็นชอบจาก ผู้อนุญาต

การขอเปิดดำเนินการวิทยาลัยและการให้ความเห็นชอบในการเปิดดำเนินการวิทยาลัย ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๒๗ การเปลี่ยนชื่อ ระดับ หรือประเภทวิทยาลัย ที่ได้รับใบอนุญาตให้จัดตั้งตามมาตรา ๑๕ ต้องได้รับอนุญาตจาก ผู้อนุญาต

การขออนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๘ การโอนกรรมสิทธิ์ สิทธิครอบครองในที่ดินและอสังหาริมทรัพย์ที่เป็นส่วนควบของที่ดิน ตามมาตรา ๒๕ รวมทั้งทรัพย์สินใดๆ ที่จะต้องใช้ในกิจการของวิทยาลัย เพื่อประโยชน์ในการจัดการศึกษา ให้ผู้โอนและผู้รับโอน ได้รับยกเว้นค่าธรรมเนียมการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ และได้รับยกเว้นภาษีอากร ตามที่จะได้มีพระราชกฤษฎีกาออกตามประมวลรัษฎากรกำหนดไว้

การยกเว้น ค่าธรรมเนียมและภาษีอากรตามวรรคหนึ่ง ให้รวมถึงการโอนกรรมสิทธิ์ สิทธิครอบครองในที่ดินและอสังหาริมทรัพย์ที่เป็นส่วนควบของที่ดิน รวมทั้งทรัพย์สินใดๆ ที่ได้ใช้ในกิจการของวิทยาลัยนั้น คืนให้แก่ผู้รับใบอนุญาต เจ้าของเดิมหรือทายาท เมื่อวิทยาลัยเลิกใช้ประโยชน์ในที่ดินหรือเลิกกิจการ

ให้นำความในวรรคหนึ่งและวรรคสองมาใช้กับ การโอนกรรมสิทธิ์ สิทธิครอบครองในที่ดินและอสังหาริมทรัพย์ที่เป็นส่วนควบของที่ดิน รวมทั้งทรัพย์สินใดๆ ที่ใช้ในกิจการวิทยาลัย ที่จัดตั้งก่อนพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษาเอกชน พ.ศ. มีผลบังคับใช้โดยอนุโลม

มาตรา ๒๙ การบริจาคที่ดินและอสังหาริมทรัพย์ที่เป็นส่วนควบของที่ดิน ให้แก่วิทยาลัย ให้ผู้บริจาคได้รับยกเว้นค่าธรรมเนียม การจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์และได้รับยกเว้นภาษีอากร ตามที่จะได้มีพระราชกฤษฎีกาออกตามประมวลรัษฎากรกำหนดไว้

ที่ดินและอสังหาริมทรัพย์ที่เป็นส่วนควบของที่ดิน ที่มีผู้บริจาคให้แก่วิทยาลัย จะต้องจัดการตามวัตถุประสงค์ของวิทยาลัยและเงื่อนไขที่ผู้บริจาค ได้กำหนดไว้ แต่ถ้ามีความจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขดังกล่าววิทยาลัย ต้องได้รับความยินยอมจากผู้บริจาคหรือทายาท หากไม่มีทายาทหรือทายาทไม่ปรากฏ จะต้องได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการบริหาร

การยกเว้นค่าธรรมเนียมและภาษีอากรตามวรรคหนึ่ง ให้รวมถึงการ โอนกรรมสิทธิ์ สิทธิครอบครองในที่ดินและอสังหาริมทรัพย์ที่เป็นส่วนควบของที่ดินนั้น คืนให้แก่ผู้บริจาคหรือทายาทเมื่อวิทยาลัยเลิกใช้ประโยชน์ในที่ดินหรือเลิกกิจการ

มาตรา ๓๐ วิทยาลัย อาจจัดการศึกษาในสาขาวิชาใด นอกสถานที่ตั้งในรูปแบบทวิภาคีได้ รูปแบบวิธีการจัดการ การขออนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไข ที่กำหนดในกฎกระทรวง

ทั้งนี้ วิทยาลัยต้องไม่กระทำการใดให้บุคคลอื่นเข้าใจว่า เป็นศูนย์การเรียนนอกสถานศึกษา เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากผู้อนุญาต

มาตรา ๓๑ ชื่อวิทยาลัย ต้องใช้อักษรไทยและต้องใช้คำว่า “วิทยาลัยเทคโนโลยี หรือวิทยาลัยอาชีวศึกษา” หรือชื่อที่ได้รับอนุญาตจากผู้อนุญาต นำหน้าชื่อ

ชื่อวิทยาลัยจะใช้อักษรต่างประเทศด้วยก็ได้ โดยให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด ให้วิทยาลัยจัดให้มีป้ายแสดงชื่อ วิทยาลัย เป็นภาษาไทยขนาดใหญ่พอสมควร ติดไว้ที่บริเวณวิทยาลัย ณ ที่ซึ่งเห็นได้ง่าย

มาตรา ๓๒ ห้ามมิให้ผู้ใด ซึ่งมีใจวิทยาลัย ตามพระราชบัญญัตินี้ ใช้คำว่า “วิทยาลัยเทคโนโลยี หรือวิทยาลัยอาชีวศึกษา” หรือคำในภาษาต่างประเทศ ที่มีความหมายอย่างเดียวกันประกอบชื่อในดวงตรา ป้ายชื่อ ข้อบังคับ ระเบียบ จดหมาย หรือเอกสารอย่างอื่น ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินกิจการเพื่อให้บุคคลอื่นเชื่อว่าเป็นวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้

หมวดที่ ๓

คณะกรรมการบริหาร และสภาวิทยาลัย

มาตรา ๓๓ ให้มีคณะกรรมการบริหารวิทยาลัย ในวิทยาลัยแต่ละแห่งประกอบด้วย ผู้รับใบอนุญาต ผู้จัดการ ผู้อำนวยการ ผู้แทนผู้ปกครอง ผู้แทนครู และผู้ทรงคุณวุฒิ อย่างน้อยหนึ่งคนแต่ไม่เกินสามคน เป็นกรรมการ ในกรณีที่ ผู้รับใบอนุญาตเป็นบุคคลเดียวกับผู้จัดการหรือผู้อำนวยการ หรือเป็นบุคคลเดียวกันทั้งสามตำแหน่ง ให้ตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งหรือสองคน แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่วิทยาลัย เปิดสอนระดับปริญญา ให้มีสภาวิทยาลัย แต่ละแห่ง ประกอบด้วย

(๑) นายกสภาวิทยาลัย ซึ่งผู้รับใบอนุญาตเสนอชื่อ

(๒) อธิการบดี เป็นกรรมการสภาสถาบันโดยตำแหน่ง

(๓) กรรมการสภาวิทยาลัย ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนไม่น้อยกว่าเจ็ดคน แต่ไม่เกินสิบสี่คนซึ่งผู้รับใบอนุญาตเสนอชื่อ ทั้งนี้ให้มีอาจารย์ประจำอย่างน้อยหนึ่งคน

(๔) กรรมการสภาวิทยาลัย ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนไม่เกินสามคน ซึ่งรัฐมนตรีเลือกจากบัญชีรายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิที่คณะกรรมการเห็นชอบ

ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งนายกสภาวิทยาลัยตาม (๑) และกรรมการสภาวิทยาลัย ผู้ทรงคุณวุฒิตาม (๓) และ(๔)

ให้คณะกรรมการบริหารวิทยาลัย แต่งตั้งอาจารย์หรือบุคลากรทางการศึกษาของวิทยาลัย คนหนึ่ง เป็นเลขานุการ โดยคำแนะนำของอธิการบดี

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการสรรหา การเลือก และการแต่งตั้ง นายกสภาวิทยาลัย และกรรมการสภาวิทยาลัย ผู้ทรงคุณวุฒิตาม (๓) และ (๔) วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด

หมวด ๔

การดำเนินงาน

ส่วน ๑

การดำเนินงานของวิทยาลัย

ที่เปิดสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

มาตรา ๓๔ ให้คณะกรรมการบริหารวิทยาลัยมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ออกข้อกำหนด ระเบียบ และข้อบังคับเกี่ยวกับการดำเนินงานของวิทยาลัย

(๒) ให้ความเห็นชอบนโยบาย และแผนพัฒนาการศึกษาของวิทยาลัย

(๓) ให้คำแนะนำการบริหารและการจัดการวิทยาลัยด้านบุคลากร แผนงาน งบประมาณ วิชาการ กิจกรรมนักศึกษา อาคารสถานที่ และความสัมพันธ์กับชุมชน

(๔) ส่งเสริม สนับสนุนให้มีการประกันคุณภาพภายในวิทยาลัย และประกันคุณภาพภายนอกวิทยาลัย

(๕) ให้คำปรึกษา และคำแนะนำแก่ผู้อำนวยการในกิจการที่เกี่ยวข้องกับ วิทยาลัย

(๖) พิจารณานโยบายเปิดทำการสอนในประเภทวิชา หรือสาขาวิชา ตามหลักสูตรของคณะกรรมการ การอาชีวศึกษา หรืออนุมัติหลักสูตรการสอนและการเปิดหลักสูตรการสอนเพิ่มเติม ทั้งนี้ตามระเบียบที่ คณะกรรมการกำหนด

- (๗) ให้ความเห็นชอบการกำหนดค่าธรรมเนียมการศึกษา และค่าธรรมเนียมอื่นของวิทยาลัย
- (๘) ให้ความเห็นชอบรายงานประจำปี งบการเงินประจำปี
- (๙) พิจารณาคำร้องทุกข์ของอาจารย์ ผู้ปกครอง และนักศึกษา
- (๑๐) ดำเนินการอื่นตามที่กฎหมายระบุให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการบริหารวิทยาลัย

มาตรา ๓๕ ผู้รับใบอนุญาตจะทำหน้าที่ผู้อำนวยการหรือแต่งตั้งผู้อำนวยการคนหนึ่งเป็นผู้ดูแล รับผิดชอบการบริหารจัดการวิทยาลัยก็ได้ โดยแจ้งให้ผู้อนุญาตทราบพร้อมกับส่งหลักฐานการแต่งตั้ง ผู้อำนวยการภายในหนึ่งเดือนนับแต่วันแต่งตั้ง

ผู้อำนวยการต้องเป็นผู้ที่มีสัญชาติไทยและมีคุณสมบัติของผู้บริหารสถานศึกษาตามกฎหมายว่าด้วย สภาครูและบุคลากรทางการศึกษา

มาตรา ๓๖ ผู้อำนวยการมีหน้าที่และความรับผิดชอบ ดังต่อไปนี้

- (๑) ต้องทำงานให้กับวิทยาลัยได้เต็มเวลา
- (๒) ดูแลรับผิดชอบงาน ด้านวิชาการของวิทยาลัย
- (๓) เสนอผู้รับใบอนุญาต แต่งตั้งและถอดถอนรองผู้อำนวยการ อาจารย์ บุคลากรทางการศึกษา และเจ้าหน้าที่ของวิทยาลัย
- (๔) ควบคุมปกครองอาจารย์ บุคลากรทางการศึกษา และนักศึกษาของวิทยาลัย
- (๕) จัดทำทะเบียนอาจารย์ บุคลากรทางการศึกษา เจ้าหน้าที่ นักศึกษา และเอกสารอื่นที่เกี่ยวข้อง กับการให้การศึกษา ตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด
- (๖) จัดทำหลักฐานเกี่ยวกับการวัดผลการศึกษา ตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด
- (๗) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามระเบียบ ข้อบังคับของทางราชการ รวมทั้งนโยบาย ข้อกำหนด ระเบียบ และข้อบังคับของวิทยาลัย และหน้าที่ที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๓๗ วิทยาลัย อาจมีรองผู้อำนวยการคนหนึ่งหรือหลายคน เพื่อปฏิบัติหน้าที่ ในวิทยาลัย ตามที่ผู้อำนวยการมอบหมาย

รองผู้อำนวยการต้องมีคุณสมบัติเช่นเดียวกับผู้อำนวยการ

เมื่อผู้อำนวยการพ้นจากตำแหน่ง ให้รองผู้อำนวยการพ้นจากตำแหน่งด้วย

มาตรา ๓๗ ให้ผู้รับใบอนุญาต ทำหน้าที่ ผู้จัดการหรือแต่งตั้งผู้จัดการคนหนึ่งก็ได้ มีหน้าที่และความรับผิดชอบ ดังต่อไปนี้

(๑) ดูแลรับผิดชอบงาน ด้านงบประมาณของวิทยาลัย

(๒) ดูแลรับผิดชอบการบริหารงานทั่วไปของวิทยาลัย

(๓) ปฏิบัติหน้าที่อื่น ตามข้อกำหนด ระเบียบ และข้อบังคับของวิทยาลัยและหน้าที่ที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการแต่งตั้งผู้จัดการ ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๓๘ ให้วิทยาลัย จัดให้มีอาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา เพื่อถ่ายทอดความรู้หรือสนับสนุนการเรียนรู้ ในวิทยาลัยให้เพียงพอ แก่การจัดการศึกษาตามจำนวนนักศึกษา ตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งเป็น อาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา ต้องเป็นผู้ซึ่งมีคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพครูหรือบุคลากรทางการศึกษาตามกฎหมายว่าด้วย สภาครูและบุคลากรทางการศึกษา

เว้นแต่ครูผู้สอนวิชาชีพเฉพาะสาขา ในวิทยาลัยที่ได้รับการยกเว้น ไม่ต้องมีใบประกอบวิชาชีพครู ทั้งนี้ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนดให้สอดคล้องกับคุณสมบัติที่คุรุสภากำหนดและ เป็นไปตามบริบทและมาตรฐานของหลักสูตรการศึกษา

มาตรา ๔๐ การจัดทำเอกสาร เกี่ยวกับกิจการของวิทยาลัย ต้องใช้ภาษาไทย ถ้าเอกสารที่ทำขึ้นเป็นภาษาต่างประเทศ ให้จัดทำคำแปลเป็นภาษาไทย ที่ได้รับการรับรองความถูกต้องแนบพร้อมเอกสารทุกฉบับ การสอนใน วิทยาลัย นอกจากการสอนวิชาภาษาต่างประเทศ ต้องใช้ภาษาไทย หากจะใช้ภาษาต่างประเทศ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๔๑ ให้วิทยาลัย เรียกเก็บค่าธรรมเนียมการศึกษา หรือค่าธรรมเนียมอื่นโดยคำนึงถึงคุณภาพ มาตรฐานการศึกษา และสิทธิประโยชน์ของนักศึกษา ทั้งนี้ ตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด เว้นแต่ การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนด

ส่วนที่ ๒

การดำเนินงานของวิทยาลัย

ที่เปิดสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง และปริญญา

มาตรา ๔๒ ให้นายกสภาวิทยาลัย เป็นผู้เรียกประชุมกรรมการสภาวิทยาลัย

การประชุมกรรมการสภาวิทยาลัย ต้องมีกรรมการสภาวิทยาลัย มาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง

ของจำนวนกรรมการสภาวิทยาลัยทั้งหมด

ให้นายกสภาวิทยาลัย เป็นประธานในที่ประชุม ในกรณีที่นายกสภาวิทยาลัย ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้อุปนายกสภาวิทยาลัยทำหน้าที่ประธานในที่ประชุม ถ้านายกสภาวิทยาลัยและอุปนายกสภาวิทยาลัย ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการสภาวิทยาลัย ซึ่งมาประชุมเลือกกรรมการสภาวิทยาลัยคนหนึ่ง เป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก

กรรมการสภาวิทยาลัยคนหนึ่ง ให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่ง เป็นเสียงชี้ขาด ให้มีการประชุมกรรมการสภาวิทยาลัยอย่างน้อยปี ละสี่ครั้ง

มาตรา ๔๓ สภาวิทยาลัย มีอำนาจและหน้าที่ควบคุมดูแลกิจการทั่วไปของวิทยาลัยและ โดยเฉพาะให้มีอำนาจและหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) อนุมัติแผนพัฒนาของวิทยาลัย เกี่ยวกับการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพของวิทยาลัยให้ สอดคล้องกับนโยบายการศึกษาของชาติ

(๒) ออกข้อบังคับระเบียบ และประกาศของวิทยาลัยเกี่ยวกับการดำเนินการของวิทยาลัย

(๓) กำหนดนโยบายเกี่ยวกับ การจัดการรายได้ ออกข้อบังคับและวางระเบียบเกี่ยวกับการบริหาร การเงินและทรัพย์สินของวิทยาลัย

(๔) จัดสรรทุน ออกเป็นกองทุนประเภทต่างๆและออกข้อบังคับเกี่ยวกับการใช้จ่ายเงินของกองทุน

(๕) อนุมัติแผนการเงินงบดุลงบการเงินประจำปีของกองทุนประเภทต่าง ๆ

(๖) พิจารณาให้ความเห็นชอบหลักสูตรการศึกษาของวิทยาลัย ให้สอดคล้องกับมาตรฐานที่ คณะกรรมการการอาชีวศึกษากำหนด

(๗) อนุมัติการให้ปริญญา ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงและประกาศนียบัตรวิชาชีพ

(๘) พิจารณาและให้ความเห็นชอบ ในการเข้าร่วมดำเนินการจัดตั้งศูนย์วิจัย ห้องทดลองหรือ ห้องปฏิบัติการ เพื่อพัฒนาการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพกับสถานประกอบการหรือภาคเอกชนตาม มาตรา ๔๔

มาตรา ๔๔ สถานประกอบการหรือภาคเอกชน อาจเข้าร่วมดำเนินการ จัดตั้งศูนย์วิจัย ห้องทดลอง หรือห้องปฏิบัติการ เพื่อพัฒนาการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพ ได้ตามความตกลงของวิทยาลัย และ สถานประกอบการหรือภาคเอกชนนั้น ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ด้านความร่วมมือ ในการพัฒนากำลังคน การวิจัย และพัฒนา เพื่อเสริมสร้างมาตรฐานการอาชีวศึกษาและเพิ่มพูนประสบการณ์ของอาจารย์ และบุคลากร ทางการศึกษา ในวิทยาลัย ให้ทันต่อความเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี

รายได้และทรัพย์สินที่เกิดจากการดำเนินการ ของสถานประกอบการ ตามวรรคหนึ่งให้เป็นรายได้ของวิทยาลัยหรือตามข้อตกลง

หลักเกณฑ์และวิธีการ ในการเข้าร่วมดำเนินการของสถานประกอบการหรือภาคเอกชน ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามข้อบังคับของวิทยาลัยหรือตามข้อตกลง

มาตรา ๔๕ ในการปฏิบัติหน้าที่ ตามพระราชบัญญัตินี้ สภาวิทยาลัยจะแต่งตั้งคณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการของวิทยาลัย เพื่อให้กระทำการใดๆ ตามที่มอบหมายก็ได้และเมื่อได้ดำเนินการประการใดแล้ว ให้รายงานให้สภาวิทยาลัยทราบ ทั้งนี้ให้นำมาตรา ๓๓ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๔๖ ให้มีคณะกรรมการพิจารณาดำเน้่งทางวิชาการประจำวิทยาลัย ประกอบด้วย

(๑) ประธานกรรมการซึ่งสภาวิทยาลัยแต่งตั้งจากกรรมการสภาวิทยาลัย

(๒) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจากภายนอกวิทยาลัยนั้น จำนวน ไม่น้อยกว่าหกคน แต่ไม่เกินสิบสองคน ให้อธิการบดีแต่งตั้ง อาจารย์ ในวิทยาลัยคนหนึ่งเป็นเลขานุการ

คุณสมบัติหลักเกณฑ์และวิธีการ การได้มาของกรรมการพิจารณาดำเน้่งทางวิชาการประจำวิทยาลัยตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๔๗ กรรมการพิจารณาดำเน้่งทางวิชาการประจำวิทยาลัย ตามมาตรา ๔๖ มีวาระการดำรงตำแหน่งสามปีและอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้

การแต่งตั้งกรรมการพิจารณาดำเน้่งทางวิชาการประจำวิทยาลัย ซึ่งพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระและการปฏิบัติหน้าที่ของกรรมการพิจารณาดำเน้่งทางวิชาการประจำวิทยาลัย เมื่อดำรงตำแหน่งครบวาระให้นำมาตรา๔๖และมาตรา ๔๗ วรรคแรก มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๔๘ คณะกรรมการพิจารณาดำเน้่งทางวิชาการ ประจำวิทยาลัยมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) พิจารณาเกี่ยวกับตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์ในวิทยาลัย

(๒) พิจารณาและวินิจฉัยเกี่ยวกับการอุทธรณ์ตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์ในวิทยาลัย

(๓) พิจารณาเทียบตำแหน่งทางวิชาการของวิทยาลัยอื่น เข้าสู่ระบบของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน

การประชุมและการดำเนินงานของคณะกรรมการพิจารณาดำเน้่งทางวิชาการประจำวิทยาลัยตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามข้อบังคับของวิทยาลัย

มาตรา ๔๘ ให้วิทยาลัย มีอธิการบดีคนหนึ่ง เป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบการบริหารงานของวิทยาลัยและจะมีรองอธิการบดีคนหนึ่งหรือหลายคนก็ได้ เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่อธิการบดีมอบหมาย

รองอธิการบดีต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามเช่นเดียวกับอธิการบดีและให้อธิการบดีเป็นผู้เสนอ ผู้แต่งตั้งและถอดถอนรองอธิการบดีโดยความเห็นชอบของสภาวิทยาลัย

เมื่ออธิการบดีพ้นจากตำแหน่งให้รองอธิการบดีพ้นจากตำแหน่งด้วย

มาตรา ๕๐ ให้สภาวิทยาลัยแต่งตั้ง อธิการบดี จากผู้ที่มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๕๑ และแจ้งให้สำนักงานคณะกรรมการทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันแต่งตั้ง

มาตรา ๕๑ อธิการบดี ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) สำเร็จการศึกษาชั้นปริญญาตรีหรือเทียบเท่าและมีประสบการณ์ในการสอนหรือการบริหารสถาบันการศึกษาที่เปิดสอนระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่ามาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปีหรือสำเร็จการศึกษาชั้นปริญญาโทหรือเทียบเท่าและมีประสบการณ์ในการสอนหรือการบริหารสถาบันการศึกษาที่เปิดสอนระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่ามาแล้วไม่น้อยกว่าสามปีหรือสำเร็จการศึกษาชั้นปริญญาเอกหรือเทียบเท่าและมีประสบการณ์ในการสอนหรือการบริหารสถาบันการศึกษาที่เปิดสอนระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่ามาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งปี

(๒) ไม่เป็นโรคติดต่อร้ายแรง ตามที่รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษา

(๓) ไม่มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี

(๔) ไม่วิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ

(๕) ไม่เคยถูกออกจากงานหรือราชการเพราะมีความผิดเว้นแต่รัฐมนตรีเห็นว่าความผิดนั้นไม่ขัดต่อการเป็นอธิการบดี

(๖) ไม่เคยได้รับโทษจำคุก โดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกเว้นแต่ในความผิดอันได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๗) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย หากเคยเป็นบุคคลล้มละลายตามคำพิพากษาศาล ต้องพ้นจากการเป็นบุคคลล้มละลายตามคำสั่งศาลแล้วไม่น้อยกว่า ๗ ปี

มาตรา ๕๒ ในกรณีให้อธิการบดี ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองอธิการบดีปฏิบัติหน้าที่แทน ถ้ามีรองอธิการบดีหลายคนให้รองอธิการบดี ซึ่งอธิการบดีมอบหมายปฏิบัติหน้าที่แทน ถ้าอธิการบดีมิได้มอบหมาย ให้รองอธิการบดีซึ่งมีอาวุโสสูงสุดปฏิบัติหน้าที่แทน

ในกรณีที่ไม่มีอธิการบดีหรือไม่มีผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนอธิการบดี ตามวรรคหนึ่งหรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้สภาวิทยาลัยแต่งตั้งผู้ซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๔๗ ปฏิบัติ

หน้าที่แทนอธิการบดี

ให้ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนอธิการบดีมีอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบเช่นเดียวกับอธิการบดีทุกประการ

มาตรา ๕๓ อธิการบดีมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ควบคุมดูแลกิจการของวิทยาลัย ให้เป็นไปตามกฎหมายข้อกำหนด ระเบียบและข้อบังคับของวิทยาลัย รวมทั้งนโยบายและมติของสภาสถาบัน

(๒) จัดให้มีระบบบริหารตามข้อบังคับของวิทยาลัย

(๓) แต่งตั้งและถอดถอนรองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ โดยความเห็นชอบของสภาวิทยาลัย

(๔) แต่งตั้งและถอดถอนอาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาของวิทยาลัย

(๕) ควบคุมดูแลการปฏิบัติหน้าที่ของอาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาของวิทยาลัย

(๖) จัดทำทะเบียนอาจารย์บุคลากรทางการศึกษาและนักศึกษาตามแบบที่คณะกรรมการกำหนด

(๗) ควบคุม การเงิน การพัสดุ สถานที่และทรัพย์สินอื่นของวิทยาลัย ให้เป็นไปตามกฎหมายข้อกำหนด ระเบียบ ข้อบังคับของวิทยาลัยและมติของสภาวิทยาลัย

(๘) เป็นผู้แทนของวิทยาลัยในกิจการทั่วไป

(๙) จัดทำรายงานประจำปี งบการเงินประจำปีและรายงานอื่นๆ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด

(๑๐) รักษาวินัยของนักศึกษา

(๑๑) ระมัดระวังมิให้มีการดำเนินการอันเป็นภัยอย่างร้ายแรงต่อความมั่นคงหรือความปลอดภัยของประเทศ วัฒนธรรมของชาติ ความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ในบริเวณวิทยาลัย

(๑๒) ปฏิบัติหน้าที่อื่น ตามข้อกำหนด ระเบียบและข้อบังคับของวิทยาลัย หน้าที่ที่สภาวิทยาลัยมอบหมายและหน้าที่ที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้

(๑๓) ดำเนินกิจการอื่นอันเป็นปกติธุระที่วิทยาลัยพึงกระทำ

มาตรา ๕๔ เมื่ออธิการบดีพ้นจากตำแหน่ง ให้สภาวิทยาลัยแจ้งให้คณะกรรมการทราบภายในสิบห้า วันนับแต่วันพ้นจากตำแหน่ง

มาตรา ๕๕ อาจารย์ของวิทยาลัยมีตำแหน่งทางวิชาการดังต่อไปนี้

(๑) ศาสตราจารย์หรือศาสตราจารย์พิเศษ

- (๒) รองศาสตราจารย์หรือรองศาสตราจารย์พิเศษ
- (๓) ผู้ช่วยศาสตราจารย์หรือผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ
- (๔) อาจารย์หรืออาจารย์พิเศษ

มาตรา ๕๖ อาจารย์ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

- (๑) สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่าหรือมีความรู้ความชำนาญพิเศษในวิชาใดวิชาหนึ่ง
- (๒) ไม่เป็นโรคตามที่รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษา
- (๓) ไม่มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี
- (๔) ไม่วิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ
- (๕) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ในความผิดอันได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

มาตรา ๕๗ ศาสตราจารย์และศาสตราจารย์พิเศษนั้น จะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ

รองศาสตราจารย์รองศาสตราจารย์พิเศษผู้ช่วยศาสตราจารย์และผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษนั้น ให้อธิการบดีแต่งตั้งโดยความเห็นชอบของสภาวิทยาลัย
อาจารย์และอาจารย์พิเศษนั้น ให้อธิการบดีแต่งตั้ง
ศาสตราจารย์พิเศษรองศาสตราจารย์พิเศษผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษและอาจารย์พิเศษนั้น ให้แต่งตั้งจากผู้ซึ่งมิได้เป็นอาจารย์ประจำของวิทยาลัย

มาตรา ๕๘ นอกจากคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๕๖ หลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งอาจารย์ให้เป็นไปตามข้อบังคับของวิทยาลัยซึ่งหลักเกณฑ์ดังกล่าวต้องไม่ต่ำกว่ามาตรฐานที่คณะกรรมการกำหนด

การพ้นจากตำแหน่งอาจารย์ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อบังคับของวิทยาลัย

มาตรา ๕๙ ศาสตราจารย์ซึ่งมีความรู้ความสามารถและความชำนาญเป็นพิเศษและพ้นจากตำแหน่งไปโดยไม่มีคามคิดสภาวิทยาลัยอาจแต่งตั้งให้เป็นศาสตราจารย์เกียรติคุณในสาขาวิชาที่ศาสตราจารย์นั้นมีความเชี่ยวชาญเพื่อเป็นเกียรติยศได้

คุณสมบัติของผู้ที่จะได้รับการแต่งตั้งให้เป็นศาสตราจารย์เกียรติคุณ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของวิทยาลัย

มาตรา ๖๐ ในกรณีที่ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯแต่งตั้ง ศาสตราจารย์ศาสตราจารย์พิเศษ หรือแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์เกียรติคุณ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ ให้ผู้นั้นมีสิทธิใช้ชื่อศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์หรือผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษแล้วแต่กรณี เป็นคำนำหน้านามเพื่อแสดงวิทยฐานะได้

การใช้คำนำหน้านามตามวรรคหนึ่งถ้าใช้อักษรย่อ ให้ใช้ดังนี้

ศาสตราจารย์ใช้อักษรย่อ ศ.

ศาสตราจารย์พิเศษใช้อักษรย่อ ศ.(พิเศษ)

ศาสตราจารย์เกียรติคุณใช้อักษรย่อ ศ.(เกียรติคุณ)

รองศาสตราจารย์ใช้อักษรย่อ รศ.

รองศาสตราจารย์พิเศษใช้อักษรย่อ รศ.(พิเศษ)

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ใช้อักษรย่อ ผศ.

ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษใช้อักษรย่อ ผศ.(พิเศษ)

มาตรา ๖๑ เมื่ออธิการบดีแต่งตั้งผู้ใด ให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการในวิทยาลัยตามมาตรา ๕๕ (๒) (๓) และ (๔) ให้อธิการบดี แจ้งให้คณะกรรมการทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันแต่งตั้ง

มาตรา ๖๒ บุคคลใด จะเป็นอาจารย์ประจำในวิทยาลัยเกินหนึ่งแห่งไม่ได้

มาตรา ๖๓ ในกรณีที่มีความจำเป็นวิทยาลัย อาจมีผู้ช่วยอาจารย์ได้

ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งเป็น ผู้ช่วยอาจารย์ ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามข้อกำหนดของวิทยาลัย

ส่วนที่ ๓

ปริญญาและเครื่องหมายวิทยฐานะ

มาตรา ๖๔ วิทยาลัย มีอำนาจให้ปริญญาตรีในสาขาวิชาที่มีการสอนในวิทยาลัยได้ การเรียกชื่อปริญญาในสาขาวิชาและการใช้อักษรย่อสำหรับสาขาวิชานั้น ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๖๕ สภาวิทยาลัย โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ อาจออกข้อบังคับกำหนดให้ผู้สำเร็จ การศึกษาระดับปริญญาตรีได้รับปริญญาเกียรตินิยมอันดับหนึ่งหรือปริญญาตรี เกียรตินิยมอันดับสองได้

มาตรา ๖๖ สภาวิทยาลัย อาจออกข้อบังคับกำหนดให้มีประกาศนียบัตรออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษา เฉพาะวิชาได้

มาตรา ๖๗ วิทยาลัย มีอำนาจให้ปริญญาเกียรตินิยมศักดิ์แก่นักศัล ซึ่งสภาวิทยาลัยเห็นว่า ทรงคุณวุฒิ สมควรแก่ปริญญานั้น แต่จะให้ปริญญาดังกล่าว แก่อาจารย์ผู้ดำรงตำแหน่งต่าง ๆ ในวิทยาลัย นายกสภา วิทยาลัยหรือกรรมการสภาวิทยาลัย ในขณะที่ดำรงตำแหน่งนั้นมิได้

สาขาของปริญญาเกียรตินิยมศักดิ์ และหลักเกณฑ์การให้ปริญญาเกียรตินิยมศักดิ์ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของ วิทยาลัย

มาตรา ๖๘ สภาวิทยาลัย อาจกำหนดให้มีครูวิทยฐานะหรือเสมียนวิทยฐานะ เป็นเครื่องหมายแสดง วิทยฐานะ ของผู้ได้รับปริญญา ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงและประกาศนียบัตรวิชาชีพได้และอาจ กำหนดให้มีครูประจำตำแหน่งกรรมการสภาวิทยาลัย ครูประจำตำแหน่งผู้บริหาร หรือครูประจำ ตำแหน่งอาจารย์ของวิทยาลัยได้

การกำหนดลักษณะ ชนิด ประเภท และส่วนประกอบของครูวิทยฐานะ เสมียนวิทยฐานะและครู ประจำตำแหน่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

ครูวิทยฐานะ เสมียนวิทยฐานะ และครูประจำตำแหน่ง จะใช้ในโอกาสใด โดยมีเงื่อนไขอย่างไร ให้ เป็นไปตามข้อบังคับของวิทยาลัย

มาตรา ๖๙ สภาวิทยาลัย อาจกำหนดให้มีตราสัญลักษณ์ เครื่องหมายของวิทยาลัย เครื่องแบบ เครื่องหมาย หรือเครื่องแต่งกายของนักศึกษาได้ โดยทำเป็นข้อบังคับของวิทยาลัย

การใช้ตรา สัญลักษณ์ เครื่องหมายของวิทยาลัยเพื่อการค้าหรือการใช้สิ่งดังกล่าวที่มีใช้เพื่อ ประโยชน์ของวิทยาลัยตามวรรคหนึ่ง ต้องได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากวิทยาลัย

หมวด ๕

ทรัพย์สินและการบัญชี

มาตรา ๗๐ ทุนของวิทยาลัย ประกอบด้วยเงินและทรัพย์สิน ตามที่ระบุไว้ในข้อกำหนด เมื่อจัดตั้ง รวมทั้ง เงินและทรัพย์สินอื่น ที่ได้มาในภายหลัง

ที่มาของทุนวิทยาลัยตามวรรคหนึ่ง ได้แก่

(๑) ทุนจากผู้รับใบอนุญาต ซึ่งประกอบด้วย เงินและทรัพย์สินอื่นที่ระบุในข้อกำหนดเมื่อจัดตั้ง และที่จัดหาเพิ่มเติมในภายหลัง

(๒) ทุนจากการได้รับบริจาค ซึ่งประกอบด้วย เงินและทรัพย์สินอื่นที่มีผู้บริจาคหรืออุทิศให้ วิทยาลัยโดยระบุเงื่อนไขให้ใช้ได้เฉพาะแต่ดอกผล

(๓) ทุนสะสม ซึ่งประกอบด้วย เงินและทรัพย์สินอื่นที่ได้มาจากผลการดำเนินงานของวิทยาลัยที่ ผ่านมา

มาตรา ๗๑ วิทยาลัยใด เปิดสอนระดับปริญญาให้แยกบัญชีรายรับและรายจ่ายการจัดการศึกษา ระดับที่สูงกว่าระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง มาจัดสรรเป็นกองทุนประเภทต่างๆ ที่มีลักษณะและ วัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

(๑) กองทุนทั่วไป ได้แก่ เงินและทรัพย์สินอื่นที่จัดสรรไว้เพื่อใช้ในการดำเนินกิจการทั่วไปของ วิทยาลัย

(๒) กองทุนทรัพย์สินถาวร ได้แก่ ทรัพย์สินถาวรทุกประเภทที่ใช้ในการดำเนินงานของวิทยาลัย เป็นส่วนรวม รวมทั้งเงินที่จัดสรรไว้เพื่อจัดหาเพิ่มเติม ก่อสร้างและดัดแปลงทรัพย์สินถาวรของวิทยาลัย ให้ ดีขึ้น แต่ไม่รวมถึงทรัพย์สินถาวรที่เป็นของกองทุนอื่นโดยเฉพาะ

(๓) กองทุนวิจัย ได้แก่ เงินและทรัพย์สินอื่นที่จัดสรรไว้เพื่อใช้ในการค้นคว้าหาความรู้ ความก้าวหน้าทางวิชาการ การส่งเสริมและสนับสนุนงานวิจัย รวมทั้งการคิดค้นสิ่งประดิษฐ์

(๔) กองทุนห้องสมุดและเทคโนโลยี ได้แก่ เงินและทรัพย์สินอื่นที่จัดสรรไว้เพื่อใช้ซื้อหนังสือ วารสาร สื่อการศึกษา อุปกรณ์ เครื่องมือ เทคโนโลยี และทรัพย์สินอื่นที่ใช้ในห้องสมุด

(๕) กองทุนพัฒนาบุคลากร ได้แก่ เงินและทรัพย์สินที่จัดสรรไว้เพื่อใช้ในการให้ทุนการศึกษาและ การฝึกอบรมแก่อาจารย์และเจ้าหน้าที่ของวิทยาลัย ทั้งนี้ ตามข้อกำหนดของวิทยาลัย

(๖) กองทุนสงเคราะห์ ได้แก่ เงินและทรัพย์สินอื่น ที่จัดสรรไว้ เพื่อใช้ในการให้ทุนแก่นักศึกษาและ การสงเคราะห์อื่นที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษา การให้สวัสดิการแก่อาจารย์ประจำและเจ้าหน้าที่ของวิทยาลัยและ การสงเคราะห์อื่น ๆ ทั้งนี้ ตามข้อกำหนดของวิทยาลัย

(๗) กองทุนคงเงินต้นหรือกองทุนอื่น ได้แก่ เงินและทรัพย์สินอื่นที่จัดสรรไว้เพื่อใช้ในวัตถุประสงค์ อื่นตามที่สภาวิทยาลัยกำหนดตามความจำเป็นและเหมาะสม

การบริหารกองทุนแต่ละประเภทนั้น ให้เป็นไปตามข้อบังคับของวิทยาลัย

มาตรา ๗๒ รายได้ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน ดังนี้

(๑) เงินผลประโยชน์ ค่าบำรุง ค่าธรรมเนียม ค่าปรับ และค่าบริการต่างๆ ของวิทยาลัย

(๒) เงินและทรัพย์สินอื่นที่มีผู้บริจาคหรืออุทิศให้แก่วิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน โดยไม่มีเงื่อนไขที่ ระบุให้ใช้ได้เฉพาะแต่ดอกผล

(๓) เงินอุดหนุนจากรัฐ

(๔) รายได้หรือผลประโยชน์ที่ได้จากการลงทุนและจากทรัพย์สินของวิทยาลัย

(๕) รายได้และทรัพย์สินที่เกิดจากการดำเนินการจัดตั้งศูนย์วิจัย ห้องทดลอง หรือห้องปฏิบัติการของวิทยาลัย หรือวิทยาลัยดำเนินการร่วมกับสถานประกอบการ เพื่อพัฒนาการอาชีวศึกษา เป็นต้น

(๖) รายได้และผลประโยชน์อย่างอื่น

รายได้ของวิทยาลัย ให้ถือเป็นรายได้ของกองทุนทั่วไป นอกจากรายได้ที่เกิดจากกองทุนใด โดยเฉพาะให้ถือเป็นรายได้ของกองทุนนั้น

รายได้จากการบริจาคเงินเกินกว่าจำนวนที่คณะกรรมการกำหนด วิทยาลัย ต้องจัดทำแผนการใช้จ่ายเงินและบันทึกบัญชีตามแผนการใช้จ่ายเงินดังกล่าวเป็นรายปี สำหรับเงินส่วนที่เหลือเมื่อสิ้นปีให้กันไว้จ่ายในงวดต่อไป

มาตรา ๗๓ ทุกต้นปีการศึกษา วิทยาลัยต้องจัดให้มีเงินในกองทุนประเภทต่างๆ เป็นจำนวนเพียงพอที่จะดำเนินงานได้ ถ้ากองทุนใดมีจำนวนเงินไม่เพียงพอให้โอนเงินในกองทุนทั่วไปให้มีจำนวนเพียงพอ

ในกรณีที่เงินในกองทุนทั่วไปมีจำนวนไม่เพียงพอที่จะดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ได้ผู้รับใบอนุญาตต้องจัดหาเพิ่มเติมให้เพียงพอแก่การดำเนินงาน

มาตรา ๗๔ ให้วิทยาลัยจัดวางระบบและจัดทำบัญชี การเงินและ บัญชีอื่น ของวิทยาลัย ตามแบบและระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

ให้ผู้จัดการ หรืออธิการบดี นำงบการเงินเสนอต่อคณะกรรมการบริหารวิทยาลัย หรือสภาวิทยาลัย ภายในร้อยห้าสิบวัน นับแต่วันสิ้นรอบปีทางบัญชี

วันเริ่มและวันสิ้นสุดรอบปีทางบัญชี ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการบริหารวิทยาลัย หรือสภาวิทยาลัยกำหนด

มาตรา ๗๕ หลังการปิดรอบบัญชีประจำปี หากวิทยาลัยที่เปิดสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง มีรายรับสูงกว่ารายจ่าย ให้รายได้ส่วนนั้นตกเป็นของผู้รับใบอนุญาต

วิทยาลัยที่เปิดสอนระดับปริญญาเมื่อปรากฏว่ากองทุนทั่วไปมีรายได้สูงกว่าค่าใช้จ่ายประจำปีให้อธิการบดีเสนอสภาวิทยาลัยดำเนินการดังนี้

(๑) ให้นำเงินรายได้ส่วนที่สูงกว่าค่าใช้จ่ายประจำปี ในกองทุนทั่วไปโอนไปชดใช้กองทุนอื่นใด ที่มียอดติดลบก่อน

(๒) ให้จัดสรรเงินส่วนที่เหลือจากที่โอนไปตาม (๑) ให้กองทุนประเภทต่างๆรวมกัน ไม่น้อยกว่าร้อยละหกสิบและจัดสรรผลประโยชน์ให้ผู้รับใบอนุญาตไม่เกินร้อยละสามสิบ โดยให้มียอดคงเหลืออยู่เป็นทุนดำเนินงานของกองทุนทั่วไป ไม่น้อยกว่าร้อยละสิบ

หมวด ๖

การอุดหนุนและการส่งเสริม

มาตรา ๗๖ ผู้อำนวยการ อาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาของวิทยาลัยที่สอนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ หรือประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ระบบสวัสดิการให้อยู่ในกองทุนสงเคราะห์ อธิการบดี อาจารย์และเจ้าหน้าที่ของวิทยาลัย ที่สอนในระดับปริญญา ให้อยู่ภายใต้บังคับของ กฎหมายประกันสังคม และกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน

มาตรา ๗๗ ให้อำนาจอุดหนุนและส่งเสริมวิทยาลัย ดังต่อไปนี้

(๑) จัดบุคลากรทางการศึกษา พร้อมทั้งค่าตอบแทนบุคลากรดังกล่าว ให้อบรมในกรณีขาดแคลน หรือในกรณีมุ่งเน้นวิชาการด้านใดด้านหนึ่ง

(๒) จัดอาจารย์พร้อมทั้งค่าตอบแทนอาจารย์ ให้รวมทั้งจัดหาอุปกรณ์การศึกษา สิ่งอำนวยความสะดวก บริการ และความช่วยเหลืออื่นทางการศึกษา สำหรับนักศึกษาพิการผู้ด้อยโอกาสและผู้มีความสามารถพิเศษ

(๓) ยกเว้นอากรขาเข้าสินค้าประเภทครุภัณฑ์และอุปกรณ์ที่ใช้ในการศึกษา และการวิจัย โดยการรับรองของคณะกรรมการ ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากร

(๔) ยกเว้นภาษีเงินได้ให้แก่ผู้รับใบอนุญาต และผู้ลงทุนในนิติบุคคล ที่ได้รับอนุญาตจัดตั้งวิทยาลัย สำหรับเงินปันผลหรือเงินส่วนแบ่งของกำไร ที่ได้รับจากการดำเนินงานกิจการวิทยาลัย ทั้งนี้ ตามที่กำหนดใน ประมวลรัษฎากร

(๕) ยกเว้นภาษีโรงเรือนและที่ดิน ภาษีป้าย หรือภาษีอื่นใด เช่นเดียวกับสถานศึกษาของรัฐ

(๖) ส่งเสริมและสนับสนุนการให้มีการใช้ทรัพยากรร่วมกันระหว่างวิทยาลัยกับสถาบันการศึกษา ของรัฐ หรือสถานประกอบการ โดยให้สิทธิพิเศษทางภาษีแก่สถานประกอบการ ทั้งนี้ให้เป็นไปตามที่ กำหนดในประมวลรัษฎากร

หมวด ๗

การกำกับดูแล

มาตรา ๗๘ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้อำนาจพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไป ในวิทยาลัย หรือสถานที่ใด ซึ่งมีหลักฐานว่า ได้มีการจัดการศึกษาระดับปริญญา โดยไม่ได้รับอนุญาต ใน ระหว่างเวลาทำการ เพื่อตรวจสอบการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้

ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ซึ่งเกี่ยวข้องอำนวยความสะดวก หรือให้คำชี้แจงแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามสมควร

มาตรา ๘๕ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๘๖ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวแก่บุคคลที่เกี่ยวข้อง บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๘๗ ห้ามมิให้วิทยาลัย รับเงินทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากบุคคลใด ซึ่งการรับนั้น อาจเป็นภัยต่อความมั่นคงหรือความปลอดภัยของประเทศ หรือขัดต่อวัฒนธรรมของชาติ หรือศีลธรรมอันดีของประชาชน

มาตรา ๘๘ ในกรณีที่วิทยาลัย ต้องหยุดสอนติดต่อกันเกินเจ็ดวัน อันมิใช่เป็นการหยุดตามปกติของวิทยาลัย เว้นแต่มีเหตุจำเป็นอันไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ ในกรณีเช่นนั้น ให้แจ้งเป็นหนังสือให้ผู้อนุญาตทราบพร้อมด้วยเหตุผลของการหยุดสอน

มาตรา ๘๙ ในกรณีที่ปรากฏว่าอาคารสถานที่หรือบริเวณที่ตั้งของวิทยาลัยมีสภาพขัดต่อสุขลักษณะหรืออนามัย ไม่มั่นคงหรือมีเหตุอื่นอันอาจเป็นอันตรายแก่นักศึกษา ให้รัฐมนตรีมีอำนาจสั่งเป็นหนังสือให้ผู้อำนวยความสะดวก หรืออธิการบดี ดำเนินการแก้ไขปรับปรุงให้เสร็จภายในกำหนดเวลาอันสมควร หรือเมื่อเห็นเป็นการจำเป็นจะสั่งให้วิทยาลัย หยุดสอนในระหว่างเวลาที่ต้องดำเนินการแก้ไขปรับปรุง หรือจนกว่าจะเห็นว่าเหตุที่สั่งให้หยุดสอนนั้นได้ผ่านพ้นไปแล้วก็ได้

มาตรา ๙๐ ห้ามมิให้ผู้รับใบอนุญาต กรรมการสภาวิทยาลัย อธิการบดี กรรมการบริหารวิทยาลัย ผู้อำนวยการ ผู้จัดการ อาจารย์ หรือเจ้าหน้าที่ของวิทยาลัย ใช้หรือยอมให้ผู้อื่นใช้

(๑) ชื่อตราสัญลักษณ์หรือเครื่องหมายของวิทยาลัย นอกเหนือไปจากที่ระบุไว้ในข้อบังคับของวิทยาลัย

(๒) สถานที่เพื่อการอันมิชอบด้วยกฎหมายหรือขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนหรือการอันไม่ควรแก่กิจการของวิทยาลัย

มาตรา ๙๑ เมื่อปรากฏว่าวิทยาลัยใดไม่ดำเนินการ ในสิ่งที่จำเป็นต่อการจัดการศึกษาตาม โครงการที่ได้รับใบอนุญาตภายในกำหนดหนึ่งปี นับแต่วันที่ได้รับใบอนุญาต ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการเพิกถอนใบอนุญาตนั้น

มาตรา ๘๖ การโฆษณาของวิทยาลัย ต้องไม่ใช่ข้อความอันเป็นเท็จหรือไม่ตรงกับข้อเท็จจริงตามที่
ได้รับใบอนุญาตหรือไม่ตรงตามข้อกำหนดหรือเป็นข้อความที่อาจก่อให้เกิดผลเสียต่อสังคมเป็นส่วนรวม
ข้อความตามวรรคหนึ่ง หมายความว่ารวมถึง การกระทำที่ปรากฏด้วยตัวอักษรภาพภาพยนตร์
แสงเสียงเครื่องหมายหรือการกระทำอย่างใดๆ ที่ทำให้บุคคลทั่วไปสามารถเข้าใจความหมายได้

ในกรณีที่วิทยาลัยใด ไม่ดำเนินการตามคำสั่งของคณะกรรมการหรือฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตาม
หลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนดตามวรรคหนึ่งให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการมี
อำนาจเพิกถอนใบอนุญาตนั้นทั้งนี้โดยคำนึงถึงความร้ายแรงแห่งพฤติกรรมที่กระทำผิด

มาตรา ๘๗ วิทยาลัยใด ไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดของวิทยาลัย หรือแก้ไขข้อกำหนดของวิทยาลัย
ตามมาตรา ๒๔ โดยไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด ให้รัฐมนตรีโดย
คำแนะนำของคณะกรรมการมีอำนาจสั่งการตามควรแก่กรณี

การสั่งการตามวรรคหนึ่งไม่กระทบถึงการดำเนินคดีกับผู้กระทำการอันกฎหมายนั้นๆ บัญญัติเป็น
ความผิด และกำหนดโทษไว้

มาตรา ๘๘ เมื่อวิทยาลัยใด มีเหตุอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) ไม่มีทุนพอจะดำเนินการต่อไป หรือมีหนี้สินเกินทรัพย์สินหรือมีฐานะการเงิน ไม่มั่นคง
อันอาจเกิดความเสียหายแก่วิทยาลัย

(๒) ฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงเงื่อนไขที่รัฐมนตรีกำหนด หรือ
ประกาศที่ออกหรือกำหนดตามพระราชบัญญัตินี้ หรือไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดของวิทยาลัยหรือคำสั่งของ
พนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งสั่งการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้เมื่ออาจทำให้เกิดความเสียหายแก่วิทยาลัย หรือไม่
ปฏิบัติตามคำสั่งของรัฐมนตรีซึ่งสั่งการตามมาตรา ๘๕

(๓) ผู้รับใบอนุญาต กรรมการสภาวิทยาลัย อธิการบดี กรรมการบริหารวิทยาลัย ผู้อำนวยการ
ผู้จัดการ อาจารย์ หรือเจ้าหน้าที่ของวิทยาลัยหรือนักศึกษาของวิทยาลัย ดำเนินการอันเป็นภัยอย่างร้ายแรง
ต่อความมั่นคงหรือความปลอดภัยของประเทศวัฒนธรรมของชาติความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของ
ประชาชน

ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการมีอำนาจสั่งให้วิทยาลัยอยู่ในความควบคุมของ
สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนและให้รัฐมนตรีแต่งตั้งคณะกรรมการควบคุม
วิทยาลัยขึ้นคณะหนึ่งประกอบด้วยกรรมการไม่น้อยกว่าห้าคนแต่ไม่เกินสิบห้าคน ทำหน้าที่แทน
คณะกรรมการบริหาร หรือสภาวิทยาลัยแล้วแต่กรณีและให้ปิดประกาศคำสั่งควบคุมที่หน้าวิทยาลัย

มาตรา ๘๕ เมื่อรัฐมนตรีมีคำสั่งควบคุมวิทยาลัยใดแล้ว ห้ามมิให้ผู้รับใบอนุญาต กรรมการสภาวิทยาลัย อธิการบดี กรรมการบริหารวิทยาลัย ผู้อำนวยการ ผู้อำนวยการ อาจารย์ หรือเจ้าหน้าที่ของวิทยาลัย ปฏิบัติหน้าที่ในวิทยาลัยนั้นต่อไป เว้นแต่คณะกรรมการควบคุมวิทยาลัยจะได้มอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ต่อไป

ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาต กรรมการสภาวิทยาลัย อธิการบดี กรรมการบริหารวิทยาลัย ผู้อำนวยการ ผู้อำนวยการ อาจารย์ หรือเจ้าหน้าที่ของวิทยาลัยได้รับมอบหมายตามวรรคหนึ่งให้จัดการอันสมควรเพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยในวิทยาลัยดูแลรักษาทรัพย์สินของวิทยาลัยและส่งมอบทรัพย์สินพร้อมด้วยสมุดบัญชี เอกสารและสิ่งอื่นอันเกี่ยวกับกิจการและทรัพย์สินของวิทยาลัยให้แก่คณะกรรมการควบคุมวิทยาลัยโดยมิชักช้า

มาตรา ๘๖ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจสั่งให้ข้าราชการในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการไปปฏิบัติงานในวิทยาลัยในระหว่างเวลาที่วิทยาลัยอยู่ในความควบคุมของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการอาชีวศึกษา เอกชนได้ตามความจำเป็น โดยให้ถือว่าเป็นการปฏิบัติราชการตามปกติ

มาตรา ๘๗ วิทยาลัยอาจอุทธรณ์คำสั่งควบคุมต่อรัฐมนตรีได้ภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งให้รัฐมนตรีมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ขึ้นคณะหนึ่งประกอบด้วยผู้แทนวิทยาลัยจำนวนสามคนผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการอาชีวศึกษาเอกชนจำนวนสามคนและผู้ทรงคุณวุฒิในปัญหาที่เกี่ยวข้องจำนวนสามคนเป็นผู้พิจารณาเสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีเพื่อชี้ขาดตามมติของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์

มาตรา ๘๘ เมื่อคณะกรรมการควบคุมวิทยาลัยเห็นว่า วิทยาลัยที่ถูกควบคุมสมควรจะดำเนินกิจการของตนเองได้ต่อไปหรือเมื่อผู้รับใบอนุญาตร้องขอจะดำเนินกิจการของตนต่อไปต่อคณะกรรมการควบคุมวิทยาลัยให้คณะกรรมการควบคุมวิทยาลัยรายงานให้รัฐมนตรีทราบถ้ารัฐมนตรีเห็นสมควรให้มีคำสั่งเลิกการควบคุมและประกาศคำสั่งเพิกถอนการควบคุมที่หน้าวิทยาลัยและให้คณะกรรมการควบคุมวิทยาลัยส่งมอบทรัพย์สินพร้อมด้วยสมุดบัญชีเอกสารและสิ่งอื่นอันเกี่ยวกับกิจการและทรัพย์สินของวิทยาลัยให้แก่วิทยาลัยโดยมิชักช้า

มาตรา ๘๙ เมื่อคณะกรรมการควบคุมวิทยาลัยเห็นว่าวิทยาลัยที่ถูกควบคุมไม่อาจดำเนินกิจการต่อไปได้หรือไม่ควรให้ดำเนินกิจการต่อไปและมีเหตุสมควร เพิกถอนใบอนุญาตให้รายงานต่อรัฐมนตรีเพื่อพิจารณารัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการมีอำนาจ สั่งเพิกถอนใบอนุญาตได้

มาตรา ๕๔ เมื่อคณะกรรมการควบคุมวิทยาลัยรายงานต่อรัฐมนตรี ว่ามีเหตุสมควรเพิกถอนใบอนุญาตให้คณะกรรมการมีคำสั่งให้วิทยาลัยส่งมอบเอกสาร เกี่ยวกับผลการเรียนของนักศึกษาทั้งหมดของวิทยาลัยนั้น ให้แก่สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการอาชีวศึกษาเอกชน ภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการกำหนด

ให้เลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการอาชีวศึกษาเอกชน เป็นผู้ออกหนังสือรับรองผลการเรียนของนักศึกษาในวิทยาลัยดังกล่าวตามหลักฐานที่ได้รับมอบตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๕๕ เมื่อรัฐมนตรีมีคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตให้ถือว่าวิทยาลัยดังกล่าวหมดสภาพการเป็นนิติบุคคลสถานศึกษา ให้คณะกรรมการควบคุมวิทยาลัยแต่งตั้งผู้ชำระบัญชีและให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่าด้วยการชำระบัญชีบริษัทจำกัด มาใช้บังคับแก่การชำระบัญชีของวิทยาลัยโดยอนุโลม

เมื่อได้ชำระบัญชีแล้วยังมีทรัพย์สินเหลืออยู่ให้ผู้ชำระบัญชีคืนแก่ผู้รับใบอนุญาต

มาตรา ๕๖ ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานระหว่างการควบคุมหรือชำระบัญชีในวิทยาลัยให้จ่ายจากทรัพย์สินของวิทยาลัยนั้น

คณะกรรมการควบคุมวิทยาลัย อาจได้รับเงินค่าตอบแทนในการปฏิบัติหน้าที่ตามที่รัฐมนตรีกำหนดโดยจ่ายจากทรัพย์สินของวิทยาลัยนั้น

มาตรา ๕๗ ให้กรรมการควบคุมวิทยาลัยเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๕๘ เมื่อปรากฏว่า ผู้อำนวยการหรืออธิการบดี

(๑) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๕ วรรค ๒ หรือ มาตรา ๕๑

(๒) ผ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๖ หรือมาตรา ๕๑ หรือข้อบังคับหรือข้อกำหนดของวิทยาลัย

(๓) ดำเนินกิจการวิทยาลัยหรือปล่อยให้ผู้อื่นกระทำการใดๆ ที่ทำให้การจัดการศึกษาของวิทยาลัยนั้น ไม่มีคุณภาพทางวิชาการหรือไม่มีมาตรฐานการศึกษาตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนดและเป็นเหตุให้เกิดความเสื่อมเสียแก่วิทยาลัย

ให้ผู้มีอำนาจแต่งตั้งตามกฎหมายนี้ เป็นผู้มีอำนาจถอดถอนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบผลการสอบสวน

มาตรา ๕๙ เมื่อปรากฏว่าอาจารย์ในวิทยาลัย ผู้ใด

(๑) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๕๖ หรือได้รับการแต่งตั้งไม่เป็นไปตาม

ข้อบังคับตามมาตรา ๕๘

(๒) ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๖๒ หรือข้อบังคับหรือข้อกำหนดของวิทยาลัย

(๓) กระทำการในลักษณะที่อาจเป็นภัยอย่างร้ายแรงต่อความมั่นคงหรือความปลอดภัยของประเทศวัฒนธรรมของชาติความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน

ให้ผู้อำนวยการ หรืออธิการบดี ดำเนินการสอบสวน ถ้าเห็นว่าอาจารย์ในวิทยาลัยผู้ซึ่งถูกสอบสวนขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามหรือได้รับการแต่งตั้งไม่เป็นไปตามข้อบังคับตาม (๑) กระทำการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม (๒) หรือกระทำการตาม (๓) ให้ดำเนินการ เพื่อถอดถอนอาจารย์ผู้นั้นออกจากตำแหน่งภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ทราบผลการสอบสวนทั้งนี้ ให้อาจารย์มีสิทธิยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการภายในสามสิบวันคำวินิจฉัยของคณะกรรมการถือเป็นเด็ดขาด

ถ้าผู้อำนวยการ หรืออธิการบดีไม่ดำเนินการตามวรรคสอง ให้คณะกรรมการบริหารวิทยาลัย หรือสภาวิทยาลัย ดำเนินการแทนและให้ดำเนินการต่อผู้อำนวยการ หรืออธิการบดีตามควรแก่กรณีต่อไป

เมื่อได้ดำเนินการถอดถอนอาจารย์ของวิทยาลัยหรือดำเนินการต่อผู้อำนวยการ หรืออธิการบดีตามวรรคสองหรือวรรคสามแล้วให้รายงานสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการอาชีวศึกษาเอกชนเพื่อทราบ

มาตรา ๑๐๐ การสอบสวนตามมาตรา ๑๕ วรรค ๒ มาตรา ๕๑ และมาตรา ๕๖ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของวิทยาลัย ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๑๐๑ ผู้ซึ่งถูกถอดถอนตามมาตรา ๑๕ วรรค ๒ หรือมาตรา ๕๑ หรือมาตรา ๕๖ แล้วแต่กรณีอาจได้รับแต่งตั้งให้เป็นผู้อำนวยการ หรืออธิการบดี หรืออาจารย์ในวิทยาลัยอีกได้เมื่อได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการ ทั้งนี้ต้องพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่ถูกลดออกจากตำแหน่ง

หมวด ๘

การโอนและการเลิกกิจการ

มาตรา ๑๐๒ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดประสงค์จะโอนใบอนุญาตจัดตั้งวิทยาลัยให้แก่ผู้มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๗ ให้ยื่นคำขอต่อผู้อนุญาตพร้อมทั้งแสดงเหตุผลและรายละเอียดเกี่ยวกับการโอนดังกล่าวและรายละเอียดเกี่ยวกับผู้รับโอน

มาตรา ๑๐๓ ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตตาย ให้ทายาทซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๗ หรือในกรณีที่มีทายาทหลายคน ให้ทายาทด้วยกันนั้นตกลงตั้งทายาทคนหนึ่งซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๗ เป็นผู้ยื่นคำขอรับโอนใบอนุญาตต่อผู้อนุญาตภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ผู้รับใบอนุญาตตายหรือภายในระยะเวลาที่ผู้อนุญาตขยายเวลาให้ตามความจำเป็น ถ้าไม่มีการยื่นคำ

ขอภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้ผู้อนุญาตมีคำสั่งควบคุมวิทยาลัยตามคำแนะนำของคณะกรรมการบริหารวิทยาลัย

ทั้งนี้ ให้ยกเว้นคุณสมบัติ ตามมาตรา ๑๗ (๒) ให้ทายาทที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ สามารถบริหารงานภายใต้คำแนะนำของคณะกรรมการบริหารวิทยาลัย

มาตรา ๑๐๔ ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๗ ให้ผู้อนุญาตมีคำสั่งให้ผู้รับใบอนุญาตจัดหาผู้มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๗ เพื่อรับโอนใบอนุญาตให้จัดตั้งวิทยาลัย ภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่ผู้อนุญาตมีคำสั่งดังกล่าวหรือภายในระยะเวลาที่ผู้อนุญาตขยายเวลาให้ตามความจำเป็น ถ้าผู้รับใบอนุญาตไม่ปฏิบัติตามคำสั่งภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้ผู้อนุญาตมีคำสั่งควบคุมวิทยาลัยตามมาตรา ๑๐๓

มาตรา ๑๐๕ ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตเป็นนิติบุคคลและสิ้นสภาพนิติบุคคลตามกฎหมาย และไม่มี การยื่นคำขอรับโอนใบอนุญาตให้จัดตั้งวิทยาลัยภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่สิ้นสภาพนิติบุคคล ให้ผู้อนุญาต มีคำสั่งควบคุมวิทยาลัยตามมาตรา ๑๐๓

มาตรา ๑๐๖ การโอนใบอนุญาตจัดตั้ง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชนให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

ในระหว่างการดำเนินการเพื่อให้มีการโอนใบอนุญาตตามมาตรา ๑๐๒ มาตรา ๑๐๓ หรือมาตรา ๑๐๔ ให้ผู้อำนวยการ หรืออธิการบดี มีอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบเสมือนผู้รับใบอนุญาต

มาตรา ๑๐๗ ในกรณีที่มีคำสั่งให้โอนใบอนุญาตจัดตั้งวิทยาลัย ให้ผู้รับโอนรับไปซึ่งบรรดาสีทธิ และหน้าที่ตามใบอนุญาตจัดตั้งวิทยาลัย

ในกรณีที่ผู้อนุญาต มีคำสั่งไม่ให้โอนใบอนุญาตจัดตั้งวิทยาลัยตามมาตรา ๑๐๒ มาตรา ๑๐๓ หรือ มาตรา ๑๐๔ แล้วแต่กรณี ให้มีคำสั่งควบคุมวิทยาลัย ตามคำแนะนำของคณะกรรมการบริหารวิทยาลัย

มาตรา ๑๐๘ ในการขอลเลิกกิจการวิทยาลัย ให้ผู้รับใบอนุญาตยื่นคำขอพร้อมทั้งแสดงรายละเอียด และเหตุผลที่ต้องการขอลเลิกกิจการต่อผู้อนุญาตก่อนสิ้นปีการศึกษาไม่น้อยกว่าเก้าสิบวัน

ในกรณีที่มิเหตุจำเป็นต้องเลิกกิจการวิทยาลัยก่อนสิ้นปีการศึกษา ให้ยื่นคำขอตามวรรคหนึ่งต่อผู้อนุญาตไม่น้อยกว่าสามสิบวันก่อนวันที่ประสงค์จะเลิกกิจการ

เมื่อได้รับคำขอตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ให้ผู้อนุญาตโดยคำแนะนำของคณะกรรมการมีคำสั่ง อนุญาตให้เลิกกิจการวิทยาลัยได้ ทั้งนี้ ภายใต้หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด โดย พิจารณาถึงประโยชน์และส่วนได้เสียของนักศึกษาในวิทยาลัยนั้นเป็นสำคัญ

หมวด ๕
บทกำหนดโทษ

มาตรา ๑๐๕ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๗ หรือ ๑๘ และ ๑๙ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปีหรือปรับไม่เกินห้าแสนบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๐๖ วิทยาลัยใด ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๗ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินสามแสนบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๐๗ วิทยาลัยใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๔ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท

มาตรา ๑๐๘ วิทยาลัยใด ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวง ที่ออกตามมาตรา ๓๐ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินสามแสนบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๐๙ วิทยาลัยใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๔ มาตรา ๓๑ หรือมาตรา ๓๓ วรรคสาม ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๑๑๐ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๒ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาทและปรับอีกวันละห้าพันบาทตลอดระยะเวลาที่ยังฝ่าฝืน

มาตรา ๑๑๑ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการ คณะกรรมการอื่นหรือคณะอนุกรรมการ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๑๑๒ ผู้ใดรับตำแหน่งผู้อำนวยการ หรือรองผู้อำนวยการ อธิการบดีหรือรองอธิการบดี หรืออาจารย์ประจำหรือผู้ช่วยอาจารย์โดยที่รู้ว่าตนขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๕ วรรค ๒ หรือ มาตรา ๕๑ หรือมาตรา ๕๒ วรรคสองหรือมาตรา ๕๖ หรือ ๖๓ วรรค ๒ แล้วแต่กรณีต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๑๑๓ ผู้อำนวยการ หรืออธิการบดีผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๖ (๕) (๖) หรือตามมาตรา ๕๓ (๖) (๗) หรือ (๘) หรือมาตรา ๓๔ หรือมาตรา ๘๒ หรือมาตรา ๘๓ หรือมาตรา ๘๕ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท

มาตรา ๑๑๘ ผู้ใดไม่อำนวยความสะดวกตามสมควรแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๗๘
วรรคสองต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๑๑๙ วิทยาลัยใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๘๑ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งล้านบาท
ในกรณีที่วิทยาลัยใด กระทำความผิดตามมาตรา ๘๑ กรรมการบริหารวิทยาลัย หรือสภาวิทยาลัย
ผู้อำนวยการหรืออธิการบดีหรือผู้รับผิดชอบในการดำเนินการของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชนนั้น ต้องรับ
โทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้นด้วย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าตนมิได้มีส่วนในการกระทำความผิดของ
วิทยาลัยนั้น

มาตรา ๑๒๐ ผู้รับใบอนุญาต กรรมการบริหารวิทยาลัย หรือสภาวิทยาลัย ผู้อำนวยการ หรือ
อธิการบดี อาจารย์หรือเจ้าหน้าที่ของวิทยาลัยผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๘๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือ
ปรับไม่เกินสามแสนบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๒๑ ผู้อำนวยการ หรืออธิการบดี อาจารย์หรือเจ้าหน้าที่ของวิทยาลัยผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๘๕
ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินสามแสนบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๒๒ วิทยาลัยใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการตามมาตรา ๘๕ ต้องระวางโทษปรับ
ไม่เกินหนึ่งแสนบาทและปรับอีกวันละห้าพันบาทตลอดระยะเวลาที่ยังฝ่าฝืน

มาตรา ๑๒๓ ผู้ใดใช้ครูวิทยฐานะเต็มวิทยฐานะครูประจำตำแหน่งเครื่องแบบเครื่องหมาย
หรือเครื่องแต่งกายของนักศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน โดยไม่มีสิทธิที่จะใช้หรือแสดงด้วยประการ
ใดๆว่าตนมีประกาศนียบัตรอนุปริญาตปริญญาประกาศนียบัตรบัณฑิตหรือตำแหน่งของวิทยาลัยโดยที่ตน
ไม่มีสิทธิถ้าได้กระทำเพื่อให้บุคคลอื่นเชื่อว่าตนมีสิทธิที่จะใช้หรือมีวิทยฐานะหรือตำแหน่งเช่นนั้นต้องระวาง
โทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินสามแสนบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๒๔ ผู้ใดปลอม เลียนแบบ ซึ่งตราเครื่องหมายหรือสัญลักษณ์ของวิทยาลัย ไม่ว่าจะทำเป็นลิ
โดหรือทำด้วยวิธีใดๆหรือทำให้ปรากฏที่วัตถุหรือสินค้าใดๆ โดยไม่ได้รับอนุญาตจากวิทยาลัยต้องระวาง
โทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๒๕ ผู้ใดจัดการศึกษาระดับปริญญาโดยไม่ได้รับอนุญาตหรือกระทำด้วยประการใดๆ
ให้บุคคลอื่นหลงเชื่อว่ามีอำนาจหน้าที่ในการจัดการศึกษาระดับปริญญาต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน
หนึ่งปีหรือปรับไม่เกินห้าแสนบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๒๖ วิทยาลัยใด แสดงหรือกระทำด้วยประการใดๆ เพื่อให้บุคคลอื่นหลงเชื่อว่า ได้รับการรับรองวิทยฐานะหรือได้รับความเห็นชอบให้เปิดดำเนินการในสาขาวิชาใดวิชาหนึ่งหรือได้รับการรับรองมาตรฐานการศึกษาสาขาวิชาใดอันเป็นเท็จ ผู้อำนวยการ หรืออธิการบดีต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๒๗ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ที่มีโทษปรับสถานเดียวให้เลขาธิการคณะกรรมการการอาชีวศึกษาโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการมีอำนาจเปรียบเทียบปรับได้เมื่อผู้ต้องหาได้ชำระค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในสามสิบวันแล้วให้ถือว่าคดีเลิกกัน

ถ้าผู้ต้องหาไม่ยินยอมตามที่เปรียบเทียบหรือเมื่อยินยอมแล้วไม่ชำระเงินค่าปรับภายในกำหนดเวลาดังกล่าวให้ดำเนินคดีต่อไป

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๑๒๘ ให้โรงเรียนเอกชนในระบบที่จัดการศึกษาประเภทอาชีวศึกษาตามพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. ๒๕๒๕ เป็นวิทยาลัยตามพระราชบัญญัติฉบับนี้

ให้โรงเรียนเอกชนในระบบที่จัดการศึกษาประเภทอาชีวศึกษา และตราสารจัดตั้งที่จัดตั้งหรือดำเนินการตามพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. ๒๕๕๐ หรือพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ ก่อนพระราชบัญญัตินี้ เป็นวิทยาลัยและมีตราสารจัดตั้งตามพระราชบัญญัตินี้

ให้วิทยาลัยตามวรรคสอง มีฐานะเป็นนิติบุคคลสถานศึกษา และให้ถือว่าผู้รับใบอนุญาตและคณะกรรมการบริหารโรงเรียนตามพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ เป็นผู้รับใบอนุญาตและเป็นผู้แทนของนิติบุคคลสถานศึกษา และเป็นกรรมการบริหารวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้

ให้โรงเรียนเอกชนในระบบหรือวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน ที่เปิดดำเนินการก่อนพระราชบัญญัติฉบับนี้ สามารถดำเนินกิจการต่อไป ตามที่ได้รับอนุญาต

มาตรา ๑๒๙ ถ้าขออนุญาตใดที่ได้ยื่นไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ดำเนินการต่อไปตามพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ จนกว่าจะแล้วเสร็จ ทั้งนี้ จะต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากพ้นกำหนดเวลาดังกล่าวให้พิจารณาดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๓๐ ให้บรรดากฎกระทรวง และระเบียบที่ออกตามพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๕๔ ซึ่งใช้บังคับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไป เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ จนกว่าจะมีกฎกระทรวงและระเบียบที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๓๑ เมื่อครบกำหนดเวลาห้าปี นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศใช้บังคับให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการหรือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน ว่าสมควรมีการปรับปรุง แก้ไขหรือยกเลิกพระราชบัญญัตินี้ทั้งฉบับหรือแต่เพียงส่วนหนึ่งส่วนใด และเสนอต่อคณะรัฐมนตรีภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวัน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

ผนวก ข

ร่างพระราชบัญญัติช่างเทคนิค พ.ศ.

คณะอนุกรรมการศึกษาแนวทางปฏิรูปการอาชีวศึกษา มีมติเห็นชอบให้เสนอให้มีการจัดทำกฎหมายเพื่อควบคุมให้การแนะนำและให้ความรู้แก่ผู้ประกอบการอาชีพที่สำเร็จการศึกษาจากสถานศึกษาอาชีวศึกษาให้ครอบคลุมทุกอาชีพในกลุ่มอุตสาหกรรม การบริการและเกษตรกรรม สำหรับอาชีพที่อาจทำให้เกิดอันตรายและความเสียหายแก่สาธารณชน

ร่างพระราชบัญญัติช่างเทคนิค พ.ศ. เป็นตัวอย่างของกฎหมายที่มีลักษณะและเจตนารมณ์ตามความในวรรคแรก และสามารถนำหลักการตามความในร่างพระราชบัญญัตินี้ไปประยุกต์ใช้กับอาชีพด้านการบริการและเกษตรกรรมได้ตามความเหมาะสม

หน้าว่าง

ร่าง
พระราชบัญญัติช่างเทคนิค

พ.ศ.

โดย

คณะกรรมการร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมผู้ประกอบการอาชีพช่างเทคนิค
สำนักเลขาธิการ กรอ.พอ. กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

**บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติช่างเทคนิค**

พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยช่างเทคนิค เพื่อกำกับดูแล ส่งเสริม และสนับสนุนผู้ประกอบการอาชีพช่างเทคนิค

เหตุผล

โดยที่ปัจจุบันวิทยาการทางด้านช่างเทคนิคมีความเจริญก้าวหน้าไปมากและมีรายละเอียดที่ลึกซึ้งมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นสาขาช่างเทคนิคโยธา ช่างเทคนิคเครื่องกล ช่างเทคนิคไฟฟ้า ช่างเทคนิคอุตสาหกรรม ช่างเทคนิคสถาปัตยกรรมและช่างเทคนิคอื่น ๆ ซึ่งการประกอบการอาชีพช่างเทคนิคเหล่านี้มีผลกระทบต่อชีวิต ร่างกายและทรัพย์สินของประชาชน และต่อความปลอดภัยของสาธารณะ จึงสมควรให้มีการกำกับดูแลการประกอบการอาชีพช่างเทคนิค พัฒนามาตรฐานการประกอบการอาชีพช่างเทคนิคให้มีเกียรติภูมิและศักดิ์ศรีคุ้มครองสิทธิของผู้บริโภค ให้มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ตลอดจนลดอัตราเสี่ยงของผู้บริโภคและให้ผู้ประกอบการอาชีพช่างเทคนิครวมตัวกันเพื่อมีส่วนช่วยรัฐในการพัฒนาประเทศให้เกิดผลดียิ่งขึ้นไป

อนึ่ง ประเทศไทยจะต้องเปิดเสรีทางการค้าและบริการภายใต้พันธกรณีระหว่างประเทศ สมควรให้ภาครัฐและเอกชน ได้มีการร่วมมือกันอย่างใกล้ชิดในการส่งเสริมคุณภาพการประกอบการอาชีพช่างเทคนิคให้มีมาตรฐานในระดับนานาชาติ เพื่อให้พร้อมที่จะแข่งขันกับต่างประเทศได้ จึงต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง
พระราชบัญญัติช่างเทคนิค
พ.ศ.

.....

.....

 โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยช่างเทคนิค เพื่อกำกับดูแล ส่งเสริมและสนับสนุนผู้ประกอบอาชีพช่างเทคนิค

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๙ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติช่างเทคนิค พ.ศ."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้
 "ผู้ประกอบอาชีพช่างเทคนิค" หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบอาชีพช่างเทคนิคควบคุมจากสภาช่างเทคนิค

"สาขาอาชีพช่างเทคนิค" หมายความว่า สาขาอาชีพในสาขาช่างเทคนิคโยธา ช่างเทคนิคเครื่องกล ช่างเทคนิคไฟฟ้า ช่างเทคนิคอุตสาหกรรม ช่างเทคนิคสถาปัตยกรรมและสาขาช่างเทคนิคอื่น ๆ ที่กำหนดในกฎกระทรวง

"อาชีพช่างเทคนิคควบคุม" หมายความว่า อาชีพช่างเทคนิคตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

4 พ.ร.บ. ช่างเทคนิค

"คณะกรรมการ" หมายความว่า คณะกรรมการส่งเสริมผู้ประกอบการอาชีพช่างเทคนิค
"ใบอนุญาต" หมายความว่า ใบอนุญาตให้ประกอบอาชีพช่างเทคนิคที่ออก โดย
คณะกรรมการ

"การทดสอบ" หมายความว่า การทดสอบช่างเทคนิคตามระเบียบและวิธีการ ที่
คณะกรรมการกำหนดเพื่อรับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้

"สถาบันการศึกษา" หมายความว่า หน่วยงานที่รับผิดชอบ ดูแล การจัดการศึกษา
ในสาขาวิชาช่างเทคนิค

"สถานประกอบการ" หมายความว่า สถานประกอบกิจการที่หวังผลทางเศรษฐกิจ
และสังคม ที่เป็นของรัฐและเอกชน ตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และมีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียม และกำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑ สภาช่างเทคนิค

มาตรา ๕ ให้มีสภาช่างเทคนิค มีวัตถุประสงค์และอำนาจหน้าที่ตามบัญญัติไว้ในพระราช-บัญญัตินี้ให้สภาช่างเทคนิคเป็นนิติบุคคล

มาตรา ๖ สภาช่างเทคนิค มีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

- (๑) กำกับดูแลการประกอบอาชีพช่างเทคนิคตามจรรยาบรรณแห่งอาชีพช่างเทคนิค
- (๒) ส่งเสริมการศึกษาศึกษาการฝึกฝนและการเพิ่มพูนความรู้ให้เกิดทักษะความชำนาญ และคุณภาพในการประกอบอาชีพช่างเทคนิค
- (๓) พัฒนามาตรฐานการประกอบอาชีพช่างเทคนิคให้ทันต่อความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี
- (๔) ส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดการแข่งขันกันในการแข่งคุณภาพของงานในการประกอบอาชีพช่างเทคนิค
- (๕) บูรณาการและส่งเสริมสวัสดิการ เกียรติภูมิ และศักดิ์ศรีแห่งอาชีพช่างเทคนิค
- (๖) ประสานงานกับองค์กรการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ทางเทคโนโลยีได้ครบวงจรในอาชีพช่างเทคนิค สอดรับกับระดับวิศวกรหรือสถาปนิกและระดับช่างฝีมือ
- (๗) ช่วยเหลือ แนะนำ เผยแพร่และให้การศึกษาต่อประชาชน หรือองค์กรอื่นใดเกี่ยวกับอาชีพช่างเทคนิค

- (๘) ให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะต่อรัฐบาลเกี่ยวกับการประกอบอาชีพช่างเทคนิค
- (๙) คຸ້ມครองสิทธิของผู้บริโภคและให้เกิดความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

มาตรา ๗ สถาช่างเทคนิค มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) ออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ประกอบอาชีพช่างเทคนิค
- (๒) พักใช้ใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาตให้ผู้ประกอบอาชีพช่างเทคนิค
- (๓) รับรองประกาศนียบัตรหรือวุฒิบัตรการศึกษาในการประกอบอาชีพช่างเทคนิค
- (๔) รับรองความรู้ทักษะในการประกอบอาชีพช่างเทคนิคของสถาบันหรือสมาคมทางด้านช่างเทคนิค
- (๕) เสนอรัฐมนตรีเกี่ยวกับการกำหนดและการเลิกสาขาอาชีพช่างเทคนิคควบคุม
- (๖) ออกข้อบังคับสภาช่างเทคนิค
- (๗) ดำเนินการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของสภาช่างเทคนิค

มาตรา ๘ สถาช่างเทคนิค มีรายได้ ดังนี้

- (๑) ค่าจดทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมตามพระราชบัญญัตินี้
- (๒) เงินอุดหนุนจากงบประมาณแผ่นดิน
- (๓) เงินอุดหนุนจากองค์การบริหารส่วนตำบล
- (๔) ผลประโยชน์จากการจัดการทรัพย์สินและการดำเนินการของสภาช่างเทคนิค
- (๕) เงินและทรัพย์สินซึ่งมีผู้ให้แก่สภาช่างเทคนิค
- (๖) ดอกผลของเงินและทรัพย์สินตาม (๑) (๒) (๓) (๔) และ (๕)

มาตรา ๙ ให้รัฐมนตรีดำรงตำแหน่งสถานายกพิเศษแห่งสภาช่างเทคนิคมีอำนาจหน้าที่ ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๒ สมาชิก

มาตรา ๑๐ สมาชิกสภาช่างเทคนิคมีสามประเภท ดังนี้

- (๑) สมาชิกสามัญ
- (๒) สมาชิกวิสามัญ
- (๓) สมาชิกกิตติมศักดิ์

มาตรา ๑๑ สมาชิกสามัญต้องเป็นผู้มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

- (๑) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์
- (๒) มีสัญชาติไทย
- (๓) มีความรู้ในอาชีพช่างเทคนิค โดยได้รับประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตรเทียบเท่าประกาศนียบัตรช่างเทคนิค ในสาขาที่สภาช่างเทคนิครับรอง

๘ พ.ร.บ. ช่างเทคนิค

- (๔) ไม่เป็นผู้ประพฤติผิดจรรยาบรรณอันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งอาชีพตามที่กำหนดในข้อบังคับช่างเทคนิค
- (๕) ไม่เคยต้องโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในคดีที่เป็นการประพฤติผิดจรรยาบรรณอันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งอาชีพตามที่กำหนดในข้อบังคับสภาช่างเทคนิค
- (๖) ไม่เป็นผู้มีจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบหรือไม่เป็นโรคที่กำหนดในข้อบังคับสภาช่างเทคนิค

สมาชิกสามัญต้องเป็นผู้ที่ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับอาชีพช่างเทคนิค และต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดในข้อบังคับอาชีพช่างเทคนิค

สมาชิกกิตติมศักดิ์ ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งที่ประชุมใหญ่สภาช่างเทคนิคแต่งตั้ง

มาตรา ๑๒ สิทธิและหน้าที่ของสมาชิกสามัญ มีดังต่อไปนี้

- (๑) แสดงความคิดเห็นในการประชุมใหญ่สภาช่างเทคนิค
- (๒) ออกเสียงลงคะแนนในการประชุมใหญ่สภาช่างเทคนิค
- (๓) แสดงความเห็นและซักถามเป็นหนังสือเกี่ยวกับกิจการของสภาช่างเทคนิคต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณาและในกรณีที่สมาชิกร่วมกันตั้งแต่ห้าสิบคนขึ้นไป เสนอให้คณะกรรมการพิจารณาเรื่องใดที่เกี่ยวกับกิจการของสภาช่างเทคนิค คณะกรรมการต้องพิจารณาและแจ้งผลการพิจารณาให้ผู้เสนอทราบโดยมิชักช้า
- (๔) เลือก รับเลือกตั้ง หรือรับแต่งตั้งเป็นกรรมการ
- (๕) ชำระค่าจดทะเบียนสมาชิกและค่าบำรุงตามที่กำหนดในข้อบังคับสภาช่างเทคนิค
- (๖) ผิดข้อไว้ซึ่งเกียรติแห่งอาชีพและปฏิบัติคนตามพระราชบัญญัตินี้ สมาชิกสามัญหรือสมาชิกกิตติมศักดิ์ให้มีสิทธิและหน้าที่เช่นเดียวกับสมาชิกสามัญเว้นแต่สิทธิและหน้าที่ตาม (๒) และ (๔)

มาตรา ๑๓ สมาชิกภาพของสมาชิกย่อมสิ้นสุดเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) คณะกรรมการมีมติให้พ้นจากสมาชิกภาพ เพราะขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๑๑ สำหรับกรณีสมาชิกสามัญและสมาชิกวิสามัญ แล้วแต่กรณี
- (๔) ที่ประชุมใหญ่สภาช่างเทคนิคมีมติเพิกถอนการแต่งตั้งให้เป็นสมาชิกกิตติมศักดิ์
- (๕) ไม่ชำระค่าจดทะเบียนสมาชิกหรือค่าบำรุงโดยไม่มีเหตุอันควรตามที่กำหนดในข้อบังคับสภาช่างเทคนิค
- (๖) สภาช่างเทคนิคมีมติเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา ๖๓

มาตรา ๑๔ ให้มีการประชุมสมาชิกเป็นการประชุมใหญ่สามัญปีละหนึ่งครั้ง การประชุมใหญ่คราวอื่นนอกจากนี้เรียกว่าการประชุมใหญ่วิสามัญ

มาตรา ๑๕ ให้คณะกรรมการจัดให้มีการประชุมใหญ่ตามที่จำเป็น สมาชิกสามัญอาจขอให้ประชุมใหญ่วิสามัญได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อบังคับสภาช่างเทคนิค ในการนี้คณะกรรมการต้องเรียกประชุมใหญ่วิสามัญภายในสามสิบวัน นับแต่วันรับคำร้องขอ

มาตรา ๑๖ ในการประชุมใหญ่สภาช่างเทคนิค ถ้าสมาชิกสามัญมาประชุมไม่ครบจำนวนสองร้อยคน และการประชุมใหญ่นั้นได้เรียกตามคำร้องขอของสมาชิกก็ให้งดการประชุม แต่ถ้าเป็นการประชุมใหญ่ที่สมาชิกมิได้เป็นผู้ร้องขอ ให้เลื่อนการประชุมนั้นออกไป โดยให้นายกสภาช่างเทคนิคเรียกประชุมใหญ่อีกครั้งภายในสี่สิบห้าวัน

มาตรา ๑๗ ในการประชุมใหญ่สภาช่างเทคนิค ให้นายกสภาช่างเทคนิคเป็นประธานในที่ประชุม ในกรณีที่นายกสภาช่างเทคนิคไม่อยู่ในที่ประชุม หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ให้อุปนายกสภาช่างเทคนิค ผู้ทำการแทนตามมาตรา ๓๔ เป็นประธานในที่ประชุม ถ้านายกสภาช่างเทคนิค และอุปนายกสภาช่างเทคนิคไม่อยู่ในที่ประชุม หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้สมาชิกที่มาประชุมเลือกสมาชิกคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

มาตรา ๑๘ ในการประชุมใหญ่สามัญประจำปี กิจการอันพึงกระทำ ได้แก่

- (๑) ให้ความเห็นชอบแผนการดำเนินงานประจำปีของคณะกรรมการ
- (๒) พิจารณาและอนุมัติงบประมาณประจำปีของสภาช่างเทคนิค
- (๓) ตั้งผู้สอบบัญชีและกำหนดค่าตอบแทนผู้สอบบัญชี

มาตรา ๑๙ ให้มีผู้ตรวจคนหนึ่งหรือหลายคนตามที่ประชุมใหญ่สภาช่างเทคนิคแต่งตั้งจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก

คุณสมบัติ วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากการดำรงตำแหน่งให้เป็นไปตามที่กำหนด ในข้อบังคับช่างเทคนิค

ผู้ตรวจมีอำนาจหน้าที่ตรวจสอบการดำเนินงานของคณะกรรมการแล้ว ทำรายงานเสนอต่อที่ประชุมใหญ่สภาช่างเทคนิค

มาตรา ๒๐ ในการตรวจสอบการดำเนินงานของคณะกรรมการ ให้ผู้ตรวจมีอำนาจเข้าไปตรวจสอบในสถานที่ทำการงานต่าง ๆ ของสภาช่างเทคนิคในระหว่างเวลาทำงานได้ และให้ผู้ซึ่งเกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกช่วยเหลือ หรือให้คำชี้แจงแก่ผู้ตรวจตามควรแก่กรณี

มาตรา ๒๑ กรรมการ อนุกรรมการ เจ้าหน้าที่สภาช่างเทคนิค ลูกจ้างและตัวแทนของสภาช่างเทคนิค มีหน้าที่ส่งเอกสารหลักฐานต่าง ๆ ซึ่งตนเก็บรักษาหรืออยู่ในอำนาจของตนให้แก่ผู้ตรวจ และให้คำชี้แจงเกี่ยวกับการดำเนินงานต่าง ๆ ในกิจการของสภาช่างเทคนิค ทั้งนี้เมื่อผู้ตรวจร้องขอ

มาตรา ๒๒ ในกรณีที่พบว่าคณะกรรมการมิได้ดำเนินงานตามแผนการดำเนินงานประจำปี หรือดำเนินงานไปในทางที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายหรือขัดต่อวัตถุประสงค์ของสภาช่างเทคนิค ให้ผู้ตรวจแจ้งให้ที่ประชุมใหญ่ สภาช่างเทคนิคหรือสมาชิกสามัญตามที่เห็นสมควรเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

หมวด ๓ คณะกรรมการ

มาตรา ๒๓ ให้มีคณะกรรมการสภาช่างเทคนิค ประกอบด้วย

- (๑) กรรมการซึ่งสมาชิกสามัญเลือกตั้งขึ้นจากสมาชิกสามัญ และมีได้ดำรงตำแหน่งอาจารย์ในสถาบันการศึกษาระดับช่างเทคนิค จำนวนสิบคน
- (๒) กรรมการซึ่งสมาชิกสามัญเลือกตั้งขึ้นจากสมาชิกสามัญ และดำรงตำแหน่งอาจารย์ในสถาบันการศึกษาระดับช่างเทคนิค จำนวนห้าคน
- (๓) กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากสมาชิกสามัญโดยการเสนอชื่อของรัฐมนตรี จำนวนห้าคน
- (๔) กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิเสนอชื่อของวิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทย, สมาคมสถาปนิกสยาม, สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย, สภาองค์การนายจ้างแห่งประเทศไทย และสภาองค์การ ลูกจ้าง สภาแรงงานแห่งประเทศไทย จำนวนองค์ละหนึ่งคน

ในการเลือกตั้งและแต่งตั้งกรรมการตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้คำนึงถึงสมาชิกสามัญจากสาขาช่างเทคนิคควบคุมต่าง ๆ ในสัดส่วนที่เหมาะสม

มาตรา ๒๔ เมื่อได้มีการแต่งตั้งกรรมการและทราบผลการเลือกตั้งกรรมการตามมาตรา ๒๓ แล้ว ให้สถานายกพิเศษกำหนดให้มีการประชุมคณะกรรมการภายในสามสิบวัน และให้ถือว่าวันประชุมดังกล่าวเป็นวันเริ่มวาระของการอยู่ในตำแหน่งกรรมการ

มาตรา ๒๕ ให้คณะกรรมการเลือกกรรมการเพื่อดำรงตำแหน่งนายกสภาช่างเทคนิค อุปนายกสภาช่างเทคนิคคนที่หนึ่ง และอุปนายกสภาช่างเทคนิคคนที่สอง ตำแหน่งละหนึ่งคน

ให้นายกสภาช่างเทคนิคเลือกกรรมการเพื่อดำรงตำแหน่งเลขาธิการ เสรัญญิก ตำแหน่งละหนึ่งคน และอาจเลือกกรรมการเพื่อดำรงตำแหน่งอื่นได้ตามความจำเป็น ทั้งนี้ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

ให้นายกสภาช่างเทคนิคมีอำนาจถอดถอนเลขาธิการ เสรัญญิก และตำแหน่งอื่นตามวรรคสองออกจากตำแหน่งได้ ทั้งนี้ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

นายกสภาช่างเทคนิค อุปนายกสภาช่างเทคนิค คนที่หนึ่ง และอุปนายกสภาช่างเทคนิคคนที่สอง ให้ดำรงตำแหน่งตามวาระของกรรมการซึ่งได้รับเลือกตั้ง

เมื่อผู้ดำรงตำแหน่งนายกสภาช่างเทคนิคพ้นจากหน้าที่ให้เลขาธิการ เสรัญญิก และผู้ดำรงตำแหน่งอื่นตามวรรคสองพ้นจากตำแหน่งด้วย

มาตรา ๒๖ กรรมการต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

- (๑) เป็นผู้ได้รับใบอนุญาตระดับวุฒิช่างเทคนิค
- (๒) ไม่เคยถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาต
- (๓) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย

มาตรา ๒๗ กรรมการให้มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี กรรมการซึ่งได้รับเลือกตั้ง จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันไม่ได้

ให้กรรมการที่พ้นจากตำแหน่งตามวาระปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อนจนกว่าจะมีการเลือกตั้ง หรือแต่งตั้งกรรมการใหม่

มาตรา ๒๘ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) สมาชิกภาพสิ้นสุดลงตามมาตรา ๑๓
- (๒) ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๒๖
- (๓) ลาออก
- (๔) สภาช่างเทคนิคมีมติให้ออกด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนสมาชิกที่มาประชุม
- (๕) ตำแหน่งกรรมการซึ่งได้รับเลือกตั้งว่างลงรวมกันเกินกึ่งหนึ่งของจำนวน
- (๖) รัฐมนตรีโดยอนุมัติคณะรัฐมนตรีสั่งให้พ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๖๘

มาตรา ๒๙ เมื่อตำแหน่งกรรมการซึ่งได้รับเลือกตั้งว่างลงก่อนครบวาระ ให้คณะกรรมการเลือกสมาชิกผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๒๖ และมาตรา ๒๓ (๑) หรือ (๒) แล้วแต่กรณีเป็นกรรมการแทนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ตำแหน่งกรรมการนั้นว่างลง แต่ถ้าวาระของกรรมการเหลืออยู่ไม่ถึงเก้าสิบวัน คณะกรรมการจะให้มีการเลือกกรรมการแทนหรือไม่ก็ได้

ในกรณีตำแหน่งกรรมการตามวรรคหนึ่งว่างลงรวมกันเกินกึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการซึ่งได้รับเลือกตั้งทั้งหมด และวาระของกรรมการเหลืออยู่ตั้งแต่เก้าสิบวันขึ้นไปให้มีการประชุมใหญ่เพื่อเลือกตั้งกรรมการขึ้นแทนตำแหน่งกรรมการที่ว่าง

ให้ผู้ซึ่งได้รับเลือกหรือเลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทนอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งคนแทน

มาตรา ๓๐ เมื่อตำแหน่งกรรมการซึ่งได้รับการแต่งตั้งตามมาตรา ๒๙ (๓) หรือ (๔) ว่างลงก่อนครบวาระ ให้ดำเนินการแต่งตั้งกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่างภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ตำแหน่งกรรมการนั้นว่างลง แต่ถ้าวาระของกรรมการเหลืออยู่ไม่ถึงเก้าสิบวันจะมีการแต่งตั้งแทนหรือไม่ก็ได้

ให้ผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งแทนอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งคนแทน

มาตรา ๓๑ การเลือกตั้งกรรมการตามมาตรา ๒๓ (๑) และ (๒) การเลือกกรรมการเพื่อดำรงตำแหน่งต่าง ๆ ตามมาตรา ๒๙ และการเลือกหรือการเลือกตั้งกรรมการตามมาตรา ๒๙ ให้เป็นไปตามข้อบังคับสภาช่างเทคนิค

มาตรา ๓๒ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) บริหารและดำเนินการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ และข้อบังคับของสภาช่างเทคนิค
- (๒) สอดส่องดูแลและดำเนินการทางกฎหมายกับผู้กระทำการฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้

10 พ.ร.บ. ช่างเทคนิค

- (๓) ออกระเบียบคณะกรรมการว่าด้วยกรใด ๆ ตามที่กำหนดให้เป็นหน้าที่ของคณะกรรมการในพระราชบัญญัตินี้หรือตามที่ประชุมใหญ่สภาช่างเทคนิคมอบหมาย
- (๔) กำหนดแผนการดำเนินงานและงบประมาณของสภาช่างเทคนิค
- (๕) วินิจฉัยชี้ขาดอุทธรณ์ ซึ่งผู้ได้รับใบอนุญาตอุทธรณ์คำวินิจฉัยของคณะกรรมการจรรยาบรรณตามมาตรา ๖๑

มาตรา ๓๓ นายกสภาช่างเทคนิค อุปนายกสภาช่างเทคนิคคนหนึ่ง อุปนายกสภาช่างเทคนิคคนที่สอง เลขานุการ และเหรัญญิก มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) นายกสภาช่างเทคนิคมีอำนาจหน้าที่
 - (ก) เป็นผู้แทนสภาช่างเทคนิคในกิจการที่เกี่ยวกับบุคคลภายนอก
 - (ข) เป็นประธานในที่ประชุมคณะกรรมการและที่ประชุมใหญ่สภาช่างเทคนิค
 - (ค) ดำเนินกิจการของสภาช่างเทคนิคให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการ
- (๒) อุปนายกสภาช่างเทคนิค คนที่หนึ่ง เป็นผู้ช่วยนายกสภาช่างเทคนิค ในกิจการอันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของนายกสภาช่างเทคนิคตามที่นายกสภาช่างเทคนิคมอบหมายและเป็นผู้ทำการแทนนายกสภาช่างเทคนิค เมื่อนายกสภาช่างเทคนิคไม่อยู่ หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้
- (๓) อุปนายกสภาช่างเทคนิค คนที่สอง เป็นผู้ช่วยนายกสภาช่างเทคนิค ในกิจการอันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของนายกสภาช่างเทคนิคตามที่ นายกสภาช่างเทคนิคมอบหมายและ เป็นผู้ทำการแทนนายกสภาช่างเทคนิค เมื่อนายกสภาช่างเทคนิค และอุปนายกสภาช่างเทคนิค คนที่หนึ่งไม่อยู่ หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้
- (๔) เลขานุการมีอำนาจหน้าที่
 - (ก) ควบคุมบังคับบัญชาเจ้าหน้าที่สภาช่างเทคนิคทุกระดับ
 - (ข) เป็นเลขานุการในที่ประชุมคณะกรรมการและที่ประชุมใหญ่สภาช่างเทคนิค
 - (ค) ดำเนินการตามที่นายกสภาช่างเทคนิคมอบหมาย
- (๕) เหรัญญิกมีอำนาจหน้าที่ควบคุม ดูแล รับผิดชอบการบัญชี การเงิน และการงบประมาณของสภาช่างเทคนิค

นายกสภาช่างเทคนิคอาจมอบหมายให้อุปนายก กรรมการ เลขานุการ เหรัญญิก หรือเจ้าหน้าที่ของสภาช่างเทคนิคกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดแทนได้ตามที่กำหนดในข้อบังคับสภาช่างเทคนิค

หมวด ๔ การดำเนินการของคณะกรรมการ

มาตรา ๓๔ การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ให้นายกสภาช่างเทคนิค เป็นประธานในที่ประชุม ในกรณีที่นายกสภาช่างเทคนิคไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้อุปนายกสภาช่างเทคนิคผู้ทำการแทนตามมาตรา ๓๓ เป็นประธานในที่ประชุมถ้านายกสภาช่างเทคนิคและอุปนายกสภาช่างเทคนิคไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่ง เป็นประธานในที่ประชุม

มติของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งมีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ในกรณีให้สมาชิกพ้นจากสมาชิกภาพตามมาตรา ๑๓ (๓) มติของที่ประชุมให้ถือคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการที่มาประชุม

มาตรา ๓๕ สกานายกพิเศษจะเข้าร่วมการประชุมและชี้แจงแสดงความคิดเห็นในที่ประชุมคณะกรรมการ หรือจะส่งความเห็นเป็นหนังสือไปยังสภาช่างเทคนิคในเรื่องใด ๆ ก็ได้

มาตรา ๓๖ ในการดำเนินงานของคณะกรรมการ ให้คณะกรรมการจัดทำแผนการดำเนินงานและงบประมาณประจำปีเสนอต่อที่ประชุมใหญ่สภาช่างเทคนิค เมื่อที่ประชุมมีมติเห็นชอบแล้วจึงจะดำเนินงานได้

ให้คณะกรรมการจัดทำรายงานประจำปีแสดงผลงานของคณะกรรมการในปีที่ล่วงมา คำชี้แจงเกี่ยวกับนโยบาย พร้อมด้วยงบดุล และบัญชีรายได้ และรายจ่ายประจำปี ซึ่งผู้สอบบัญชีตามกฎหมายว่าด้วย ผู้สอบบัญชีรับรองเสนอต่อที่ประชุมใหญ่สภาช่างเทคนิคภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน

มาตรา ๓๗ คณะกรรมการจะแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดแทนคณะกรรมการได้

การประชุมของคณะอนุกรรมการให้เป็นไปตามที่กำหนดในระเบียบคณะกรรมการ

มาตรา ๓๘ ให้มีสำนักงานสภาช่างเทคนิคทำหน้าที่ธุรการต่าง ๆ ให้แก่คณะกรรมการ และสภาช่างเทคนิค และให้มีสำนักงานสาขาได้ตามความจำเป็น ทั้งนี้ ตามที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๓๙ ให้นายกสภาช่างเทคนิคแต่งตั้งหัวหน้าสำนักงานสภาช่างเทคนิค ความมติของคณะกรรมการจากบุคคลซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

- (๑) มีสัญชาติไทย
- (๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบปีบริบูรณ์
- (๓) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย บุคคลวิกลจริต หรือคนไร้ความสามารถ หรือเสมือนไร้ความสามารถ

12 พ.ร.บ. ช่างเทคนิค

- (๔) ไม่เคยต้องโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษ สำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ
- (๕) คุณสมบัติอื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๔๐ การดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง การกำหนดค่าจ้างและเงื่อนไขอื่นในการทำงานในหน้าที่หัวหน้าสำนักงานสภาช่างเทคนิคให้เป็นไปตามแบบสัญญาจ้างที่สภาช่างเทคนิคกำหนด

มาตรา ๔๑ หัวหน้าสำนักงานสภาช่างเทคนิคมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

- (๑) ควบคุมรับผิดชอบงานธุรการทั่วไปของสภาช่างเทคนิค
- (๒) ดูแลรักษาทะเบียนสมาชิก ทะเบียนผู้ได้รับใบอนุญาตและทะเบียนอื่น ๆ ของสภาช่างเทคนิค
- (๓) ควบคุมดูแลทรัพย์สินของสภาช่างเทคนิค
- (๔) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่คณะกรรมการหรือเลขาธิการมอบหมาย

หมวด ๕ ข้อบังคับสภาช่างเทคนิค

มาตรา ๔๒ ร่างข้อบังคับสภาช่างเทคนิคจะเสนอได้ก็แต่โดยคณะกรรมการหรือสมาชิกสามัญ การเสนอร่างข้อบังคับสภาช่างเทคนิคของสมาชิกสามัญ จะกระทำได้เมื่อมีสมาชิกสามัญจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยคนรับรอง

ให้คณะกรรมการจัดให้มีการประชุมใหญ่สภาช่างเทคนิคเพื่อพิจารณาร่างข้อบังคับสภาช่างเทคนิคที่มีการเสนอตามความเหมาะสมแก่กรณี การพิจารณาร่างข้อบังคับสภาช่างเทคนิคจะเสนอเป็นวาระจรไม่ได้ แต่ต้องกำหนดเป็นวาระในหนังสือนัดประชุมให้ชัดเจน และแนบร่างข้อบังคับสภาช่างเทคนิคที่เสนอไปพร้อมกันด้วย

มาตรา ๔๓ เมื่อที่ประชุมใหญ่สภาช่างเทคนิคมีมติให้ความเห็นชอบร่างข้อบังคับสภาช่างเทคนิคด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของสมาชิกสามัญที่เข้าประชุมให้นายกสภาช่างเทคนิคเสนอร่างข้อบังคับสภาช่างเทคนิคต่อสถานายกพิเศษโดยไม่ชักช้า สถานายกพิเศษอาจยับยั้งร่างข้อบังคับนั้นได้แต่ต้องแสดงเหตุผลโดยแจ้งชัด ในกรณีที่มีได้ยับยั้งภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับร่างข้อบังคับที่นายกสภาช่างเทคนิคเสนอให้ถือว่าสถานายกพิเศษให้ความเห็นชอบ ร่างข้อบังคับนั้น

ถ้าสถานายกพิเศษยับยั้งร่างข้อบังคับใด ให้คณะกรรมการประชุมอีกครั้งหนึ่งภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับการยับยั้ง ในการประชุมครั้งหลังนี้ ถ้ามีเสียงยืนยันมติไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการทั้งหมด ให้ถือว่าร่างข้อบังคับนั้นได้รับความเห็นชอบจากสถานายกพิเศษแล้ว

หมวด ๖ การควบคุมการประกอบอาชีพช่างเทคนิค

มาตรา ๔๔ ห้ามมิให้ผู้ใดประกอบอาชีพช่างเทคนิคควบคุมหรือแสดงด้วยวิธีใด ๆ ให้ผู้อื่นเข้าใจว่าตนพร้อมจะประกอบอาชีพช่างเทคนิคควบคุมสาขาใด เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตในสาขานั้น จากสภาช่างเทคนิค

มาตรา ๔๕ ผู้ประกอบอาชีพช่างเทคนิคควบคุมแต่ละสาขามี ๓ ระดับ คือ

- (๑) วุฒิช่างเทคนิค
- (๒) สามัญช่างเทคนิค
- (๓) ภาควิชาช่างเทคนิค

หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพช่างเทคนิคควบคุมแต่ละระดับ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในข้อบังคับสภาช่างเทคนิค

มาตรา ๔๖ ห้ามมิให้ผู้ใดใช้คำหรือข้อความที่แสดงให้ผู้อื่นเข้าใจว่าตนเป็นผู้มีทักษะความชำนาญในการประกอบอาชีพช่างเทคนิคควบคุม ทั้งนี้ รวมถึงการใช้จางวานหรือยินยอมให้ผู้อื่นกระทำดังกล่าวให้แก่ตน เว้นแต่ผู้ได้รับวุฒิบัตรหรือหนังสืออนุมัติเป็นผู้มีทักษะความชำนาญ ในการประกอบอาชีพช่างเทคนิคสาขานั้น ๆ จากสภาช่างเทคนิคหรือสถาบันที่สภาช่างเทคนิครับรองหรือผู้ได้รับใบอนุญาตซึ่งมีคุณสมบัติตามที่กำหนดในข้อบังคับสภาช่างเทคนิค

มาตรา ๔๗ การขอรับใบอนุญาต การออกใบอนุญาต อายุใบอนุญาต การพักใช้ใบอนุญาต การเพิกถอนใบอนุญาตและการรับรองทักษะความชำนาญในการประกอบอาชีพช่างเทคนิค ให้เป็นไปตามที่กำหนดในข้อบังคับสภาช่างเทคนิค

มาตรา ๔๘ ผู้ขอรับใบอนุญาตต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดในข้อบังคับสภาช่างเทคนิค

ผู้ขอรับใบอนุญาตต้องเป็นสมาชิกสามัญหรือสมาชิกวิสามัญของสภาช่างเทคนิค และถ้าขาดจากสมาชิกภาพเมื่อใด ให้ใบอนุญาตของผู้นั้นสิ้นสุดลง

มาตรา ๔๙ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องประพฤติตนตามจรรยาบรรณแห่งอาชีพช่างเทคนิคตามที่กำหนดในข้อบังคับสภาช่างเทคนิค

มาตรา ๕๐ บุคคลซึ่งได้รับความเสียหายหรือพบการประพฤติผิดจรรยาบรรณแห่งอาชีพช่างเทคนิคของผู้ได้รับใบอนุญาตมีสิทธิกล่าวหาผู้ได้รับใบอนุญาตผู้นั้นโดยทำเรื่องยื่นต่อสภาช่างเทคนิค

กรรมการหรือบุคคลอื่นมีสิทธิกล่าวโทษผู้ประกอบอาชีพช่างเทคนิคควบคุมว่าผิดจรรยาบรรณแห่งอาชีพช่างเทคนิคควบคุมโดยแจ้งเรื่องต่อสภาช่างเทคนิค

สิทธิการกล่าวหาตามวรรคหนึ่งหรือสิทธิการกล่าวโทษตามวรรคสองสิ้นสุดลง เมื่อพ้นหนึ่งปี นับแต่วันที่ผู้ได้รับความเสียหายหรือผู้กล่าวโทษรู้เรื่องการประพฤติผิดจรรยาบรรณ แห่งอาชีพช่างเทคนิคควบคุมดังกล่าวและรู้ตัวผู้ประพฤติ

การถอนเรื่องการกล่าวหาหรือการกล่าวโทษที่ได้ยื่นไว้แล้วนั้น ไม่เป็นเหตุให้ ระวัง การดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕๑ เมื่อสภาช่างเทคนิคได้รับเรื่องการกล่าวหาหรือการกล่าวโทษตามมาตรา ๕๐ ให้ เลขานุการเสนอเรื่องดังกล่าวต่อคณะกรรมการจรรยาบรรณโดยไม่ชักช้า

มาตรา ๕๒ ให้มีคณะกรรมการจรรยาบรรณ ประกอบด้วยประธานกรรมการจรรยาบรรณ คนหนึ่ง และกรรมการจรรยาบรรณตามจำนวนที่คณะกรรมการกำหนดแต่ไม่น้อยกว่าสามคน

ให้คณะกรรมการแต่งตั้งกรรมการจรรยาบรรณตามมติของที่ประชุมใหญ่ สภาช่าง เทคนิคจากสมาชิกซึ่งมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

- (๑) เป็นผู้ประกอบอาชีพช่างเทคนิคควบคุมมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบปี
- (๒) ไม่เคยถูกลงโทษฐานประพฤติผิดจรรยาบรรณ

มาตรา ๕๓ กรรมการจรรยาบรรณให้มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปีและอาจได้รับแต่งตั้งใหม่ ได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันไม่ได้

ให้กรรมการจรรยาบรรณที่พ้นจากตำแหน่งตามวาระปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อนจนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการจรรยาบรรณใหม่

มาตรา ๕๔ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการจรรยาบรรณพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ลาออก
- (๒) สมาชิกภาพสิ้นสุดลงตามมาตรา ๑๓
- (๓) ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๕๒ วรรคสอง
- (๔) สภาช่างเทคนิคมีมติให้ออกด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสาม ของจำนวน สมาชิกที่มาประชุม

มาตรา ๕๕ เมื่อตำแหน่งกรรมการจรรยาบรรณว่างลงก่อนครบวาระให้คณะกรรมการดำเนินการ แต่งตั้งแทนตำแหน่งที่ว่าง เว้นแต่วาระของกรรมการจรรยาบรรณเหลืออยู่ไม่ถึงเก้าสิบวัน คณะกรรมการจะ ดำเนินการแต่งตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างหรือไม่ก็ได้

ให้กรรมการจรรยาบรรณ ซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทนอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน

มาตรา ๕๖ คณะกรรมการจรรยาบรรณมีอำนาจหน้าที่พิจารณาวินิจฉัยกรณีที่มีการกล่าวหาว่าผู้ ได้รับใบอนุญาตประพฤติผิดจรรยาบรรณแห่งอาชีพช่างเทคนิค

วิธีพิจารณาและวินิจฉัยของคณะกรรมการจรรยาบรรณ ให้เป็นไปตามระเบียบของ คณะกรรมการ

มาตรา ๕๗ คณะกรรมการจรรยาบรรณจะแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการ อย่างใดอย่างหนึ่งแทนคณะกรรมการจรรยาบรรณได้

การปฏิบัติการของคณะกรรมการตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบของ
คณะกรรมการ

มาตรา ๕๘ ในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการจรรยาบรรณ และของคณะกรรมการ ซึ่งคณะกรรมการจรรยาบรรณแต่งตั้งให้กรรมการจรรยาบรรณและอนุกรรมการมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้บุคคล
ซึ่งเกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำหรือส่งเอกสารหรือวัตถุใด ๆ เพื่อประโยชน์แก่การพิจารณาแต่ถ้าเป็นการมีคำสั่งต่อ บุคคล
ซึ่งมีผู้ได้รับใบอนุญาตจะต้องได้รับความเห็นชอบจากสภานายกพิเศษ หรือผู้ซึ่งสภานายกพิเศษมอบหมาย

ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กรรมการจรรยาบรรณหรืออนุกรรมการ
การเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๕๙ ให้ประธานกรรมการจรรยาบรรณมีหนังสือแจ้งข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษ พร้อมทั้ง
ส่งสำเนาเรื่องทั้งข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตซึ่งถูกกล่าวหาหรือถูกกล่าวโทษ ถ่วงหน้าไม่น้อยกว่า
สิบห้าวันก่อนเริ่มพิจารณา

ผู้ถูกกล่าวหาหรือถูกกล่าวโทษมีสิทธิทำคำชี้แจงหรือนำพยานหลักฐานใด ๆ ส่งให้
คณะกรรมการจรรยาบรรณหรือคณะกรรมการ ซึ่งคณะกรรมการจรรยาบรรณแต่งตั้งภายในสิบห้าวันนับแต่วัน
ได้รับแจ้งจากประธานกรรมการจรรยาบรรณหรือภายในเวลาที่คณะกรรมการจรรยาบรรณกำหนด

มาตรา ๖๐ คณะกรรมการจรรยาบรรณมีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาดอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

- (๑) ยกข้อกล่าวหา
- (๒) ตักเตือน
- (๓) ภาคทัณฑ์
- (๔) พักใช้ใบอนุญาตมีกำหนดเวลาตามที่เห็นสมควร แต่ไม่เกินห้าปี
- (๕) เพิกถอนใบอนุญาต

มาตรา ๖๑ ผู้ได้รับใบอนุญาตซึ่งคณะกรรมการจรรยาบรรณวินิจฉัยชี้ขาดตามมาตรา ๖๐ (๒) (๓)
(๔) หรือ (๕) อาจอุทธรณ์คำวินิจฉัยชี้ขาดต่อคณะกรรมการภายในสามสิบวันนับแต่วัน ได้รับแจ้ง คำวินิจฉัย
การอุทธรณ์ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อบังคับสภาช่างเทคนิค
คำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการให้ทำเป็นคำสั่งสภาช่างเทคนิคพร้อมด้วยเหตุ
ผลของการวินิจฉัยชี้ขาดและให้ถือเป็นที่สุด

มาตรา ๖๒ ห้ามมิให้ผู้ได้รับใบอนุญาตซึ่งอยู่ในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตผู้ใดประกอบอาชีพ
ช่างเทคนิคหรือแสดงด้วยวิธีใด ๆ ให้ผู้อื่นเข้าใจว่าตนมีสิทธิหรือพร้อมจะประกอบอาชีพช่างเทคนิคควบนับแต่วัน
ที่ทราบคำสั่งสภาช่างเทคนิคสั่งพักใช้ใบอนุญาตนั้น

มาตรา ๖๓ ผู้ได้รับใบอนุญาตซึ่งอยู่ในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตผู้ใดกระทำการฝ่าฝืนมาตรา
๖๒ ให้สภาช่างเทคนิคมีมติเพิกถอนใบอนุญาตของผู้นั้นนับแต่วันที่ศาลพิพากษาถึงที่สุด

มาตรา ๖๔ ผู้ได้รับใบอนุญาตซึ่งถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจะยื่นขอรับใบอนุญาตอีกไม่ได้จนกว่า
จะพ้นห้าปีนับแต่วันที่ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

หมวด ๗ การกำกับดูแล

มาตรา ๖๕ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) กำกับดูแลการดำเนินงานของสภาช่างเทคนิค และการประกอบอาชีพช่างเทคนิคควบคุม
- (๒) สั่งให้พนักงานเจ้าหน้าที่สอบสวนข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการดำเนินงาน ของสภาช่างเทคนิค และการประกอบอาชีพช่างเทคนิคควบคุม
- (๓) สั่งเป็นหนังสือให้กรรมการชี้แจงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับกิจการของสภาช่างเทคนิค และจะให้ส่งเอกสารเกี่ยวกับการดำเนินงาน หรือรายงานการประชุมของคณะกรรมการก็ได้
- (๔) สั่งเป็นหนังสือให้สภาช่างเทคนิคระงับหรือแก้ไขการกระทำใด ๆ ที่ปรากฏว่าขัดต่อวัตถุประสงค์ของสภาช่างเทคนิค กฎหมาย หรือข้อบังคับสภาช่างเทคนิค

มาตรา ๖๖ เพื่อปฏิบัติการตามคำสั่งของรัฐมนตรีตามมาตรา ๖๕ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ มีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้บุคคลซึ่งเกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำ หรือส่งเอกสารหรือวัตถุใด ๆ เพื่อประโยชน์แก่การพิจารณาและมีอำนาจเข้าไปตรวจสอบเอกสารหรือหลักฐานในสำนักงานสภาช่างเทคนิค หรือในสถานที่ประกอบอาชีพช่างเทคนิคได้ในระหว่างเวลาทำการ หรือให้บุคคลซึ่งเกี่ยวข้องชี้แจง แก่พนักงาน เจ้าหน้าที่ตามที่ร้องขอ ทั้งนี้ ให้พนักงาน เจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงาน ตามประมวลกฎหมายอาญา

ในการปฏิบัติการของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้บุคคลซึ่งเกี่ยวข้อง อำนวยความสะดวกตามสมควร

มาตรา ๖๗ ในการปฏิบัติงานของพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้แสดงบัตรประจำตัวบุคคลที่เกี่ยวข้อง บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีกำหนด โดย ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๖๘ เมื่อปรากฏว่าสภาช่างเทคนิคไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของรัฐมนตรีตามมาตรา ๖๕ มีพฤติการณ์ แสดงให้เห็นว่าคณะกรรมการ นายกสภาช่างเทคนิค หรือกรรมการคนหนึ่งคนใด กระทำผิดวัตถุประสงค์ของสภาช่างเทคนิค หรือกระทำการอันเป็นการเสื่อมเสียอย่างร้ายแรงแก่สภาช่างเทคนิค ให้รัฐมนตรีโดยอนุมัติคณะรัฐมนตรีมีอำนาจสั่งให้คณะกรรมการ นายกสภาช่างเทคนิค หรือกรรมการคนนั้นพ้นจากตำแหน่ง

ในกรณีที่รัฐมนตรีจะมีคำสั่งตามวรรคหนึ่ง ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งสมาชิกสามัญจำนวนห้าคนเป็นคณะกรรมการสอบสวน คณะกรรมการสอบสวนต้องรีบทำการสอบสวนให้แล้วเสร็จโดยเร็ว แล้วเสนอรายงานการสอบสวนพร้อมทั้งความเห็นต่อรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาสั่งการคำสั่งของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

มาตรา ๖๕ ในกรณีที่รัฐมนตรีมีคำสั่งตามมาตรา ๖๔ ให้กรรมการทั้งคณะของสภาช่างเทคนิคพ้นจากตำแหน่ง ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งบุคคลจากสมาชิกสามัญของสภาช่างเทคนิคเท่าจำนวนกรรมการที่จะมีได้ตามมาตรา ๒๓ เป็นกรรมการชั่วคราวแทนกรรมการที่พ้นจากตำแหน่งในวัน เดียวกันกับวัน ที่รัฐมนตรีมีคำสั่งให้กรรมการพ้นจากตำแหน่ง

ให้กรรมการชั่วคราวตามวรรคหนึ่ง มีอำนาจหน้าที่ปฏิบัติการเพียงเท่าที่จำเป็น และดำเนินการภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รัฐมนตรีมีคำสั่งแต่งตั้งกรรมการชั่วคราว เพื่อให้มีการเลือกตั้งและแต่งตั้งกรรมการใหม่ตามมาตรา ๒๓

เมื่อกรรมการใหม่เข้ารับหน้าที่แล้ว ให้กรรมการชั่วคราวซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง พ้นจากตำแหน่ง

หมวด ๘ บทกำหนดโทษ

มาตรา ๗๐ ผู้ใดฝ่าฝืนตามมาตรา ๔๔ หรือมาตรา ๖๒ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๑ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๔๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๒ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการจรรยาบรรณหรือคณะอนุกรรมการ ตามมาตรา ๔๘ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๖๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๗๓ ให้ผู้ซึ่งประกอบอาชีพช่างเทคนิคควบคุมอยู่ ในวันที่พระราชบัญญัติใช้บังคับ ประกอบอาชีพช่างเทคนิคควบคุมได้ต่อไปจนกว่าจะได้รับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ แต่ทั้งนี้ ต้องไม่เกิน สามปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๗๔ ในวาระเริ่มแรกให้คณะกรรมการตามมาตรา ๒๓ ประกอบด้วยปลัดกระทรวง แรงงานและสวัสดิการสังคมเป็นประธานกรรมการ กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้อำนวยการสาขาช่าง เทคนิคสาขาละหนึ่งคน รวมกันไม่เกินสิบสี่คน กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากสถาน ศึกษาช่างเทคนิคสาขาละ หนึ่งคน รวมกันไม่เกินห้าคน และผู้แทนจากวิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทย สมาคมสถาปนิกสยามฯ สภา อุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย สภาองค์กรนายจ้างแห่งประเทศไทย สภาองค์กรลูกจ้างสภาแรงงานแห่งประเทศไทย หน่วยงานละหนึ่งคนเป็นกรรมการ ทั้งนี้ จนกว่าจะมีการเลือกตั้งและแต่งตั้งกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้ แต่ต้องดำเนินการให้แล้ว เสร็จภายในสามปี

มาตรา ๗๕ ในระหว่างที่ยังไม่มีข้อบังคับสภาช่างเทคนิค เพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ คณะกรรมการตามมาตรา ๗๔ มีอำนาจออกข้อบังคับสภาช่างเทคนิคเพื่อใช้บังคับไปพลางก่อน และไม่ให้ตามมาตรา ๕๒ และ ๕๓ มาใช้บังคับ

มาตรา ๗๖ ให้สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมปฏิบัติหน้าที่สนับสนุน งาน อุดการของสำนักงานสภาช่างเทคนิคไปพลางก่อน จนกว่าการจัดตั้งสำนักงานสภาช่างเทคนิคจะแล้วเสร็จ แต่ทั้งนี้ ต้องไม่เกินสามปี นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

อัตราค่าธรรมเนียม

(๑)	ค่าใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบอาชีพช่างเทคนิคควบคุม	
	(ก) ระดับวุฒิช่างเทคนิค	๕,๐๐๐ บาท
	(ข) ระดับสามัญช่างเทคนิค	๔,๐๐๐ บาท
	(ค) ระดับภาคีช่างเทคนิค	๒,๕๐๐ บาท
(๒)	ค่าต่ออายุใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบอาชีพช่างเทคนิคควบคุม ที่ขอต่ออายุใบอนุญาตก่อนใบอนุญาตหมดอายุ	
	(ก) ระดับวุฒิช่างเทคนิค	๑,๕๐๐ บาท
	(ข) ระดับสามัญช่างเทคนิค	๑,๐๐๐ บาท
	(ค) ระดับภาคีช่างเทคนิค	๕๐๐ บาท
	สำหรับผู้ที่ขอต่ออายุใบอนุญาตหลังจากใบอนุญาตหมดอายุ ให้เพิ่มอัตราค่าธรรมเนียม	๑๐๐๐ บาท
(๓)	ค่าธรรมเนียมรับรองความรู้ทักษะ ในการประกอบอาชีพช่างเทคนิค	๕,๐๐๐ บาท
(๔)	ใบแทนใบอนุญาตหรือหลักฐานรับรองการได้รับใบอนุญาต	๒๕๐ บาท
(๕)	ค่าทดสอบความรู้ในการประกอบอาชีพช่างเทคนิคควบคุมครั้งละ	๑,๐๐๐ บาท

20 พ.ร.บ. ช่างเทคนิค

ข้อมูลประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรี ร่างพระราชบัญญัติช่างเทคนิค พ.ศ.

เจ้าของเรื่อง กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม

บันทึกวิเคราะห์สรุปในการเสนอร่างกฎหมาย

1. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอขอให้มีกฎหมาย

เนื่องจากวิทยาการทางด้านเทคนิคมีความเจริญก้าวหน้าและมีรายละเอียดที่ลึกลง การประกอบอาชีพช่างเทคนิคมีผลกระทบโดยตรงต่อชีวิตร่างกายและทรัพย์สินของประชาชนและต่อความปลอดภัยของสาธารณะ การพัฒนามาตรฐานของผู้ประกอบอาชีพช่างเทคนิคให้มีเกียรติภูมิและศักดิ์ศรี ค้ำครองสิทธิของผู้บริโภคให้มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ตลอดจนลดอัตราเสี่ยงของผู้บริโภค และให้ผู้ประกอบอาชีพช่างเทคนิครวมตัวกันเพื่อมีส่วนร่วมช่วยรัฐในการพัฒนาประเทศและแข่งขันกับต่างประเทศได้จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

2. ความเกี่ยวข้องกับการใช้กฎหมายโดยส่วนราชการต่าง ๆ

ร่างพระราชบัญญัติช่างเทคนิค พ.ศ. เกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ.2542 ในส่วนการเลือกตั้งคณะกรรมการสภาช่างเทคนิค โครงสร้างการบริหาร อำนาจหน้าที่กำกับดูแล ส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้ประกอบอาชีพช่างเทคนิคมีจรรยาบรรณ เช่นเดียวกับกับ พระราชบัญญัติวิศวกรมีการเลือกตั้งคณะกรรมการสภาวิศวกร มีอำนาจหน้าที่กำกับดูแล ส่งเสริมและสนับสนุนผู้ประกอบอาชีพวิศวกรและเกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัติส่งเสริมอาชีพ พ.ศ. 2537 ในส่วนมาตรา 10(2) คณะกรรมการส่งเสริมการฝึกอาชีพ มีหน้าที่ในการกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการกำหนดมาตรฐานฝีมือแรงงาน การทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน ซึ่งเป็นการประกันคุณภาพในฝีมือของผู้ประกอบอาชีพ ที่มีตัวชี้วัดในเรื่องความปลอดภัยในการปฏิบัติ การใช้เครื่องมือเครื่องจักรที่ถูกต้อง ขั้นตอนการทำงานเหมาะสมใช้วัสดุอย่างประหยัด เวลาเหมาะสม และมีผลงานเป็นที่ยอมรับของผู้บริโภคซึ่งเป็นการคุ้มครองสิทธิและลดอัตราเสี่ยงของผู้บริโภคโดยตรง ผู้ประกอบอาชีพช่างเทคนิคจะต้องปฏิบัติงานอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด

3. การขอข้อมูลหรือความเห็นจากส่วนราชการหรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ยกร่างขึ้นโดยคณะกรรมการร่างพระราชบัญญัติช่างเทคนิค ประกอบด้วยผู้แทนหน่วยงานกระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม กระทรวงมหาดไทย ทบวงมหาวิทยาลัย กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สมาคมวิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทย สมาคมศิษย์เก่าอุเทนถวาย สมาคมศิษย์เก่าช่างกลปทุมวัน สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน และนำเสนอคณะกรรมการร่วมภาครัฐบาลและเอกชนเพื่อพัฒนาการศึกษาเพื่ออาชีพเพื่อพิจารณา โดยขั้นตอนดำเนินการได้ทำประชาพิจารณ์ในภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้ จำนวน 5 ครั้ง

4. ประเด็นสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

ร่างพระราชบัญญัตินี้มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมให้ผู้ประกอบอาชีพช่างเทคนิคแต่ละสาขา รวมตัวกันและก่อตั้งเป็นสมาคม ชมรมหรือองค์กรอาชีพ เป็นหน่วยงานประสาน กำกับดูแลในคุณภาพการปฏิบัติงานจรรยาบรรณของช่างเทคนิคโดยอาศัยคณะกรรมการสภาช่างเทคนิคที่เลือกตั้งจากผู้แทนสมาคมหรือองค์กรอาชีพ ซึ่งจะส่งผลให้สมาคมหรือองค์กรอาชีพมีความแข็งแกร่งและกระตุ้นให้ผู้ประกอบอาชีพช่างเทคนิคมีการตื่นตัวพัฒนาตนเองตลอดเวลา โดยมีสาระสำคัญ ดังนี้

4.1 สภาช่างเทคนิค

สภาช่างเทคนิค เป็นนิติบุคคล มีวัตถุประสงค์ในการกำกับดูแลส่งเสริมพัฒนามาตรฐานการประกอบอาชีพช่างเทคนิค ก่อให้เกิดการแข่งขันในเชิงคุณภาพสอดคล้องเทคโนโลยีและสอดคล้องกับระดับวิศวกร สถาปนิกหรือระดับช่างฝีมือซึ่งเป็นการคุ้มครองสิทธิของผู้บริโภค ทำให้เกิดความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน โดยสภาช่างเทคนิค จะทำหน้าที่ออกข้อบังคับและออกใบอนุญาต พักใช้ใบอนุญาต ให้ผู้ประกอบอาชีพช่างเทคนิคในสาขาควบคุม

4.2 รายได้สภาช่างเทคนิค

สภาช่างเทคนิคมีรายได้จากค่าจดทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุง ค่าธรรมเนียม เงินอุดหนุน จากงบประมาณ ผลประโยชน์จากการจัดการทรัพย์สินและการดำเนินกิจการของสภาช่างเทคนิค เงินและทรัพย์สินบริจาคและดอกผลของเงินและทรัพย์สินที่เกิดขึ้น

4.3 สมาชิกสภาช่างเทคนิค

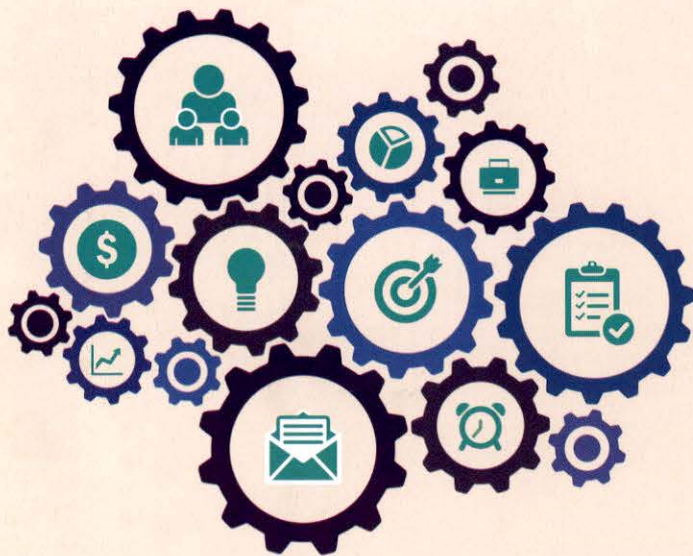
สมาชิกสภาช่างเทคนิค มี 3 ประเภท คือ สมาชิกสามัญ สมาชิกวิสามัญ และสมาชิกกิตติมศักดิ์ โดยสมาชิกสามัญต้องมีคุณสมบัติอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์มีความรู้ในอาชีพช่างเทคนิค สมาชิกวิสามัญต้องเป็นผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับอาชีพช่างเทคนิค และสมาชิกกิตติมศักดิ์ ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งที่ประชุมใหญ่สภาช่างเทคนิคแต่งตั้ง คณะกรรมการจะต้องจัดการประชุมสมาชิก เป็นการประชุมใหญ่ปีละหนึ่งครั้งและจัดประชุมใหญ่วิสามัญได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อบังคับสภาช่างเทคนิค

4.4 คณะกรรมการสภาช่างเทคนิค

คณะกรรมการสภาช่างเทคนิค ประกอบด้วยกรรมการซึ่งสมาชิกสามัญเลือกตั้ง จำนวน 15 คน กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง จำนวน 5 คน และกรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง จำนวน 5 คน โดยคณะกรรมการจะเลือกกรรมการดำรงตำแหน่งนายกสภาช่างเทคนิค อยู่ในตำแหน่งคราวละ 3 ปี ซึ่งคณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่บริหารดำเนินการตามข้อบังคับของสภาช่างเทคนิค วินิจฉัยชี้ขาดอุทธรณ์แก่ผู้ได้รับใบอนุญาต อุทธรณ์คำวินิจฉัยของคณะกรรมการจรรยาบรรณ

4.5 การควบคุมการประกอบอาชีพช่างเทคนิค

ผู้ประกอบอาชีพช่างเทคนิคควบคุมแต่ละสาขามี 3 ระดับ คือ วุฒิช่างเทคนิค สมาชิกช่างเทคนิค และภาคีช่างเทคนิค ผู้ขอรับใบอนุญาตต้องมีคุณสมบัติ ไม่มีลักษณะต้องห้ามและต้องประพฤติตนตามจรรยาบรรณแห่งอาชีพช่างเทคนิคตามที่กำหนดในข้อบังคับสภาช่างเทคนิค

“ เด็กช่าง...สร้างชาติ ”

ออกแบบและพิมพ์ที่ สำนักการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
๐ ๒๕๖๑ ๑๕๖๑, ๐ ๒๕๖๑ ๑๖๖๑, ๐ ๒๕๖๑ ๑๗๖๑, ๐ ๒๕๖๑ ๑๘๖๑, ๐ ๒๕๖๑ ๑๙๖๑

